

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 554/78

z dnia 17 marca 1978 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 w zakresie sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 425/77², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

przy sprzedaży ćwierci tylnych wołowych na podstawie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2182/77 z dnia 30 września 1977 r. ustanawiającego szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie oraz zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 1687/76³, należy przed rozpoczęciem procesu przetwarzania dopuścić usunięcie niektórych kawałków, których cena i jakość nie uzasadnia przetwarzania; dlatego należy zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2182/77;

art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 przewiduje wnoszenie przed zawarciem umów sprzedaży zabezpieczeń mających zagwarantować przetworzenie odnośnych produktów; doświadczenie wykazało konieczność wyznaczenia terminu do wnoszenia takich zabezpieczeń, aby zapobiegać nadmiernemu opóźnieniu przez potencjalnych nabywców zawierania umów sprzedaży; ponadto konieczne jest przyjęcie środków przejściowych dotyczących obecnie negocjowanych transakcji;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W art. 1 ust. 2 i w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 skreśla się wyraz „mrożonego”.
2. W art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 dodaje się ustęp w brzmieniu:

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 61 z 5.3.1977, str. 1.

³ Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

„4. Do celów niniejszego rozporządzenia, przetwarzanie ćwierci tylnych może być dokonywane po usunięciu polędwicy. W takich przypadkach, 100 kilogramów ćwierci tylnych z kością, po usunięciu polędwicy, uważa się za ekwiwalent 66 kilogramów mięsa bez kości.”

Artykuł 2

W art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Zabezpieczenie mające na celu zagwarantowanie przetworzenia nabywanych produktów składa się przed zawarciem umowy sprzedaży, najpóźniej w terminie dwóch tygodni od daty złożenia wniosku lub oferty w sprawie kupna właściwym władzom Państwa Członkowskiego, na którego terenie ma się odbywać przetwarzanie. Zabezpieczenie składa się w walucie krajowej danego Państwa Członkowskiego.”

Artykuł 3

W przypadku wniosków lub ofert w sprawie kupna, składanych na mocy przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 zabezpieczenia określone w art. 4 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia wnosi się nie później niż dnia 31 marca 1978 r.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 20 marca 1978 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 marca 1978 r.

W imieniu Komisji

Finn GUNDELACH

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1026/78

z dnia 19 maja 1978 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 w odniesieniu do niektórych szczegółowych zasad sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 425/77², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

doświadczenia nabyte od momentu [wejścia w życie rozporządzenia Komisji \(EWG\) nr 2182/77 z dnia 30 września 1977 r. ustanawiającego szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie oraz zmieniające rozporządzenie \(EWG\) nr 1687/76³](#), zmienione [rozporządzeniem \(EWG\) nr 554/78⁴](#), wykazały potrzebę wzmocnienia [niektórych przepisów dotyczących wymiany informacji przez agencje interwencyjne](#);

w celu ułatwienia zadania [agencji interwencyjnych, w przypadku gdy przetwarzania dokonuje osoba inna niż nabywca](#) mięsa i gdy ma zostać zatrzymane zabezpieczenie [należytego przetworzenia](#), należy wyraźnie określić, że tego rodzaju zabezpieczenie ma być wniesione przez wspomnianego nabywcę;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2182/77 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy stosuje się art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76, agencja interwencyjna posiadająca odnośne produkty, niezwłocznie powiadamia właściwy organ Państwa Członkowskiego, na którego terenie ma się odbywać

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 61 z 5.3.1977, str. 1.

³ Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

⁴ Dz.U. nr L 76 z 18.3.1978, str. 8.

przetwarzanie, o złożeniu wniosku lub oferty kupna.”

2. Po art. 3 ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Po zawarciu umowy sprzedaży, [agencja interwencyjna](#) posiadająca przedmiotowe produkty niezwłocznie przesyła do właściwego organu Państwa Członkowskiego, w którym ma odbyć się przetwarzanie, uwierzytelniony odpis umowy sprzedaży.”

3. W art. 4 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Przed zawarciem umowy sprzedaży, zabezpieczenie, mające na celu zagwarantowanie przetworzenia produktów, zostaje złożone przez nabywcę, jak określono w art. 3, właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, na którego terenie ma się odbywać przetwarzanie. Zabezpieczenie składa się w walucie krajowej danego Państwa Członkowskiego.”

4. W art. 5 ust. 2 wyrazy „pięciu miesięcy” zastępuje się „siedmiu miesięcy”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 22 maja 1978 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 maja 1978 r.

W imieniu Komisji

Finn GUNDELACH

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 983/81

z dnia 8 kwietnia 1981 r.

w sprawie zaliczkowej sprzedaży po cenach ustalonych według jednolitego kursu walutowego niektórych rodzajów wołowiny mrożonej z zapasów interwencyjnych dla celów przetwórczych w obrębie Wspólnoty oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, z ostatecznymi zmianami w Akcie Przystąpienia Grecji, a w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

stosowanie środków interwencyjnych w zakresie wołowiny spowodowało nagromadzenie w pewnych państwach członkowskich dużych zapasów mięsa;

w obecnej sytuacji rynkowej istnieją rynki zbytu dla przetworzenia tego mięsa w obrębie Wspólnoty;

sprzedaż taka powinna podlegać zasadom ustalonym w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2173/79², jak również zasadom określonym przez rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1687/76³, uwzględniając ostatecznie zmiany rozporządzenia (EWG) nr 227/81⁴, oraz zasady określone przez rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2182/77⁵, z ostatecznymi zmianami rozporządzenia (EWG) nr 1026/78⁶, podlegając określonym specjalnym wyjątkom, w związku z szczególnymi zastosowaniami, w których mają być używane powyższe produkty;

Art. 4 ust.1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 zobowiązuje, nabywców do zapewnienia, przed zawarciem umowy sprzedaży, zabezpieczenia gwarancji, iż produkty zostaną przetworzone;

doświadczenie wykazuje konieczność określenia limitów czasowych zapewniania tych zabezpieczeń, w celu uniknięcia problemów dotyczących opóźniania zawierania umów o sprzedaży przez operatorów;

¹ Dz.U. nr L 148, 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 251, 5.10.1979, str. 12.

³ Dz.U. nr L 190, 14.7.1976, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 26, 30.1.1981, str. 34.

⁵ Dz.U. nr L 251, 1.10.1977, str. 60.

⁶ Dz.U. nr L 132, 20.5.1978, str. 52.

rozporządzenie Rady (EWG) nr 1055/77⁷ stanowi, iż w przypadku produktów składowanych przez agencję interwencyjną poza terytorium kraju członkowskiego, pod którego jurysdykcję ona podlega, mogą zostać ustalone inne ceny sprzedaży od cen produktów składowanych na tym terytorium;

aby uniknąć zakłóceń, należy wyraźnie stwierdzić, że ceny ustalone przez niniejsze rozporządzenie podlegają zmianom w przypadku następujących produktów: wydaje się właściwe uchylenie 2 pkt art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, biorąc pod uwagę trudności administracyjne powodowane przez stosowanie tej zasady w niektórych państwach członkowskich;

środki przyznane przez niniejsze rozporządzenie pozostają w zgodzie z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W okresie od 13 kwietnia do 15 maja 1981 r. ustalone zostaną następujące orientacyjne ilości produktów wołowych przeznaczonych do sprzedaży w celu przetworzenia w obrębie Wspólnoty:

- 3 700 ton wołowiny z kością przechowywanej przez niemiecką agencję interwencyjną i skupionej przed 1 listopada 1980 r.,

- 5 400 ton wołowiny z kością przechowywanej przez włoską agencję interwencyjną i skupionej przed 1 października 1980 r.,

- 3 000 ton wołowiny bez kości przechowywanej przez irlandzką agencję interwencyjną i skupionej przed 1 października 1980 r.,

- 2 000 ton wołowiny bez kości przechowywanej przez angielską agencję interwencyjną i skupionej przed 1 października 1980 r.

2. Agencje interwencyjne opisane w punkcie 1 będą w pierwszej kolejności sprzedawać mięso przechowywane najdłużej.

3. Ceny, jakość i ilość tego mięsa ustalona jest w załączniku I do niniejszego dokumentu.

4. Sprzedaż zostanie przeprowadzona zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 22173/79 oraz rozporządzeniami (EWG) nr 1687/76, (EWG) nr 2182/77 oraz z niniejszym rozporządzeniem.

5. Nie uwzględniając drugiego punktu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, wnioski zakupu nie wymieniają nazwy chłodni, gdzie przechowywane są powyższe produkty.

6. Informacje dotyczące dostępnych ilości oraz miejsc, gdzie przechowywane są produkty przyszli nabywcy mogą sprawdzić na liście adresów wymienionych w załączniku II do niniejszego dokumentu.

⁷ Dz.U. nr L 128, z 24.5.1977, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 128, z 24.5.1977, str. 1.

Artykuł 2

1. Nie uwzględniając art. 3 ust. 1 oraz ust 2 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77, wnioski zakupu:

a) są ważne tylko w wypadku przedstawienia przez osobę fizyczną lub prawną, która od co najmniej 12 miesięcy zajmowała się przetwarzaniem produktów zawierających wołowinę, i która jest wpisana do publicznego rejestru państwa członkowskiego;

b) muszą być połączone z:

- pisemnym zobowiązaniem wnioskodawcy do przetworzenia zakupionego mięsa w ciągu okresu określonego w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77,

- dokładnym wskazaniem miejsca lub miejsc, gdzie zakupione mięso zostanie przetworzone.

2. Wnioskodawca opisany w ust. 1 może zlecić agentowi odbiór, w jego imieniu, dostawy produktów, które zakupił. W tym przypadku agent powinien przedstawić wnioski o zakup ze strony nabywcy, którego reprezentuje.

3. Nabywcy i agenci opisani w powyższych ustępach prowadzą i aktualizują system rozrachunkowy, pozwalający na określenia przeznaczenia i wykorzystania produktów, w szczególności kontroli salda ilości produktów zakupionych i przetworzonych.

Artykuł 3

Art. 4 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Zabezpieczenie gwarantujące przetworzenie produktów powinno zostać zapewnione przez nabywcę opisanego w art. 3 odpowiednim władzom państwa członkowskiego, gdzie będzie miało miejsce przetworzenie, przed zawarciem umowy i nie później niż dwa tygodnie po przedstawieniu przystąpieniu do przetargu lub złożeniu oferty zakupu.

Zabezpieczenie winno być wystawione w walucie krajowej tegoż państwa członkowskiego.”

Artykuł 4

Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 wynosi:

- 40 ECU za 100 kilogramów mięsa bez kości,

- 40 ECU za 100 kilogramów mięsa z kością.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 kwietnia 1981 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 kwietnia 1981.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Irlandia	z młodego wołu 1 i 2:		
	ćwierćtusza przednia (z wyłączeniem kostek)	1 250	260,00
	mostki z częścią szpondra i boki	1 550	175,00
	mostki	200	227,00

ZAŁĄCZNIK II

Wielka Brytania	z młodego wołu i jałówek:		
	cienkie boki	300	183,00
	boki (mostek z częścią szpondra)	200	180,00
	mostki	300	214,00
	łopatki	350	270,00
	grube żeberka	250	242,00
	mięso z łopatki (bez kości) i nakłuwane	600	247,00

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 52/82

z dnia 11 stycznia 1982 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 ustanawiające szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2182/77², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 983/81³, ustanowiło szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia, rozporządzenie to ustala współczynniki stosowane do wyznaczenia ilości mrożonego mięsa bez kości zawartego w określonej ilości konserw;

jeśli konserwy zawierają 20% lub więcej, ale mniej niż 40% mięsa, praktyka wykazuje, że ilość mięsa wymaganego do produkcji niektórych produktów różni się, z przyczyn niezależnych od podmiotów gospodarczych, od ilości wynikającej z zastosowania ustalonego współczynnika; sytuacja ta jest przyczyną trudności, z jakimi boryka się wiele zakładów przetwórczych, dlatego wydaje się koniecznym wyrażenie zgody na zastosowanie szczególnych procedur kontrolnych;

Komitet Zarządzający ds. wołowiny i cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 dodaje się następujący akapit:

„Jeśli ilość mięsa wymagana do wytworzenia rodzaju produktu wskazanego w I.4 Załącznika znacznie różni się od ilości wynikającej z zastosowania współczynnika 0,30 przeznaczonego dla tego rodzaju, właściwy organ może, działając w ramach systemu nadzoru administracyjnego, przyjąć indywidualny dowód ilości mrożonego mięsa wymaganego do wytworzenia produktu w przypadku, gdy zażąda tego nabywca

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

³ Dz.U. nr L 99 z 10.4.1981, str. 30.

określony w ust. 1.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 stycznia 1982 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 stycznia 1982 r.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 632/85

z dnia 12 marca 1985 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 w odniesieniu do zwolnienia zabezpieczenia przy niektórych rodzajach sprzedaży wołowiny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 15 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2173/79 z dnia 4 października 1979 r. w sprawie szczegółowych zasad zbytu wołowiny skupionej przez agencje interwencyjne i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 216/69², przewiduje, że zabezpieczenie wniesione przez nabywcę zostanie zwrócone tylko wówczas, gdy nabywca wypełnił zobowiązania ustanowione w wyżej określonym rozporządzeniu i w warunkach umowy sprzedaży;

art. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2182/77 z dnia 30 września 1977 r. ustanawiającego szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 1687/76³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1560/84⁴, przewiduje obowiązek wniesienia zabezpieczenia mającego na celu zagwarantowanie przetworzenia produktów; zabezpieczenie to zostanie zwolnione, gdy podmiot gospodarczy wypełni wszystkie swoje zobowiązania;

ze względu na powyższe zabezpieczenie, zapewniające poddanie produktu przetworzeniu, utrzymanie pierwszego zabezpieczenia do czasu przedstawienia przez podmiot dowodu, że produkty zostały przetworzone, nie wydaje się konieczne; dlatego, wydaje się wskazane zmienić rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 na zasadzie odstępstwa od art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

³ Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

⁴ Dz.U. nr L 150 z 6.6.1984, str. 11.

W rozporządzeniu (EWG) nr 2182/77 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 2 lit. a) tiret drugie i art. 15 ust. 2 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 i bez uszczerbku dla jego art. 16, zabezpieczenie określone w art. 15 ust. 1 tego rozporządzenia zostanie niezwłocznie zwolnione:

- jeżeli nabywca nie wycofał swojego wniosku albo oferty, oraz
- gdy nabywca uiścił całą kwotę za produkt zgodnie z ustaleniami zawartymi w umowie.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 marca 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 163/86

z dnia 27 stycznia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2182/77 ustanawiające szczególne zasady sprzedaży mrożonej wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3768/85², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2182/77³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3210/85⁴, określa produkty przetworzone, które mają być wytworzone z wołowiny pochodzącej z zapasów interwencyjnych, sprzedawanej w celu przetworzenia we Wspólnocie; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 597/77⁵ określone w tym artykule, zostało uchylone i zastąpione niektórymi przepisami ustanowionymi w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1136/79⁶, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 2036/84⁷; należy w związku z tym odpowiednio zmienić wymieniony artykuł;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 otrzymuje brzmienie:

„1. Mięso sprzedawane na podstawie niniejszego rozporządzenia jest przeznaczone według wyboru nabywcy, do wytwarzania we Wspólnocie:

- a) żywności konserwowanej określonej w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 1136/79, albo

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 362 z 31.12.1985, str. 8.

³ Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

⁴ Dz.U. nr L 303 z 16.11.1985, str. 13.

⁵ Dz.U. nr L 76 z 24.3.1977, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 141 z 9.6.1979, str. 10.

⁷ Dz.U. nr L 189 z 17.7.1984, str. 14.

- b) innych produktów określonych w art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia, lub produktów objętych podpozycją 02.06 C I a) 2 Wspólnej Taryfy Celnej.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 stycznia 1986 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) Nr 1431/87

z dnia 25 maja 1987 r.

w sprawie sprzedaży wołowiny interwencyjnej przeznaczonej do przetwarzania we Wspólnocie (EWG) po cenach ryczałtowych ustalonych z góry oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (EWG) nr 2182/77

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny ⁽¹⁾, zmienione ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 467/87 ⁽²⁾, a w szczególności zaś jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

Interwencyjne środki zaradcze w odniesieniu do wołowiny pozwoliły na powstanie w kilku państwach członkowskich ogromnych zapasów.

W dzisiejszej sytuacji rynku istnieją pewne możliwości sprzedaży magazynowanego mięsa na rzecz przemysłu przetwórczego Wspólnoty.

Zaleca się podjęcie tej sprzedaży zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2173/79 ⁽³⁾ oraz z przepisami rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1687/76 ⁽⁴⁾, zmienionego ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 1418/87 ⁽⁵⁾, oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2182/77 ⁽⁶⁾, zmienionego ostatnio rozporządzeniem (EWG) nr 876/97 ⁽⁷⁾, przy czym przede wszystkim ze względu na szczególny cel przeznaczenia danych produktów konieczna jest pewna odmienna regulacja.

Aby ułatwić przetwarzanie mięsa nabytego w innym państwie członkowskim, okres czasu ustanowiony w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 należy przedłużyć z czterech miesięcy do pięciu miesięcy.

⁽¹⁾ DZ. U. WE. nr L 148 z dn. 28.6.1968 r., str. 24.

⁽²⁾ DZ. U. WE. nr L 48 z dn. 17.2.1987 r., str. 1.

⁽³⁾ DZ. U. WE. nr L 251 z dn. 5.10.1979 r., str. 12.

⁽⁴⁾ DZ. U. WE. nr L 190 z dn. 14.7.1976 r., str. 1.

⁽⁵⁾ DZ. U. WE. nr L 135 z dn. 23.5.1987 r., str. 22.

⁽⁶⁾ DZ. U. WE. nr L 251 z dn. 1.10.1977 r., str. 60.

⁽⁷⁾ DZ. U. WE. nr L 78 z dn. 20.3.1987 r., str. 29.

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1055/77 ⁽⁸⁾ określa, że w stosunku do produktów znajdujących się w posiadaniu Jednostki Interwencyjnej, które składowane są poza terytorium państwa członkowskiego, któremu ta Jednostka Interwencyjna podlega, może zostać ustalona cena sprzedaży, która różni się od ceny sprzedaży za produkty składowane na terytorium państwa. Mocą rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1805/77 ⁽⁹⁾ ustalona została metoda wyliczenia ceny sprzedaży tych produktów. Aby uniknąć wszelkich pomyłek, należy zwrócić uwagę na fakt, że ceny ustalone mocą tego rozporządzenia nie obowiązują bezwzględnie w stosunku do tych produktów.

Ze względu na trudności administracyjne, które wynikają z zastosowania niniejszych przepisów w niektórych państwach członkowskich, zaleca się odmienne uregulowanie art. 2 ust. 2 drugi podustęp rozporządzenia (EWG) nr 2173/79.

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 786/87 powinno zostać zniesione.

Środki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komisji Administracyjnej ds. wołowiny.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(1) W okresie od 27 maja 1987 r. do 3 lipca 1987 r. będą sprzedawane we Wspólnocie następujące ilości produktów wołowych w celu ich przetwarzania:

- około 500 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 lipca 1986 r. z zapasów hiszpańskiej Jednostki Interwencyjnej,
- około 2 000 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów niemieckiej Jednostki Interwencyjnej,
- około 1 500 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów belgijskiej Jednostki Interwencyjnej,
- około 300 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów francuskiej Jednostki Interwencyjnej,
- około 170 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów irlandzkiej Jednostki Interwencyjnej,
- około 2 500 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów włoskiej Jednostki Interwencyjnej,

⁽⁸⁾ DZ. U. WE. nr L 128 z dn. 24.5.1977 r., str. 1.

⁽⁹⁾ DZ. U. WE. nr L 198 z dn. 5.8.1977 r., str. 19.

- około 2 400 ton mięsa z kością zakupionego przed 1 lipca 1986 r. z zapasów Jednostki Interwencyjnej Zjednoczonego Królestwa,
 - około 200 ton mięsa bez kości zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów francuskiej Jednostki Interwencyjnej,
 - około 500 ton mięsa bez kości zakupionego przed 1 sierpnia 1986 r. z zapasów irlandzkiej Jednostki Interwencyjnej,
 - około 260 ton mięsa bez kości zakupionego przed 1 sierpnia 1986 r. z zapasów niderlandzkiej Jednostki Interwencyjnej,
 - około 820 ton mięsa bez kości zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów Jednostki Interwencyjnej Zjednoczonego Królestwa,
 - około 600 ton mięsa bez kości zakupionego przed 1 września 1986 r. z zapasów duńskiej Jednostki Interwencyjnej.
- (2) Wymienione w ust. 1 Jednostki Interwencyjne będą sprzedawać w pierwszym rzędzie mięso składowane najdłużej.
- (3) Odpowiednie ceny, jakości oraz ilości mięsa podane są w załączniku I.
- (4) Sprzedaż następuje zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1687/76, rozporządzeniem (EWG) nr 2182/77, rozporządzeniem (EWG) nr 2173/79 oraz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (5) Odstępując od art. 2 ust. 2 drugi podstęp rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 wnioski kupna nie mogą zawierać danych dotyczących magazynu lub magazynów, w których wnioskowane produkty są składowane.
- (6) O ilościach oraz miejscach składowania produktów podmioty zainteresowane ich kupnem mogą dowiedzieć poprzez kontakt z instytucjami, których adresy umieszczone są w załączniku II.

Artykuł 2

- (1) Odstępując od art. 3 ust. 1 oraz 2 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77
- a) wniosek kupna jest tylko wówczas ważny, gdy wystawiony jest przez osobę fizyczną lub prawną, która działa w przemyśle przetwórczym od co najmniej 12 miesięcy, która produkuje produkty zawierające wołowinę oraz zarejestrowana jest w publicznym rejestrze państwa członkowskiego;
- b) do wniosku kupna muszą zostać dołączone:
- pisemne zobowiązanie wnioskodawcy, że kupione mięso zostanie przetworzone w ciągu okresu podanego w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77,
 - dokładne dane zakładu bądź zakładów, w których mięso będzie przetwarzane.

- (2) Wymienieni w ust. 1 wnioskodawcy mogą zlecić osobie upoważnionej przejęcie kupowanego towaru. W tym przypadku upoważniony musi przedłożyć wnioski kupna wnioskodawcy, którego reprezentuje.
- (3) Kupujący oraz wymienione w powyższych ustępach osoby upoważnione prowadzą bieżącą księgowość, z której wynikają ustalenia oraz przeznaczenie produktów, w szczególności w odniesieniu do udokumentowania, że sprzedane ilości odpowiadają ilościom przetworzonym.
- (4) Art. 5 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 zostaje następująco zastąpiony :

„(1) Mięso zakupione na podstawie niniejszego rozporządzenia należy przetworzyć w ciągu pięciu miesięcy po dacie zakończenia umowy kupna sprzedaży.”

Artykuł 3

Kaucja przewidziana w art. 4 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 zostaje ustalona w wysokości:

- 30 ECU za 100 kg za przednią ćwiartkę z kością, która przeznaczona jest do produkcji produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. a) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77;
- 15 ECU za 100 kg za przednią ćwiartkę z kością, która przeznaczona jest do produkcji produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. b) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77;
- 75 ECU za 100 kg mięsa bez kości, które przeznaczone jest do produkcji produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. a) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77;
- 65 ECU za 100 kg mięsa bez kości, które przeznaczone jest do produkcji produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt. b) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77;

Artykuł 4

Rozporządzenie (EWG) nr 786/87 zostaje zniesione.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 27 maja 1987 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dn. 25 maja 1987 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESSEN

Wiceprzewodniczący Komisji

Załącznik I

Estado miembro Medlemsstat Państwo członkowskie K_____ Member State _tat membre Stato membro Lid-Staat Estado-membro	Productos Produkter Produkty Products Produits Prodotti Produkten Produtos	Cantidades (toneladas) M_gde (tons) Ilości (tony) (_____) Quantities (tonnes) Quantités (tonnes) Quantit_ (tonnellate) Hoeveelheid (ton) Quantidade (toneladas)	Precio de venta (ECU/100 kg) (¹) Salgspris (ECU/100 kg) (¹) Ceny sprzedaży (ECU/ 100 kg) (¹) T_____ (ECU/ 100 kg) (¹) Seling prices (ECU/100 kg) (¹) Prix de vente (_cus/100 kg) (¹) Prezzi di vendita (ECU/100 kg) (¹) Verkoopprijzen (Ecu/100 kg) (¹) Preco de venda (ECUs/100 kg) (¹)
---	---	--	---

a) Carne sin deshuesar – Ikke udbenet k_d - Mięso z kością – K_____ – Unboned beef
– Viande avec os – Carni con osso – Vlees met been – Carne com osso

		A		B	
Republika Federalna Niemiec	☐ <i>Przednia ćwiartka cięta do 5 żebra, ze słabizną w ćwiartce przedniej pochodząca z</i> kategoria A	2 000	125,00	135,00	
Belgia	☐ <i>Quartiers avant, d[çoupe droite [8 c[tes</i> <i>provenant des:</i> ☐ <i>Voorvoeten, recht afgesneden op 8 ribben,</i> <i>afkomstig van:</i> Categorie A / categorie A	1 222	125,00	135,00	
	☐ <i>Quartiers avant d[çoupe [5 c[tes, le</i> <i>capara_on fassant partie du quartier avant,</i> <i>provenant des:</i> ☐ <i>Voorvoeten, afgesneden op 5 ribben,</i> <i>waarbij de flank, de platte ribben en de</i> <i>naborst aan de voorvoet vastzitten,</i> <i>afkomstig van:</i> Categorie A / categorie A	251	125,00	135,00	
Francja	☐ <i>Quartiers avant d[çoupe [5 c[tes, le</i> <i>capara_on fassant partie du quartier avant,</i> <i>provenant des:</i> Categorie C / categorie C	300	125,00	135,00	
Hiszpania	☐ <i>Delantero recto con 7 costillas:</i> animales jóvenes machos	500	125,00	135,00	
Irlandia	☐ <i>Forequarters, straight cut at 10th rib from:</i> Steers 1 and 2 / Category C, class U, R, O	170	125,00	135,00	
Włochy	☐ <i>Quarti anteriori, taglio a 8 costole, il</i> <i>pancettone fa parte del quarto anteriore,</i> <i>provenienti da:</i> Categorie A, classe U, R, O	2 500	122,00	132,00	
Zjednoczone Królestwo: A. Wielka Brytania	☐ <i>Forequarters, straight cut at 10th rib from:</i> Category C, class U, R, O	1 500	125,00	135,00	
	☐ <i>Forequarters, cut at fifth rib, with thin flank</i> <i>included in de forequarter from:</i> Category C, class U, R, O	300	125,00	135,00	
B. Irlandia Północna	☐ <i>Forequarters, straight cut at 10th rib from:</i> Category C, class U, R, O	500	125,00	135,00	
	☐ <i>Forequarters, cut at fifth rib, with thin flank</i>	100	125,00	135,00	

		<i>included in de forequarter from:</i>			
		Category C, class U, R, O			
b) Carne deshuesada ⁽²⁾ – Udbenet ked ⁽²⁾ Mięso bez kości ⁽²⁾ – A ⁽²⁾ – Bonde beef ⁽²⁾ – Viande désossée ⁽²⁾ – Carni senza osso ⁽²⁾ – Vlees zonder been ⁽²⁾ – Carne desossada ⁽²⁾					
Irlandia	☐	<i>From steers 1 and 2 /</i>			
		<i>Category C, class U, R, O:</i>			
		Forequarters (excluding cube –rolls)	15	230,00	240,00
Francja	☐	Shins and/or shanks	41	205,00	215,00
		Plate and flank	444	150,00	160,00
		<i>Catégorie A/ Catégorie C</i>			
Niderlandy	☐	Caisse _A_ (collier, basse-côte, épaule)	100	220,00	230,00
		Caisse _B_ (capara_on avec flanchet)	100	160,00	170,00
		<i>Afkomstig van categorie A klasse R:</i>			
Zjednoczone Królestwo	☐	Schenkel (voor)	12	195,00	205,00
		Schenkel (achter)	15	195,00	205,00
		Nek en onderrib	86	220,000	230,00
		Borst	59	190,00	200,00
		Vang	82	150,00	160,00
Dania	☐	<i>From steers / Category C, class U, R, O:</i>			
		Clod and sticking	595	220,00	230,00
		Brisket	123	120,00	130,00
Dania	☐	Hindquarter skirt	100	160,00	170,00
		<i>Kvalitet A</i>			
		Bryst og slag	300	160,00	170,00
		_vrigt k_d at forfjerdinger	300	230,00	240,00

⁽¹⁾ Jeżeli składowanie tych produktów dokonywane jest poza krajem członkowskim odpowiedzialnym za daną Jednostkę Interwencyjną, to ceny będą dostosowane do przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1805/77.

⁽²⁾ Ceny te obowiązują netto zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79.

A. Obowiązujące w stosunku do mięsa przeznaczonego do produkcji konserw zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. a) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77.

B. Obowiązujące w stosunku do mięsa przeznaczonego do produkcji produktów zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt. b) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77.

ZALĄCZNIK II

Adresy Jednostek Interwencyjnych

BELGIA:	Office belge de l'économie et de l'agriculture rue de Trèves 82 1040 – Bruxelles Tel. 02/230 117 40, Telex 240 76 OBEA BRU B	Belgische Dienst voor Bedrijfsleven en Landbouw Trierstaat 82 1040 - Brussel
DANIA:	Direktoratet for markedsordningerne EF-Direktoratet Frederiksborggade 18 DK-1360 K_benhavn K Tel. (01) 92 70 00, Telex 151 37 DK	
REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC:	Bundesanstalt für landwirtschaftliche Marktordnung (BALM) Geschäftsbereich 3 (Fleisch und Fleischerzeugnisse) Postfach 180 107 – Adickesallee 40 D-6000 Frankfurt am Main 18 Tel. (06 11) 15640 (772-704), Telex: 04 11 156	
HISZPANIA:	Servicio nacional de productos agrarios (SENPA) c/o Beneficencia 8 28003 Madrid Tel. 222 29 61 Telex 23427 SENPA E	
FRANCJA:	OFIVAL Tour Montpamasse 33, avenue du Maine 75755 Paris Cedex 15 Tel. 45 38 84 00, Telex 26 06 43	
IRLANDIA:	Department of Agriculture Agriculture House Kildare Street Dublin 2 Tel. (01) 78 90 11, ext. 22 78 Telex 4280 i 5118	
WŁOCHY:	Azienda di Stato per gli interventi nel mercato agricolo (AIMA) Roma, via Palestro 81 Tel. 49 57 283 – 49 59 261 Telex 61 30 03	
HOLANDIA:	Voedselvoorzienings In- en Verkoopbureau Ministerie van Landbouw en Visserij Postbus 960 6430 AZ Hoensbrook Tel. (045) 23 83 83 Telex: 56 396	
ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO:	Intervention Board for Agricultural Produce Fountain House 2 Queens Walk Reading RC1 7QW Berks. Tel. (0734) 58 36 26 Telex 848 302	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1809/87

z dnia 29 czerwca 1987 r.

dostosowujące niektóre rozporządzenia w sektorze wołowiny i cielęciny dotyczące systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 467/87², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1181/87⁴, w szczególności jego art. 30,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 2220/85 ustanowiło wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu gwarancji w odniesieniu do produktów rolnych; w konsekwencji należy zmienić rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2182/77⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniami (EWG) nr 1431/87⁶, (EWG) nr 732/78⁷, (EWG) nr 2173/79⁸, (EWG) nr 2374/79⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1429/87¹⁰, (EWG) nr 985/81¹¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2624/85¹², (EWG) nr 2539/84¹³, (EWG) nr 2670/85¹⁴, ostatnio zmienione rozporządzeniami (EWG) nr 179/87¹⁵ i (EWG) nr 3509/86¹⁶, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 976/87¹⁷, wszystkie dotyczące sprzedaży wołowiny z zapasów interwencyjnych; biorąc pod uwagę poziom niektórych zabezpieczeń, należy znieść wielkości procentowe określone w art. 23, 24 i 25 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85;

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 48 z 17.02.1987, str. 1.

³ Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 113 z 30.04.1987, str. 31.

⁵ Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

⁶ Dz.U. nr L 136 z 26.05.1987, str. 26.

⁷ Dz.U. nr L 99 z 12.04.1978, str. 14.

⁸ Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

⁹ Dz.U. nr L 272 z 30.10.1979, str. 16.

¹⁰ Dz.U. nr L 137 z 26.05.1987, str. 19.

¹¹ Dz.U. nr L 99 z 10.04.1981, str. 38.

¹² Dz.U. nr L 250 z 19.09.1985, str. 30.

¹³ Dz.U. nr L 238 z 6.09.1984, str. 13.

¹⁴ Dz.U. nr L 253 z 24.09.1985, str. 8.

¹⁵ Dz.U. nr L 21 z 23.01.1987, str. 27.

¹⁶ Dz.U. nr L 364 z 23.12.1986, str. 17.

¹⁷ Dz.U. nr L 92 z 4.04.1987, str. 10.

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2182/77 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Zabezpieczenie przeznaczone do pokrycia przetwarzania produktów zostaje złożone przez podmiot skupujący określony w art. 3 właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym przetwarzanie ma nastąpić, przed przejęciem.

Kwota zabezpieczenia może być zróżnicowana w zależności od produktów oferowanych do sprzedaży oraz od ich wykorzystania.

2. W przypadku stosowania art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76, mięso może zostać przejęte jedynie w przypadku otrzymania przez agencję interwencyjną posiadającą produkty, świadectwa określonego w wymienionym ustępie.”

2. W art. 5 ust. 3 i 4 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do zabezpieczenia, określonego w art. 4 ust. 1, wytwarzanie produktów wskazanych zgodnie z art. 3 ust. 1, stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹.

W przypadku, gdy w rozporządzeniu uruchamiającym sprzedaż zastrzega się, że przetwarzanie musi zostać przeprowadzone przez ubiegającego się, powyższe także stanowi zobowiązanie pierwotne.

Dodatkowy okres określony w art. 22 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy działanie potwierdzone dowodem określonym w ust. 2 powyżej, zostało podjęte w terminie wskazanym w tym ustępie.

Do celów niniejszego rozporządzenia, w zakresie zabezpieczenia określonego w art. 4 ust. 1,

- a) 15% przewidziane w art. 23, 24 i 25 wymienionego rozporządzenia zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 25 ECU na tonę;
- b) 10%, 5% i 2% przewidziane w art. 23 ust. 2 wymienionego rozporządzenia zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 2,5 ECU na tonę;

¹ Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

3. W art. 8 wprowadza się następujące zmiany terminologiczne:

- w niemieckiej wersji językowej wyraz „Kaution” zastępuje się wyrazem „Sicherheit”;
- w greckiej wersji językowej wyraz „_____” zastępuje się wyrazem „_____”;
- we francuskiej wersji językowej wyraz „caution” zastępuje się wyrazem „garantie”;
- w niderlandzkiej wersji językowej wyraz „waarborg” zastępuje się wyrazem „zekerheid”;
- w hiszpańskiej wersji językowej wyraz „fianza” zastępuje się wyrazem „garantia”;
- w portugalskiej wersji językowej wyraz „cau_ao” zastępuje się wyrazem „garantio”.

4. Art. 8a skreśla się.

Artykuł 2

Art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 732/78 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Bez względu na rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2173/79¹ zabezpieczenie jest wymagane jedynie w przypadku, gdy produkty zostały nabyte przez upoważnionego przedstawiciela.

2. Dodatkowo do zobowiązań pierwotnych określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2173/79, dostarczenie siłom zbrojnym lub podobnym organizacjom Państw Członkowskich, stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) 2220/85².

¹ Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

² Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

Artykuł 3

W rozporządzeniu (EWG) nr 2173/79 wprowadza się następujące zmiany:

1. Wprowadza się następujące zmiany terminologiczne, w:

- art. 2,
- art. 8 ust. 2 akapit drugi, oraz
- art. 16 ust. 2:
 - w niemieckiej wersji językowej wyraz „Kaution” zastępuje się wyrazem

„Sicherheit”;

- w greckiej wersji językowej wyraz „_____” zastępuje się wyrazem „_____”;
- we francuskiej wersji językowej wyraz „caution” zastępuje się wyrazem „garantie”;
- w niderlandzkiej wersji językowej wyraz „waarborg” zastępuje się wyrazem „zekerheid”;
- w hiszpańskiej wersji językowej wyraz „fianza” zastępuje się wyrazem „garantia”;
- w portugalskiej wersji językowej wyraz „caução” zastępuje się wyrazem „garantia”.

2. Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Zabezpieczenie określone w art. 2 ust. 2 oraz w art. 8 wynosi 50 ECU na tonę.

Zapewnia to wypełnienie zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz warunków ustanowionych w umowie sprzedaży z wyłączeniem tych, które zostały objęte szczególnym zabezpieczeniem.

2. Zabezpieczenie zostaje niezwłocznie zwolnione w przypadku, gdy zgłoszenie zamiaru kupna lub oferta przetargowa nie zostają przyjęte.

3. Zobowiązaniami pierwotnymi w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) 2220/85¹ są:

- a) zobowiązanie do niewycofywania zgłoszenia zamiaru kupna lub oferty przetargowej;
- b) dokonanie płatności za ilość produktu ustaloną w umowie, w wyznaczonym terminie;
- c) przejęcie opłaconej ilości.

Jednakże wymóg związany z płatnością uważa się za spełniony w przypadku, gdy dokonana została płatność za więcej niż 95% ilości produktu określonego w umowie.

Art. 27 rozporządzenia (EWG) 2220/85 stosuje się jedynie w przypadku określonym w art. 16 ust. 2 lit. a).

¹Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

3. W art. 16:

- w ust. 1 wyrazy „i 3” skreśla się,
 - ust. 3 skreśla się.
4. W art. 19 zdanie drugie zastępuje się zdaniem w brzmieniu: „Ostatecznie niezbędnych zmian dokonuje się w terminie 15 dni roboczych następujących po dacie ostatecznej faktury”.

Artykuł 4

W rozporządzeniu (EWG) nr 2374/79 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Artykuł 5a:

Dodatkowo do zobowiązań pierwotnych określonych w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, wykorzystanie na rzecz osób, za potrzeby których są odpowiedzialne instytucje dobroczynne lub organy określone w art. 1 ust. 1, stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.¹”

¹Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

Artykuł 5

W rozporządzeniu (EWG) nr 985/81 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Bez względu na przepisy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, kwotę zabezpieczenia ustala się przy każdej sprzedaży.
2. Zabezpieczenie odnoszące się do wywozu produktów zostaje przedstawione przez podmiot skupujący, przed przejęciem.
3. W odniesieniu do zabezpieczenia przewidzianego w ust. 2, wywóz odnośnych produktów jest zobowiązaniem pierwotnym w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.¹

Również w przypadku, gdy w rozporządzeniu uruchamiającym sprzedaż przewiduje się zobowiązanie do przywozu do państwa trzeciego określonego miejsca przeznaczenia, powyższe również stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20.

4. Właściwym dowodem wypełnienia wyżej wymienionych zobowiązań jest dowód przewidziany w art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76. Dowód taki przedkłada się w terminach ustanowionych w art. 31 rozporządzenia (EWG) nr 2730/79.
5. Do celów niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do zabezpieczeń określonych w ust. 2,

- a) 15% przewidziane w art. 23, 24 i 25 rozporządzenia (EWG) 2220/85 zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 25 ECU na tonę;
- b) 10%, 5% i 2% przewidziane w art. 23 ust. 2 lit. b) wymienionego rozporządzenia zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 2,5 ECU na tonę.

¹Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

2. W art. 5 skreśla się lit. a).

W lit. b) wymienionego artykułu wprowadza się następujące zmiany terminologiczne:

- w niemieckiej wersji językowej wyraz „Kaution” zastępuje się wyrazem „Sicherheit”;
- w greckiej wersji językowej wyraz „_____” zastępuje się wyrazem „_____”;
- we francuskiej wersji językowej wyraz „caution” zastępuje się wyrazem „garantie”;
- w niderlandzkiej wersji językowej wyraz „waarborg” zastępuje się wyrazem „zekerheid”;
- w hiszpańskiej wersji językowej wyraz „fianza” zastępuje się wyrazem „garantia”;
- w portugalskiej wersji językowej wyraz „cau_ao” zastępuje się wyrazem „garantio”.

Artykuł 6

Art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2539/84 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

1. Bez względu na przepisy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, kwotę zabezpieczenia ustala się przy każdej sprzedaży.
2. W odniesieniu do sprzedaży powiązanej z obowiązkiem wywozu danego mięsa, stosuje się następujące przepisy:
 - a) Zabezpieczenie odnoszące się do wywozu produktów zostaje przedstawione przez podmiot skupujący, przed przejęciem.
 - b) W odniesieniu do zabezpieczenia przewidzianego w lit. a), wywóz danych produktów stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹.

Również w przypadku, gdy w rozporządzeniu uruchamiającym sprzedaż

przewiduje się zobowiązanie do przywozu do państwa trzeciego określonego miejsca przeznaczenia, powyższe również stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20.

- c) Właściwym dowodem wypełnienia wyżej wymienionych zobowiązań jest dowód przewidziany w art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76². Dowód przedkłada się w terminach ustanowionych w art. 31 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2730/79³.
 - d) Do celów niniejszego rozporządzenia, w odniesieniu do zabezpieczenia określonego w lit. a),
 - 1. 15% przewidziane w art. 23, 24 i 25 rozporządzenia (EWG) 2220/85 zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 25 ECU na tonę;
 - 2. 10%, 5% i 2% przewidziane w art. 23 ust. 2 lit. b) wymienionego rozporządzenia zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 2,5 ECU na tonę
3. W odniesieniu do sprzedaży powiązanej z obowiązkiem przetworzenia danego mięsa, stosuje się następujące przepisy:
- a) Zabezpieczenie odnoszące się do przetwarzania produktów zostaje złożone przez podmiot skupujący, właściwym władzom Państwa Członkowskiego, w którym przetwarzanie ma nastąpić, przed przejściem. Kwota zabezpieczenia może być zróżnicowana w zależności od produktów oferowanych do sprzedaży oraz od ich wykorzystania.
 - b) W przypadku stosowania art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76, mięso może zostać przejęte jedynie w przypadku otrzymania przez agencję interwencyjną posiadającą produkty, świadectwa określonego w wymienionym ustępie.
 - c) W odniesieniu do zabezpieczenia przewidzianego w lit. a), wytwarzanie danych produktów określonych w umowie stanowi zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.

W przypadku, gdy w rozporządzeniu uruchamiającym sprzedaż zastrzega się, że przetwarzanie musi zostać przeprowadzone przez składającego wniosek, powyższe także stanowi zobowiązanie pierwotne.
 - d) Dodatkowy termin określony w art. 22 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy działanie potwierdzone dowodem przetwarzania zostało podjęte w pierwotnym terminie wyznaczonym na jego okazanie.
 - e) Do celów niniejszego rozporządzenia:
 - 1. 15% przewidziane w art. 23, 24 i 25 rozporządzenia (EWG) 2220/85 zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 25 ECU na tonę;

2. 10%, 5% i 2% przewidziane w art. 23 ust. 2 lit. b) wymienionego rozporządzenia zastępuje się stawką ryczałtową wynoszącą 2,5 ECU na tonę.

¹Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

²Dz.U. nr L 190 z 14.07.1976, str. 1.

³Dz.U. nr L 317 z 12.12.1979, str. 1.”

Artykuł 7

W rozporządzeniu (EWG) nr 2670/85 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 7 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kwota zabezpieczenia określona w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 985/81 wynosi ecu 250 na tonę. Kwota zabezpieczenia określona w art. 3 ust. 2 wymienionego rozporządzenia wynosi:

- 1 200 ECU na tonę mięsa z kością,
- 3 750 ECU na tonę mięsa bez kości.

2. Zobowiązanie pierwotne dotyczące płatności określone w art. 15 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 zastępuje się zobowiązaniem pierwotnym przedłożenia zabezpieczenia określonego w art. 9”.

2. W art. 9 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Zobowiązaniem pierwotnym w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹ jest płatność ceny w terminie określonym w ust. 2.

¹Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

3. W art. 7 ust. 3 oraz w art. 9 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany terminologiczne:

- w niemieckiej wersji językowej wyraz „Kaution” zastępuje się wyrazem „Sicherheit”;
- w greckiej wersji językowej wyraz „_____” zastępuje się wyrazem „_____”;
- we francuskiej wersji językowej wyraz „caution” zastępuje się wyrazem „garantie”;
- w niderlandzkiej wersji językowej wyraz „waarborg” zastępuje się wyrazem „zekerheid”;
- w hiszpańskiej wersji językowej wyraz „fianza” zastępuje się wyrazem „garantia”;
- w portugalskiej wersji językowej wyraz „cau_ao” zastępuje się wyrazem „garantio”.

Artykuł 8

W rozporządzeniu (EWG) nr 3905/86 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Bez względu na przepisy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, kwota zabezpieczenia wynosi 150 ECU na tonę.

Zobowiązanie pierwotne dotyczące płatności określone w art. 15 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 zastępuje się zobowiązaniem pierwotnym przedłożenia zabezpieczenia określonego w art. 6.

2. Zabezpieczenie odnoszące się do przywozu do Peru zostaje przedłożone przez podmiot skupujący, przed przejściem produktów. Wysokość zabezpieczenia wynosi 260 ECU na 100 kg.

3. W odniesieniu do zabezpieczenia określonego w ust. 2, przepisy art. 3 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 985/81¹ stosuje się *mutatis mutandis*.

¹Dz.U. nr L 99 z 10.04.1981, str. 38.”

2. W art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zobowiązaniem pierwotnym dotyczącym zabezpieczenia określonego w ust. 1, w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹, jest płatność ceny w terminie określonym w ust. 2.

¹Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.”

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1987 r.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zabezpieczeń przedłożonych począwszy od wyżej wymienionej daty

- w odniesieniu do umów zawartych, począwszy od tego dnia, w ramach sprzedaży rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2670/85 oraz rozporządzenia (EWG) nr 3905/86,
- w ramach pozostałych sprzedaży uruchomionych na podstawie rozporządzenia po tym terminie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 czerwca 1987 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3988/87

z dnia 22 grudnia 1987 r.

zmieniające niektóre środki w odniesieniu do stosowania wspólnej organizacji rynków w sektorze wołowiny na skutek wprowadzenia Nomenklatury Scalonej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej¹, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3985/87², w szczególności jego art. 15 ust. 1 akapit drugi,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3905/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 805/68 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny³, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 15 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 2658/87, dostosowania natury technicznej aktów wspólnotowych stosujących Nomenklaturę Scaloną mają być dokonywane przez Komisję; zmiany merytoryczne mają być dokonywane zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27 rozporządzenia Rady (EWG) nr 805/68⁴, na mocy art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3905/87;

liczne środki w sektorze wołowiny i cielęciny muszą być dostosowane pod względem technicznym, jak również w odniesieniu do niektórych kwestii w celu uwzględnienia wykorzystania nowej Nomenklatury Scalonej opartej na zharmonizowanym systemie oznaczania i kodowania towarów, mającej zastąpić Konwencję z dnia 15 grudnia 1950 r. w sprawie nomenklatury do klasyfikacji towarów w taryfach celnych;

z powodu liczby i zawartości tekstów wymagających takiej modyfikacji, wskazane jest ponowne zebranie w jednym rozporządzeniu, wszystkich koniecznych zmian;

niektóre pozycje do wyliczeń, nadal występujące w przedmiotowych środkach w jednostkach rozliczeniowych, powinny być wyrażone w ecu, przy zastosowaniu współczynnika 1,208953, przewidzianego w art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1676/85⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1636/87⁶;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu na podstawie art. 2 rozporządzenia (EWG)

¹ Dz.U. nr L 256 z 7.09.1987, str. 1.

² Dz.U. nr L 376 z 31.12.1987, str. 1.

³ Dz.U. nr L 370 z 30.12.1987, str. 7.

⁴ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

⁵ Dz.U. nr L 164 z 24.06.1985, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 153 z 13.06.1987, str. 1.

nr 3905/87 są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 586/77 z dnia 18 marca 1977 r. ustanawiającym zasady stosowania opłat w sektorze wołowiny i cielęciny oraz zmieniającym rozporządzenie Rady (EWG) nr 950/68 w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej⁷, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3114/83⁸, wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

W odniesieniu do mięsa mrożonego objętego podpozycjami 0202 10 i 0202 20 10 oraz określonego w lit. b) Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 805/68:

- a) współczynnik określony w art. 11 ust. 2 lit a) powołanego rozporządzenia wynosi 1,69;
- b) ryczałtowa stawka określona w art. 11 ust. 2 lit. b) powołanego rozporządzenia wynosi 6,65 ECU na 100 kilogramów.”

2. W art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów opłat,

- a) „Tusze wołowe”, do celów podpozycji 0201 10 i 0202 10 Nomenklatury Scalonej oznaczają całe tusze ubitych zwierząt po upuszczeniu krwi, wypatroszeniu i oskórowaniu, przywożone z głowami lub bez, z racicami lub bez, oraz z dołączonymi podrobami lub bez. Jeśli tusze przywożone są bez głów, głowa musi być odcięta od tuszy na złączu potylicznym. Jeśli tusze przywożone są bez racic, muszą one być odcięte w stawie nadgarstkowo-śródręcznym lub stępowo - śródstopnym; „tusza” obejmuje w przedniej części wszystkie kości i kark, szyję oraz łopatkę z większą ilością niż 10 par żeber;
- b) „Półtusze wołowe”, do celów podpozycji 0201 i 0202 10 Nomenklatury Scalonej są produktem powstałym z symetrycznego podziału całej tuszy cięciem wzdłużnym przez środek kręgów szyjnych, grzbietowych, lędźwiowych i krzyżowych, a także przez środek mostka i spojenia kulszowo-łonowego; „półtusza” obejmuje przednią część półtuszy, zawierającą wszystkie kości i kark, szyję oraz łopatkę, z większą ilością niż 10 żeber;
- c) „Ćwierci kompensowane”, do celów podpozycji 0201 20 11, 0201 20 19 i 0202 20 10 Nomenklatury Scalonej, są to porcje utworzone albo:
 - z ćwierci przednich posiadających wszystkie kości i kark, szyję oraz

⁷ Dz.U. nr L 75 z 23.03.1977, str. 10.

⁸ Dz.U. nr L 303 z 5.11.1983, str. 16.

łopatkę, powstałych z półtuszy przez cięcie na dziesiątym żebrze oraz z ćwierci tylnych posiadających wszystkie kości, udo i krzyżową powstałych przez cięcie na trzecim żebrze, albo

- z ćwierci przednich posiadających wszystkie kości, kark, szyję i łopatkę, powstałych przez cięcie na piątym żebrze z przyłączoną całą pachwiną i piersią oraz z ćwierci tylnych posiadających wszystkie kości, udo i krzyżową, powstałych przez cięcie na ósmym żebrze.

Ćwierci przednie i tylne stanowiące „ćwierci kompensowane” muszą być przywożone w tym samym czasie i w równych ilościach, a całkowita masa ćwierci przednich musi być równa całkowitej masie części tylnych; jednakże dopuszcza się różnicę między masami obu części w przesyłce, pod warunkiem, że różnica ta nie przekracza 5% masy części cięższej (ćwierci przednich i tylnych);

- d) „Ćwierci przednie nierozdzielone”, do celów podpozycji 0201 20 31, 0201 20 39 i 0202 20 30 Nomenklatury Scalonej są to przednie części tuszy posiadające wszystkie kości oraz szyję, kark i łopatkę, z minimum czterema parami żeber, a maksymalnie z 10 parami żeber (cztery pierwsze pary muszą być w całości, pozostałe mogą być przecięte), łącznie lub bez cienkiej pachwiny;
- e) „Ćwierci przednie rozdzielone”, do celów podpozycji 0201 20 31, 0201 20 39 i ex 0202 20 30 Nomenklatury Scalonej, są to przednie części półtuszy posiadające wszystkie kości oraz szyję, kark i łopatkę, z minimalnie czterema żebrami, a maksymalnie z 10 żebrami (cztery pierwsze muszą być w całości, pozostałe mogą być przecięte), łącznie lub bez cienkiej pachwiny;
- f) „Ćwierci tylne nierozdzielone”, do celów podpozycji 0201 20 51, 0201 20 59 i 0202 20 50 Nomenklatury Scalonej są to tylne części tuszy posiadające wszystkie kości, udo i krzyżową, łącznie z pośladkiem, z minimalnie trzema parami żeber w całości lub przeciętych, z goleniem lub bez oraz z cienką pachwiną lub bez;
- g) „Ćwierci tylne rozdzielone”, do celów podpozycji 0201 20 51, 0201 20 59 i 0202 20 50 Nomenklatury Scalonej są to tylne części tuszy posiadające wszystkie kości, udo i krzyżową, łącznie z pośladkiem, z minimalnie trzema żebrami całymi lub przeciętymi, z goleniem lub bez oraz z cienką pachwiną lub bez;
- h) „Rostbef” i „antrykot”, cięte w kawałki, do celów podpozycji 0202 30 50 Nomenklatury Scalonej są to części grzbietowe ćwierci przedniej łącznie z częścią górną ćwierci przedniej, łącznie z górną częścią łopatki, powstałe z ćwierci przedniej z minimum czterema żebrami, a maksymalnie 10 żebrami, przez przecięcie wzdłuż linii prostej od punktu gdzie pierwsze żebro łączy się z pierwszym segmentem mostku do punktu na przeponie na wysokości dziesiątego żebra;
- i) „Szponder”, cięty w kawałki, do celów podpozycji 0202 30 50 Nomenklatury Scalonej jest to część dolną ćwierci przedniej obejmującą szponder, od pępka do mostka;
- j) „Pozostałe przetworzone lub konserwowane mięso lub podroby, zawierające

mięso lub podroby wołowe, niegotowane” do celów podpozycji 1602 50 10 i 1602 90 61 Nomenklatury Scalonej są to produkty, które nie zostały poddane obróbce cieplnej lub które zostały poddane obróbce cieplnej niewystarczającej w celu zapewnienia koagulacji białek mięsa w całym produkcie i na których dlatego widnieją ślady różowawego płynu na powierzchni cięcia, jeśli produkt jest przecięty przez jego najgrubszą część.”

3. Skreśla się art. 14.

4. Załączniki I i II zastępuje się załącznikami I i II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

W art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2182/77 z dnia 30 września 1977 r. ustanawiającego szczegółowe zasady sprzedaży wołowiny mrożonej pochodzącej z zapasów interwencyjnych, przeznaczonej do przetworzenia na terytorium Wspólnoty oraz zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 1687/76⁹, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1809/87¹⁰, otrzymuje brzmienie:

„b) innych produktów określonych w art. 2 ust. 6 powołanego rozporządzenia lub produktów objętych podpozycją 0210 20 90 Nomenklatury Scalonej.”

Artykuł 3

Pkt 1 załącznika II do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2226/78 z dnia 25 września 1978 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania środków interwencyjnych w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 1896/73 i (EWG) nr 2630/75¹¹, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3350/87¹², otrzymuje brzmienie:

„1. Mięso z dorosłego bydła, świeże lub chłodzone (pozycja 0201 Nomenklatury Scalonej) w formie tusz, półtuszy lub ćwierci kompensowanych, ćwierci przednich i ćwierci tylnych pochodzących ze zwierząt z uboju przeprowadzonego nie wcześniej niż przed sześcioma dniami.”

Artykuł 4

W art. 2 ust. 5 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1136/79 z dnia 8 czerwca 1979 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania specjalnych ustaleń dotyczących przywozu niektórych rodzajów mrożonej wołowiny przeznaczonej do przetwarzania i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 572/78¹³, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1121/87¹⁴, otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów art. 14 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 805/68 „konserwy” są to produkty objęte podpozycją 1602 50 90 Nomenklatury Scalonej, zawierające w

⁹ Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

¹⁰ Dz.U. nr L 170 z 30.06.1987, str. 23.

¹¹ Dz.U. nr L 261 z 26.09.1978, str. 5.

¹² Dz.U. nr L 317 z 7.11.1987, str. 33.

¹³ Dz.U. nr L 141 z 9.06.1979, str. 10.

¹⁴ Dz.U. nr L 109 z 24.04.1987, str. 12.

masie 20% lub więcej wołowiny, z wyłączeniem podrobów i tłuszczów, w których wołowina i galareta stanowią co najmniej 85% całkowitej wagi netto.

Jednakże nie uważa się za „konserwy” produktów przetworzonych w zakładach detalicznych lub gastronomicznych i oferowane do sprzedaży konsumentowi końcowemu.”

Artykuł 5

W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1544/79 z dnia 24 lipca 1979 r. w sprawie przyznania refundacji wywozowych dla bydła hodowlanego czystej krwi¹⁵, wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 otrzymuje brzmienie

„Artykuł 1

Do celów przyznania refundacji wywozowej, za bydło uważa się zwierzęta hodowlane czystej krwi objęte podpozycją 0102 10 00 Nomenklatury Scalonej w przypadku, gdy odpowiadają definicji podanej w art. 1 dyrektywy Rady 77/504/EWG.”

2. W art. 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W trakcie przywozowych formalności celnych w odniesieniu do zwierząt objętych podpozycją 0102 10 00 Nomenklatury Scalonej, przedstawia się świadectwo rodowodu lub równoważny dokument zawierający nazwę (nazwisko) i adres hodowcy.

Jeśli hodowca prowadzi działalność we Wspólnocie, należy ponadto udowodnić, że nie korzystał on z innych refundacji lub że przyznana refundacja została spłacona. W przypadku niemożności przedstawienia takiego dowodu, uważa się, że zwierzęta korzystały z refundacji wywozowej równej najwyższej opłacie przywozowej stosowanej w dniu powrotnego przywozu do Wspólnoty, bydła objętego podpozycjami 0102 90 31, 0102 90 33 i 0102 90 35 Nomenklatury Scalonej.”

Artykuł 6

W art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 988/80 z dnia 23 kwietnia 1980 r. w sprawie stosowania najniższej stawki refundacji wywozowej na niektóre produkty z wołowiny i cielęciny¹⁶, pierwsza część zdania otrzymuje brzmienie:

„Fakt, że nie została ustalona refundacja na produkty objęte pozycją 0201 i podpozycją 0206 10 95 Nomenklatury Scalonej, wywożone do Stanów Zjednoczonych, nie jest brany pod uwagę.”

Artykuł 7

W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2377/80 z dnia 4 września 1980 r. w sprawie specjalnych szczegółowych zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w

¹⁵ Dz.U. nr L 187 z 25.07.1979, str. 8.

¹⁶ Dz.U. nr L 106 z 24.04.1980, str. 27.

sektorze wołowiny i cielęciny¹⁷, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3893/87¹⁸, wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

1. Wymagane jest pozwolenie na przywóz do Wspólnoty i wywóz poza jej obszar, produktów określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 805/68, jak również produktów objętych podpozycjami 602 50 90 i 1602 90 96 Nomenklatury Scalonej.

2. Wymagane jest pozwolenie na wywóz ze Wspólnoty, produktów objętych podpozycją 0102 10 00 Nomenklatury Scalonej.”

2. W art. 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Pozwolenia na przywóz z wcześniej ustaloną opłatą:

(i) na 30 dni od daty ich wystawienia w rozumieniu art. 21 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 3183/80 w odniesieniu do produktów objętych pozycją 0201 00 i podpozycją 0206 10 95 Nomenklatury Scalonej, pochodzących lub sprowadzanych z Argentyny lub Urugwaju.

(ii) na 60 dni od tej daty w odniesieniu do produktów objętych pozycją 0202 i podpozycją 0206 29 91 Nomenklatury Scalonej, pochodzących lub sprowadzanych z Argentyny, Australii, Nowej Zelandii lub Urugwaju.

(iii) na 45 dni dla produktów objętych pozycją 0202 i podpozycją 0206 29 91 Nomenklatury Scalonej, pochodzących lub sprowadzanych z Rumunii.”

3. Art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

1. Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz powinny określać produkty pod względem:

- jednej z podpozycji Nomenklatury Scalonej,
- jednej z grup podpozycji Nomenklatury Scalonej,

wybranych z tych samych tiret zawartych w załączniku III.

Te same oznaczenia podpozycji lub grup podpozycji podaje się w pozwoleniu na wywóz.

2. Bez uszczerbku dla innych przepisów, wnioski składa się o wydanie pozwoleń na

¹⁷ Dz.U. nr L 241 z 13.09.1980, str. 5.

¹⁸ Dz.U. nr L 365 z 24.12.1987, str. 48.

przywóz w odniesieniu do produktów objętych:

- jedną z podpozycji Nomenklatury Scalonej,
 - jedną z grup podpozycji Nomenklatury Scalonej,
- wybranych z tych samych tiret zawartych w załączniku IV.

Te same oznaczenia podpozycji lub grup podpozycji podaje się w pozwoleniu na przywóz.

Jednakże w przypadku, gdy wcześniejsze wyznaczenie refundacji dla wszystkich bądź dla niektórych miejsc przeznaczenia, jest możliwe jedynie w odniesieniu do produktów objętych niektórymi podpozycjami lub grupami podpozycji określonymi w ust. 1, sekcja 12 wniosku o wydanie pozwolenia oraz samego pozwolenia zawiera opis produktów kwalifikujących się do wcześniejszego wyznaczenia refundacji, a w sekcji 8 wprowadza się podpozycję lub grupę podpozycji. Pozwolenie ważne jest jedynie w odniesieniu do produktów oznaczonych w ten sposób.”

4. W art. 8a, ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dla produktów objętych pozycjami 0201 i 0202 oraz podpozycjami 0206 10 95 i 0206 29 91 Nomenklatury Scalonej, wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz i samo pozwolenie zawierają w sekcji 13 nazwę kraju przeznaczenia produktu.

2. Dla produktów objętych pozycją 0201 i 0202 oraz podpozycjami 0206 10 95 i 0206 29 91 Nomenklatury Scalonej, pozwolenie na wywóz z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji, określonej w art. 3 lit. a), wystawiane jest piątego dnia roboczego od dnia złożenia wniosku, chyba, że w tym okresie zostają podjęte specjalne środki.”

5. W art. 16 ust. 1, wyrazy „z podpozycji 0201 A II Wspólnej Taryfy Celnej” zastępuje się wyrazami „z pozycji nr 0201, 0202 i podpozycji 0206 10 95 i 0206 29 91 Nomenklatury Scalonej.”
6. W załączniku I sekcja I pkt 1, 2 i 3 zastępuje się załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.
7. W załącznika I sekcję II zastępuje się załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.
8. Do niniejszego rozporządzenia dodaje się załącznik II zastąpiony w załączniku V.
9. Do niniejszego rozporządzenia dodaje się załącznik IV zastąpiony w załączniku VI.

Artykuł 8

W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 139/81 z dnia 16 stycznia 1981 r. określającym warunki objęcia niektórych rodzajów mrożonej wołowiny i cielęciny podpozycją 02.01 A II b) 4 bb) 22 Wspólnej Taryfy Celnej¹⁹, zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1652/87²⁰, wprowadza

¹⁹ Dz.U. nr L 15 z 17.01.1981, str. 4.

²⁰ Dz.U. nr L 153 z 13.06.1987, str. 33.

się następujące zmiany:

1. W tytule podpozycję „0201 A II b) 4 bb) 22 Wspólnej Taryfy Celnej” zastępuje się podpozycją „0202 30 50 Nomenklatury Scalonej”.
2. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zaliczenie do podpozycji 0202 30 50 Nomenklatury Scalonej, mrożonego mięsa (rostbef, antrykot i szponder - kawałki) z państw trzecich uzależnione jest od przedstawienia świadectwa autentyczności spełniającego wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu.”

Artykuł 9

W art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 74/84 z dnia 12 stycznia 1984 r. ustanawiającego warunki przyznawania specjalnych refundacji wywozowych w odniesieniu do niektórych rodzajów wołowiny z kością²¹, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3169/87²², akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Świeże lub chłodzone mięso z kością w kawałkach objęte podpozycjami 0201 20 90 Nomenklatury Scalonej, z tusz, półtusz, ćwierci „kompensowanych”, ćwierci przednich i tylnych, pochodzące ze sztuk dorosłego bydła płci męskiej może kwalifikować się do specjalnych refundacji wywozowych, z zastrzeżeniem warunków niniejszego rozporządzenia.”

Artykuł 10

W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2388/84 z dnia 14 sierpnia 1984 r. w sprawie szczególnych zasad stosowania refundacji wywozowych do niektórych konserw z wołowiny i cielęciny²³, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3425/86²⁴, wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Konserwy z podpozycji 1602 50 90 Nomenklatury Scalonej, spełniające warunki określone w niniejszym rozporządzeniu i wywożone do państw trzecich korzystają ze specjalnej refundacji w przypadku wytworzenia w ramach procedury, przewidzianej w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 565/80.”

2. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

²¹ Dz.U. nr L 10 z 13.01.1984, str. 32.

²² Dz.U. nr L 301 z 24.10.1987, str. 21.

²³ Dz.U. nr L 221 z 18.08.1984, str. 28.

²⁴ Dz.U. nr L 316 z 11.11.1986, str. 9.

Jeśli konserwy z podpozycji 1602 50 90 Nomenklatury Scalonej przygotowane zgodnie z art. 2 są powrotnie przywożone na obszar celny Wspólnoty i niezgłaszane do wolnego obrotu na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 754/76, właściwe władze zezwalają na dopuszczenie tych konserw do wolnego obrotu jedynie w przypadku, gdy niezależnie od uiszczenia opłat obowiązujących w przywozie, przedstawiony jest dowód, że kwota przyznanej refundacji w związku z wywozem, została zwrócona. W przypadku, gdy kwota przyznana nie może zostać ustalona w sposób zadowalający wymienione władze, uważa się, że kwota ta jest równa najwyższej kwocie refundacji stosowanej w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do wolnego obrotu, w odniesieniu do przedmiotowych towarów.”

Artykuł 11

Załącznik I do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 588/86 z dnia 28 lutego 1986 r. w sprawie ustanowienia specjalnych opłat w handlu wołowiną i cielęciną w odniesieniu do Portugalii²⁵, zastępuje się załącznikiem VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

W rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1695/86 z dnia 30 maja 1986 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania premii ubojowej dla niektórych rodzajów dorosłego bydła rzeźnego w Zjednoczonym Królestwie²⁶, wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 10 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w odniesieniu do każdego 10-dniowego okresu, powiadamiają Komisję, nie później niż w ciągu 15 dni po zakończeniu takiego okresie, o ilościach produktów objętych podpozycjami 1602 50 90 i 1602 90 69 Nomenklatury Scalonej.”

2. Załącznik zastępuje się załącznikiem VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

W art. 1 ust. 1 decyzji Rady 82/530/EWG z dnia 19 lipca 1982 r. upoważniającej Zjednoczone Królestwo do zezwolenia władzom wyspy Man na stosowanie systemu specjalnych pozwoleń na przywóz mięsa baraniego oraz wołowiny i cielęciny²⁷, zmienionej decyzją 84/363/EWG²⁸, otrzymuje brzmienie:

„1. W celu ograniczenia przywozu, Zjednoczone Królestwo może upoważnić rząd wyspy Man do wprowadzenia systemu specjalnych pozwoleń na przywóz produktów sektora mięsa baraniego oraz wołowiny i cielęciny objętych pozycjami i podpozycjami 0102 10, 0102 90 10, 0102 90 31, 0102 90 33, 0102 90 35, 0102 90 37, 0104, 0201, 0204, 0206 10 95 i 0206 29 91 Nomenklatury Scalonej.”

Artykuł 14

²⁵ Dz.U. nr L 57 z 1.03.1986, str. 45.

²⁶ Dz.U. nr L 146 z 31.05.1986, str. 56.

²⁷ Dz.U. nr L 234 z 9.08.1982, str. 7.

²⁸ Dz.U. nr L 191 z 19.07.1984, str. 30.

W art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2670/85 z dnia 23 września 1985 r. w sprawie sprzedaży po cenach ustalonych z góry na standardowym poziomie niektórych rodzajów wołowiny z kośćmi przechowywanej przez niektóre agencje interwencyjne i przeznaczonych do wywozu²⁹, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2405/87³⁰, otrzymuje brzmienie:

„1. Mięso musi być wywiezione do jednego z miejsc przeznaczenia, w stosunku do których ustalona jest refundacja w odniesieniu do produktów objętych podpozycją 0202 30 90 Nomenklatury Scalonej.”

Artykuł 15

W art. 2 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1055/87 z dnia 14 kwietnia 1987 r. w sprawie sprzedaży po cenach ustalonych z góry na standardowym poziomie, niektórych rodzajów wołowiny z kośćmi przechowywanej przez niektóre agencje interwencyjne i przeznaczone do wywozu oraz zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 1687/76³¹, zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 1416/87³², otrzymuje brzmienie:

„1. Mięso musi być wywiezione do jednego z miejsc przeznaczenia, w stosunku do których ustalona jest refundacja w odniesieniu do produktów objętych podpozycją 0202 30 90 Nomenklatury Scalonej”.

Artykuł 16

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1988 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1987 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

²⁹ Dz.U. nr L 253 z 24.09.1985, str. 8.

³⁰ Dz.U. nr L 219 z 8.08.1987, str. 12.

³¹ Dz.U. nr L 103 z 15.04.1987, str. 10.

³² Dz.U. nr L 135 z 23.05.1987, str. 18.

ZALĄCZNIK I

„ZALĄCZNIK I

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynnik do obliczania opłat
0201	Mięso wołowe świeże lub chłodzone:	
0201 10	- Tusze i półtusze	1,90
0201 20	- Pozostałe kawałki mięsa z kośćmi:	
0201 20 11 0201 20 19	- - Ćwierci „kompensowane”	1,90
0201 20 31 0201 30 39	- - Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	1,52
0201 20 51 0201 20 59	- - Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone	2,28
0201 20 90	- - Pozostałe	2,85
0201 30	- Bez kości	3,26
ex 0206 10	Jadalne podroby wołowe, świeże lub chłodzone	3,26
0206 10 95	- - - Gruba przepona i cienka przepona	
0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów:	
0210 20	- Mięso wołowe	
0210 20 10	- - Z kośćmi	2,85
0210 20 90	- - Bez kości	3,26
ex 0210 90	- Pozostałe, włączając jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów:	
	- - Podroby:	
0210 90 41 0210 90 90	- - - Wołowe:	
	- - - - Gruba przepona i cienka przepona	3,26
	- - Jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów	3,26

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynnik do obliczania opłat
ex } 1602 50 } 1602 50 10 1602 90 61	Pozostałe przetworzone lub konserwowane mięso, podroby lub krew wołowa: - Niegotowane, mieszanki gotowanego mięsa lub podrobów z niegotowanym mięsem lub podrobami - Niegotowane, mieszanki gotowanego mięsa lub podrobów z niegotowanym mięsem lub podrobami zawierające mięso lub podroby wołowe	3,26''

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynnik do obliczania opłat
0202	Mięso wołowe, mrożone:	
0202 20	- Pozostałe kawałki mięsa z kośćmi:	
0202 20 30	- - Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	0,80
0202 20 50	- - Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone	1,25
0202 20 90	- - Pozostałe	1,50
0202 30	- Bez kości:	
0202 30 10	- - Ćwierci przednie, całe lub pokrojone na maksymalnie pięć części, a każda ćwiartka stanowi pojedynczy blok; ćwierci „kompensowane” w dwóch blokach, z których jeden zawiera ćwierć przednią całą lub pokrojoną na maksymalnie pięć kawałków, a drugi ćwierć tylną w jednym kawałku, ale bez poledwicy	1,25
0202 30 50	- - Rostbef, antrykot i szponder – kawałki ¹	1,25
0202 30 90	- - Pozostałe	1,72
ex 0206 29	Jadalne podroby wołowe, mrożone:	
0206 29 91	- - - Gruba przepona i cienka przepona	1,72

¹ Włączenie do tej podpozycji podlega przedstawieniu świadectwa wydanego zgodnie z warunkami przewidzianymi w odnośnych przepisach wspólnotowych.”

ZAŁĄCZNIK III

„1. Pozwolenie obejmujące produkty AKP/OCT

(określone w rozporządzeniu (EWG) nr 486/85)

(w tonach)

Kod CN		Przywożone z				
		Madagaskar	Bostwana	Suazi	Kenia	Zimbabwe
	Kod	370	391	393	346	382
0201						
0206 10 95	110					
0202						
0206 29 91	120					

2. Pozwolenia z opłatą ustaloną z góry

(określone w art. 16 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 805/68¹)

(w tonach)

Kod CN		Przywożone z				
		Argentyna	Urugwaj	Australia	Nowa Zelandia	Rumunia
	Kod	528	524	800	804	066
0201						
0206 10 95	210					
0202						
0206 29 91	220					

3. Pozostałe

(Zgodnie z:

- a) kontyngent *GATT* na mrożoną wołowinę i cielęcinę objęte pozycją 0202 Nomenklatury Scalonej;
- b) *młode bydło* przeznaczone do tuczenia, określone w art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 805/68;
- c) *art. 14 ust. 1 lit a)* rozporządzenia (EWG) nr 805/68 stanowiące przywóz wołowiny, przeznaczony do produkcji konserw,
- d) *art. 14 ust. 1 lit b)* rozporządzenia (EWG) nr 805/68 stanowiące przywóz wołowiny, przeznaczony do produkcji innych produktów;
- e) *wołowina i cielęcina pochodząca ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej i z*

¹ Nie stanowi cz__ci zeznania podatkowego.

Kanady i określona w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 263/81;

f) *pozostałe* pozwolenia nieobjęte w ust. 1 i 2 lub 3 lit. a)-e) powyżej¹.

(w tonach)

Kod CN	Kod	GATT	Młode bydło	Art. 14 ust. 1 lit. a)	Art. 14 ust. 1 lit. b)	Wołowina z USA	Pozostałe
		301	302	303	304	305	306
0102 90 10 do 0102 90 37 (sztuki)	310	–		–	–	–	
0201 10, 0201 20 11 i 19	311						
0201 20 31 i 39	312						
0201 20 51 i 59	313		–				
0201 20 90	314						
0201 30 i 0206 10 95	315						
0202 10 i 0202 20 10	316						
0202 20 30	317						
0202 20 50	318		–				
0202 20 90	319						
0202 30 10, 50, 90 i 0206 29 91	320						
0210 20 10	321						
0210 20 90, 0210 90 41 i 0210 90 90	322		–				
1602 50 10 i 1602 90 61	323						
1602 50 90 i 1602 90 69	324		–”				

ZAŁĄCZNIK IV

„SEKCJA II: POZWOLENIA NA WYWÓZ

Państwo Członkowskie:

Zastosowanie art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 2377/80

Ilości produktów, na które zostały wydane pozwolenia na wywóz

Z: do:

1. **Z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji**

(Określone w art. 18 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 805/68; z wyłączeniem pozwoleń określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2973/79¹)

(w tonach)

Kod CN	Miejsce przeznaczenia	
	Kod	1
0102 90 10 do 0102 90 37	410	
0201 10	411	
0201 20 11, 19, 31, 39, 51 i 59	412	
0201 20 90	413	
0201 30 i 0206 1095	414	
0202 10	415	
0202 20 10, 0202 20 30 i 0202 20 50	416	
0202 20 90	417	
0202 30 10	418	
0202 30 90 i 0206 29 91	419	
0210 20 10	420	
0210 20 90 i 0210 90 41	421	
0210 90 90	422	
1602 50 10 i 1602 90 61	423	
1602 50 90 i 1602 90 69	424	

¹ Kod miejsca przeznaczenia taki jak w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2566/79 (Dz.U. nr L 294 z 21.11.1979, str. 5) z wyjątkiem przypadku, gdy brak jest odnośnego kodu odpowiadającego miejscu przeznaczenia, miejsce przeznaczenia powinno być wtedy wykazane bez kodu.

¹ Nie stanowi cz__ci zeznania podatkowego.

2. Specjalny wywóz do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej

(Określony w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2973/79¹)

(w tonach)

Kod CN	Kod	Z wcześniejszym wyznaczeniem refundacji			Bez zaliczkowych refundacji podatku		
		500			502		
0201 10	510						
0201 20 11, 19, 31, 39, 51 i 59	512						
0201 20 90	513						
0201 30 i 0206 1095	514						
0202 10	515						
0202 20 10, 30 i 50	516						
0202 20 90	517						
0202 30 10, 90 i 0206 29 91	518						

3. Pozostałe

(Nieobjęte w ust. 1 i 2 powyżej¹)

(w tonach)

Kod CN	Kod	Miejsce przeznaczenia
		(1)
0102 90 10 do 0102 90 37 (sztuki)	610	
0201 10	611	
0201 20 11, 19, 31, 39, 51 i 59	612	
0201 20 90	613	
0201 30 i 0206 10 95	614	
0202 10	615	
0202 20 11, 19, 31, 39, 51 i 59	616	
0202 20 90	617	
0202 30 10	618	
0202 30 90 i 0206 29 91	619	
0210 20 10	620	
0201 20 90 i 0210 90 41	621	
0210 90 90	622	
1602 50 10 i 1602 90 61	623	
1602 50 90 i 1602 90 69	624	

¹ Kod miejsca przeznaczenia taki jak w Załączniku do rozporządzenia (EWG) nr 2566/79 (Dz.U. nr L 294 z 21.11.1979, str. 5) z wyjątkiem przypadku, gdy brak jest odnośnego kodu odpowiadającego miejscu przeznaczenia, miejsce przeznaczenia powinno być wtedy wykazane bez kodu.

¹ Nie stanowi cz__ci zeznania podatkowego.

ZAŁĄCZNIK V

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz określony w art. 8 ust. 1

- 0102 10 00
- 0102 90 10, 0102 90 31, 0102 90 33, 0102 90 35, 0102 90 37
- 0201 10 10, 0102 10 90
- 0201 20 11, 0201 20 19, 0201 20 31, 0201 20 39, 0201 20 51, 0201 20 59
- 0201 20 90
- 0201 30, 0206 10 95
- 0202 10
- 0202 20 10, 0202 20 30, 0202 20 50
- 0202 20 9
- 0202 30 10
- 0202 30 90, 0206 29 91
- 0210 20 10
- 0210 20 90, 0210 90 41
- 0210 90 90
- 1602 50 10, 1602 90 61
- 1602 50 90, 1602 90 69”

ZAŁĄCZNIK VI

„ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz określony w art. 8 ust. 2

- 0102 90 10, 0102 90 31, 0102 90 33, 0102 90 35, 0102 90 37
- 0201 10 10, 0201 10 90, 0201 20 11, 0201 20 19
- 0201 20 31, 0201 20 39
- 0201 20 51, 0201 20 59
- 0201 20 90
- 0201 30, 0206 10 95
- 0202 10, 0202 20 10
- 0202 20 30
- 0202 20 50
- 0202 20 90
- 0202 30 10
- 0202 30 50
- 0202 30 90, 0206 29 91
- 0202 20 10
- 0210 20 90, 0210 90 41
- 0210 90 90
- 1602 50 10, 1602 90 61
- 1602 50 90, 1602 90 69”

ZAAŁACZNIK VII

„ZAAŁACZNIK I

Współczynniki do obliczania specjalnych opłat stosowanych w handlu z Portugalią

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynniki do obliczania opłat specjalnych
0102 90 10 do 0102 90 37	Bydło żywe, gatunków domowych inne niż zwierzęta hodowlane czystej krwi	0,53
0201	Mięso wołowe, świeże lub chłodzone:	
0201 10	- Tusze lub półtusze	1,00
0201 20	- Pozostałe kawałki mięsa z kośćmi:	
0201 20 11 0201 20 19	- - Ćwierci „kompensowane”	1,00
0201 20 31 0201 20 39	- - Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	0,80
0201 20 51 0201 20 59	- - Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone	1,20
0201 20 90	- - Pozostałe	1,50
0201 30	- Bez kości	1,72
ex 0206 10	Jadalne podroby wołowe, świeże lub chłodzone:	
0206 10 95	- - - Gruba przepona i cienka przepona	1,72
0202	Mięso wołowe mrożone:	
0202 10	- Tusze lub półtusze	0,90
0202 20	- Pozostałe kawałki mięsa z kośćmi:	
0202 20 10	- - Ćwierci „kompensowane”	0,90
0202 20 30	- - Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	0,72
0202 20 50	- - Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone	1,12

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynniki do obliczania opłat specjalnych
0202 20 90	- - Pozostałe	1,35
0202 30	- Bez kości	
0202 30 10	- - Ćwierci przednie, całe lub pokrojone na maksymalnie pięć części, a każda ćwiartka stanowi pojedynczy blok; ćwierci „kompensowane” w dwóch blokach, z których jeden zawiera ćwierć przednią całą lub pokrojoną na maksymalnie pięć kawałków, a drugi ćwierć tylną w jednym kawałku, ale bez polędwicy	1,12
	- - Rostbef, antrykot i szponder – kawałki ¹	1,12
0202 30 50	- Pozostałe	1,55
0202 30 90	Jadalne podroby wołowe, świeże lub chłodzone:	
ex 0206 29	- - - - Gruba przepona i cienka przepona	
0206 29 91		1,55
0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów:	
	- Mięso wołowe:	
0210 20	- - Z kośćmi	
0210 20 10	- - Bez kości	1,50
0210 20 90		1,72
ex 0210 90	- Pozostałe, włączając jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów:	
	- - Podroby:	
	- - - Z wołowiny:	
0210 90 41	- - - - Gruba przepona i cienka przepona	1,72
0210 90 90	Jadalne mąki i mączki z mięsa lub podrobów wołowych	1,72
ex 1602 50	Pozostałe przetwory lub konserwy wołowe:	
1602 50 10	- Niegotowane, mieszanki gotowanego mięsa lub podrobów z niegotowanym mięsem lub podrobami	1,72

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynniki do obliczania opłat specjalnych
1602 90 61	- Zawierające mięso lub podroby wołowe, niegotowane	1,72

¹ Włączenie do tej podpozycji podlega przedstawieniu świadectwa wydanego zgodnie z warunkami przewidzianymi w odnośnych przepisach wspólnotowych.”

ZALĄCZNIK VIII

„ZALĄCZNIK

Współczynniki do obliczania kwot określonych w art. 7 ust. 3

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynnik
0201	Mięso wołowe, świeże lub chłodzone:	1,00
0201 10	- Tusze lub półtusze	
0201 20	- Pozostałe kawałki mięsa z kośćmi:	
0201 20 11	- - Ćwierci „kompensowane”	1,00
0201 20 19		
0201 20 31	- - Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	0,80
0201 20 39		
0201 20 51	- - Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone	1,20
0201 20 59		
0201 20 90	- - Pozostałe	0,80
0201 30	- Bez kości	1,37
ex 0206 10	Jadalne podroby wołowe, świeże lub chłodzone:	
0206 10 95	- - Gruba przepona i cienka przepona	1,37
0202	Mięso wołowe, mrożone:	
0202 10	- Tusze lub półtusze	1,00
0202 20	- Pozostałe kawałki mięsa z kośćmi:	
0202 20 10	- - Ćwierci „kompensowane”	1,00
0202 20 30	- - Ćwierci przednie nierozdzielone lub rozdzielone	0,80
0202 20 50	- - Ćwierci tylne nierozdzielone lub rozdzielone	1,20
0202 20 90	- - Pozostałe	0,80
0202 30	- Bez kości	1,37
ex 0206 29	Jadalne podroby wołowe, mrożone:	

Kod CN	Wyszczególnienie	Współczynnik
0206 29 91	- - - - Gruba przepona i cienka przepona	1,37
0210	Mięso i podroby jadalne, solone, w solance, suszone lub wędzone; jadalne maki i mączki z mięsa lub podrobów:	
0210 20	- Mięso wołowe	
0210 20 10	- - Z kośćmi	0,80
0210 20 90	- - Bez kości	1,14
ex 0210 90	- Pozostałe, włączając jadalne maki i mączki z mięsa lub podrobów	
	- - Podroby:	
	- - - Wołowe	
0210 90 41	- - - - Gruba przepona i cienka przepona	1,14
ex 1602 50	Pozostałe przetwory lub konserwy wołowe:	
1602 50 10	- - Niegotowane, mieszanki gotowanego mięsa lub podrobów z niegotowanym mięsem lub podrobami:	
	- Zawierające w masie 80% lub więcej mięsa wołowego, z wyłączeniem podrobów i tłuszczu	1,14
	- Pozostałe	0,80''

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3807/92

z dnia 23 grudnia 1992 r.

**zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2182/77, (EWG) nr 985/81 i (EWG) nr 2848/89
dotyczące wołowiny w wyniku zastąpienia rozporządzenia (EWG) nr 569/88
rozporządzeniem (EWG) nr 3002/92**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2066/92², w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

pewne produkty, pochodzące ze skupu interwencyjnego, mogą być przedmiotem pewnych ograniczeń w ich użyciu i/lub przeznaczeniu,

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 569/88³ zastąpiono rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3002/92⁴ w sprawie nowych wspólnych szczegółowych zasad kontroli użycia i/lub przeznaczenia produktów pochodzących ze skupu interwencyjnego w celu zapewnienia, że ostatecznie są one użyte w ustalonym celu bądź przekazane do określonego przeznaczenia,

¹ Dz.U. nr L 148, z 28.06.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 215, z 30.07.1992, str. 49.

³ Dz.U. nr L 55, z 1.03.1988, str. 1.

te nowe szczegółowe zasady wymagają zmiany następujących rozporządzeń, dotyczącej odniesień do zapisów, ustalonych w rozporządzeniu (EWG) nr 569/88:

- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2182/77 z dnia 30 września 1977 r. ustalające szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny ze składów interwencyjnych do przetworzenia we Wspólnocie⁵, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3988/87⁶,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 985/81 z dnia 9 kwietnia 1981 r. ustalające szczegółowe zasady sprzedaży na eksport mrożonej wołowiny i cielęciny ze składów interwencyjnych⁷, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1809/87⁸,
- rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2848/89 z dnia 22 września 1989 r. w sprawie sprzedaży pewnych produktów z sektora wołowiny i cielęciny będących w posiadaniu agencji skupu interwencyjnego pewnym instytucjom i organizacjom dobroczynnym⁹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1722/92¹⁰,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 2182/87 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 3 ust. 3 tekst: „art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76” zastępuje się tekstem: „art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3002/92*”.

Dodaje się odnośny przypis (* Dz.U. WE nr L 301, z 17.10.1992, str. 17).

2. W art. 4 ust. 2 tekst: „art. 13 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76” zastępuje się tekstem: „art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3002/92”.

⁴ Dz.U. nr L 301, z 17.10.1992, str. 17.

⁵ Dz.U. WE nr L 251, z 1.10.1977, str. 60.

⁶ Dz.U. WE nr L 376, z 31.12.1987, str. 31.

⁷ Dz.U. WE nr L 99, z 10.04.1981, str. 38.

⁸ Dz.U. WE nr L 170, z 30.06.1987, str. 23.

⁹ Dz.U. WE nr L 274, z 23.09.1989, str. 9.

¹⁰ Dz.U. WE nr L 179, z 1.07.1992, str. 82.

3. W art. 5 ust. 2 tekst: „art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76” zastępuje się tekstem:
„art. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3002/92”.
4. Art. 9 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9

Oprócz zapisów, ustalonych w rozporządzeniu (EWG) nr 3002/92, sekcja 104 kopii kontrolnej T 5 musi zawierać jedną lub więcej z następujących informacji:

Destinados a la transformación [Reglamento (CEE) n° 2182/77]

Til forarbejdning [forordning (E_F) nr. 2182/77]

Zur Verarbeitung bestimmt [Verordnung (EWG) Nr. 2182/77]

_____ [_____ (EOK) ___ J. 2182/77]

For processing (Regulation (EEC) No 2182/77)

[Do przetworzenia (rozporządzenie (EWG) nr 2182/77)]

Destinées _ la transformation [r_glemt (CEE) n° 2182/77]

Destinate alla trasformazione [regolamento (CEE) n. 2182/77]

Bestemd om te worden verwerkt [Verordening (EEG) nr. 2182/77]

Destinadas a transforma__o [Regulamento (CEE) n° 2182/77];

sekcja 106 kopii kontrolnej T 5 musi zawierać datę zawarcia umowy sprzedaży oraz:

- w przypadku mięsa przeznaczonego do produkcji żywności konserwowej: system A,
- w przypadku mięsa przeznaczonego do produkcji innych produktów: system B.”

Artykuł 2

W rozporządzeniu (EWG) nr 985/81 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 2 tekst: „rozporządzenie (EWG) nr 1687/76” zastępuje się tekstem:
„rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3002/92*”.

Dodaje się odnośny przypis (* Dz.U. WE nr L 301, z 17.10.1992, str. 17).

2. W art. 3 ust. 4 tekst: „art. 13 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 1687/76” zastępuje się tekstem: „art. 15 rozporządzenia (EWG) nr 3002/92”.
3. Skreśla się art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 985/81.

Artykuł 3

W rozporządzeniu (EWG) nr 2848/89 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 6 ust. 3 tekst: „art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 569/88” zastępuje się tekstem: „art. 5 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3002/92”.
2. Art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 7

Przy wysyłce mięsa pochodzącego ze skupu interwencyjnego, przeznaczonego dla instytucji znajdujących się w innym państwie członkowskim:

Oprócz zapisów, ustalonych w rozporządzeniu (EWG) nr 3002/92, sekcja 104 kopii kontrolnej T 5 musi zawierać jedną lub więcej z następujących informacji:

Destinados a instituciones [Reglamento (CEE) n° 2848/89]

Bestemt til institutioner [forordning (E_F) nr. 2848/89]

Für ein Richtungen bestimmt [Verordnung (EWG) Nr. 2848/89]

Gia organismou_ [_____ (EOK) ___J. 2848/89]

For institutions (Regulation (EEC) No 2848/89)

[Dla instytucji (rozporządzenie (EWG) nr 2848/89)]

Destinés _ des institutions [r_glemt (CEE) n° 2848/89]

Destinati ad istituzioni [regolamento (CEE) n. 2848/89]

Bestemd voor instellingen [Verordening (EEG) nr. 2848/89]

Destinados a institui_ões [Regulamento (CEE) n° 2848/89]”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 stycznia 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1759/93

z dnia 1 lipca 1993 r.

dotycząca terminów operacyjnych określających rolnicze kursy przeliczeniowe do stosowania w sektorze wołowiny i cielęciny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. w sprawie jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej¹, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 3813/92 wprowadza nowe porozumienia agromonetarne z dniem 1 stycznia 1993 r.; zgodnie z tymi porozumieniami rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1068/93 z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad określania i stosowania rolniczych kursów przeliczeniowych², ustanawia terminy operacyjne w odniesieniu do rolniczych kursów rozliczeniowych stosowanych po środkach przejściowych ustanowionych w art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3820/92³, bez uszczerbku dla specjalnych zasad lub odstępstw ustanawianych, w razie konieczności, zgodnie z zasadami obowiązującymi w danych sektorach, na podstawie kryteriów wymienionych w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92; w związku z powyższym, zmiany terminów operacyjnych określających rolnicze kursy przeliczeniowe stosowane w sektorze wołowiny i cielęciny po wygaśnięciu środków przejściowych, ustanowionych w art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3820/92, powinny zostać określone i zgromadzone w jednym rozporządzeniu;

termin operacyjny, przewidziany w art. 10 ust. 1 tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 1068/93 pociąga za sobą ryzyko opóźnienia dostaw ilości przyznanych zgodnie z art. 13 rozporządzenia (EWG) nr 859/89⁴, zmienionego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 3831/92⁵ przez przedsiębiorców z powodów spekulacyjnych; zakładając, że mięso jest świeże w chwili dostarczenia, praktyki takie mogą mieć negatywny wpływ na jakość mięsa; w związku z tym należy ustanowić przepisy w odniesieniu do jednego terminu operacyjnego odnoszącego się do pierwszego dnia, w którym przyznane produkty mogą zostać przejęte przez agencję interwencyjnego, zgodnie z warunkami danego przetargu;

w celu uniknięcia zbędnych działań konwersyjnych, ceny oferowane na mocy procedur przetargowych, określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2173/79⁶, zmienionym

¹Dz.U. nr L 387 z 31.12.1992, str. 1.

²Dz.U. nr L 108 z 1.5.1993, str. 106.

³Dz.U. nr L 387 z 31.12.1992, str. 22.

⁴Dz.U. nr L 91 z 4.4.1989, str. 5.

⁵Dz.U. nr L 387 z 31.12.1992, str. 47.

⁶Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

rozporządzeniem (EWG) nr 1809/87⁷, powinny być wyrażane w ecu;

oferty przetargowe, z zastrzeżeniem przepisów rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, są formułowane w sposób uniemożliwiający przejęcie sprzedanych produktów przez nabywcę do czasu zapłacenia ceny przetargowej przewidzianej w danej umowie; w celu określenia stosowanego w tym przypadku terminu operacyjnego, przewidzianego w art. 10 ust. 1 tiret trzecie rozporządzenia (EWG) nr 1068/93, należy wybrać rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu pierwszej płatności;

celem każdego z zabezpieczeń, określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 2173/79, jest zapewnienie wykonania wszystkich obowiązków odnoszących się do składania i realizacji ofert przetargowych; w takim przypadku kurs wymiany obowiązujący w pierwszym dniu obowiązywania zabezpieczenia byłby obowiązujący, zgodnie z art. 10 ust. 4 tiret czwarte rozporządzenia (EWG) nr 1068/93; aby dany dzień można było zdefiniować jednoznacznie, powinien być to dzień, w którym wniesiono zabezpieczenie lub w którym dostarczono dowód złożenia tego zabezpieczenia; w celu uproszczenia administrowania należy zastosować tę samą zasadę w odniesieniu do zabezpieczeń, określonych w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2182/77⁸, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3807/92⁹, (EWG) nr 985/81¹⁰, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 3807/92, (EWG) nr 2539/84¹¹ i (EWG) nr 2848/89¹²;

nie ma potrzeby dostosowania pozostałych terminów operacyjnych obowiązujących w sektorze wołowiny i cielęciny do zasad nowych porozumień agromonetarnych; dlatego powinny one zostać potwierdzone na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Art. 16 rozporządzenia (EWG) nr 859/89 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Kursem wymiany stosowanym do kwot, określonych w art. 12, jest kurs obowiązujący w dniu wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego maksymalną cenę nabycia oraz ilości wołowiny skupowanej przez agencję w odniesieniu do danego przetargu.”

2. Art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 3445/90 otrzymuje brzmienie:

⁷Dz.U. nr L 170 z 30.6.1987, str. 23.

⁸Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

⁹Dz.U. nr L 384 z 30.12.1992, str. 33.

¹⁰Dz.U. nr L 99 z 10.4.1981, str. 38.

¹¹Dz.U. nr L 238 z 6.9.1984, str. 13.

¹²Dz.U. nr L 274 z 23.9.1989, str. 9.

„Artykuł 8

Kursem wymiany stosowanym:

- w odniesieniu do kwot pomocy, jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu, określonym w art. 9 ust. 2,
- w odniesieniu do kwot zabezpieczeń, jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu wniesienia zabezpieczenia lub w dniu przedłożenia dowodu wniesienia zabezpieczenia agencji interwencyjnej.”

3. W rozporządzeniu (EWG) nr 2173/79 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w art. 2 ust. 2 lit. c) uzupełnia się o „i wyrażoną w ecu”;
- b) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Kursem wymiany stosowanym do cen sprzedaży ustalonych z góry jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu, w którym agencja interwencyjna otrzymuje pierwszą płatność dotyczącą danej umowy”.

- c) w art. 8 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) cena oferowana za tonę, wyrażona w ecu;”

- d) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

W świetle otrzymanych ofert przetargowych, minimalne ceny sprzedaży danych produktów, wyrażone w ecu, ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.”;

- e) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Kursem wymiany, stosowanym przy dokonywaniu konwersji ofert przetargowych na walutę krajową, jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu, w którym agencja interwencyjna otrzymuje pierwszą płatność dotyczącą danej umowy.”;

- f) w art. 15 dodaje się następujący ustęp w brzmieniu:

„5. Kursem wymiany stosowanym w odniesieniu do kwot zabezpieczeń, określonych w ust. 1, jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu wniesienia agencji interwencyjnej zabezpieczenia lub w dniu przedłożenia dowodu wniesienia tego zabezpieczenia.”

4. W rozporządzeniu (EWG) nr 2182/77 wprowadza się następujące zmiany:

a) W art. 4 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kursem wymiany stosowanym w odniesieniu do kwoty zabezpieczenia, określonej w niniejszym akapicie, jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu wniesienia agencji interwencyjnej zabezpieczenia lub w dniu przedłożenia dowodu wniesienia tego zabezpieczenia.”;

b) Skreśla się art. 8.

5. W art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 985/81 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Kursem wymiany stosowanym w odniesieniu do kwoty tego zabezpieczenia jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu wniesienia zabezpieczenia agencji interwencyjnej lub w dniu przedłożenia dowodu wniesienia tego zabezpieczenia.”

6. W art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2539/84 dodaje się następujący ustęp w brzmieniu:

„4. Kurseem wymiany, stosowanym w odniesieniu do kwot zabezpieczenia, określonych w ust. 2 i 3, jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu wniesienia zabezpieczenia agencji interwencyjnej lub przedłożenia dowodu wniesienia tego zabezpieczenia.”

7. W art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2848/89 dodaje się następujący akapit w brzmieniu:

„Kurseem wymiany stosowanym w odniesieniu do kwoty tego zabezpieczenia jest rolniczy kurs przeliczeniowy obowiązujący w dniu wniesienia zabezpieczenia agencji interwencyjnej lub w dniu przedłożenia dowodu wniesienia tego zabezpieczenia.”

Artykuł 2

Pozostają w mocy przepisy odnoszące się do tych terminów operacyjnych odnoszących się do rolniczych kursów przeliczeniowych stosowanych w sektorze wołowiny i cielęciny, które nie zostały określone w art. 1.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 lipca 1993 r.

Art. 1 ust. 1 stosuje się od ogłoszenia pierwszego przetargu na skup interwencyjny otwarty w roku gospodarczym 1993/94. Art. 1 ust. 2-7 stosuje się w odniesieniu do działań związanych z umowami zawartymi od dnia 5 lipca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2417/95

z dnia 13 października 1995 r.

aktualizujące i zmieniające rozporządzenia w sektorze wołowiny ustalające przed dniem 1 lutego 1995 r. niektóre ceny i kwoty, których wartości w ecu zostały dostosowane z powodu zniesienia czynnika korygującego w rolniczych kursach przeliczeniowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3813/92 z dnia 28 grudnia 1992 r. w sprawie jednostki rozliczeniowej i kursów przeliczeniowych, jakie mają być stosowane do celów wspólnej polityki rolnej¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 150/95², w szczególności jego art. 13 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cieleciny³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 424/95⁴, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

z mocą od dnia 1 lutego 1995 r. art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 zmienia wartość niektórych cen i kwot w ecu w celu zneutralizowania skutków zniesienia czynnika korygującego wynoszącego 1,207509, który do dnia 31 stycznia 1995 r. wpływał na kursy przeliczeniowe stosowane w rolnictwie;

nowe wysokości cen i kwot w ecu zostały ustanowione od dnia 1 lutego 1995 r. zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 oraz art. 18 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1068/93 z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie szczegółowych zasad określania i stosowania rolniczych kursów przeliczeniowych⁵, ostatnio zmienionych rozporządzeniem (WE) nr 1053/95⁶;

zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1068/93, w celu uniknięcia nieporozumień i ułatwienia stosowania wspólnej polityki rolnej, konieczne jest zastąpienie wartości w ecu cen i kwot tam, gdzie nie są one stosowane okresowo i gdy są one stosowane najpóźniej od:

- dnia 1 stycznia 1996 r. w odniesieniu do kwot nie związanych z rokiem gospodarczym,
- początku roku gospodarczego 1996 w przypadku, gdy dla cen lub kwot rok gospodarczy rozpoczyna się w miesiącu styczniu 1996 r.,

¹Dz.U. nr L 387 z 31.12.1992, str. 1.

²Dz.U. nr L 22 z 31.1.1995, str. 1.

³Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

⁴Dz.U. nr L 45 z 1.3.1995, str. 2.

⁵Dz.U. nr L 108 z 1.5.1993, str. 106.

⁶Dz.U. nr L 107 z 12.5.1995, str. 4.

- początku roku gospodarczego 1995/96 w innych przypadkach,

tam, gdzie pojawiają się w rozporządzeniach wchodzących w życie przed dniem 1 lutego 1995 r.; należy dlatego zmienić odpowiednie rozporządzenia;

dla zapewnienia przejrzystości nowe wartości w ecu w odniesieniu do zabezpieczeń wymaganych rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2182/77⁷, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1759/93⁸, rozporządzeniem (EWG) nr 2173/79⁹, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1759/93, rozporządzeniem (EWG) nr 985/81¹⁰, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1759/93, rozporządzeniem (EWG) nr 2539/84¹¹, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 1759/93, rozporządzeniem (EWG) nr 2456/93¹², ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1999/95¹³, powinny zostać zaokrąglone do najbliższej liczby całkowitej;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cieleęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W konsekwencji dostosowania niektórych cen i kwot w ecu w sektorze wołowiny, które to zmiany wchodzą w życie z dniem 1 lutego 1995 r., zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3813/92 oraz art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1068/93, instrumenty prawne, określone w art. 2, powinny zostać zmienione zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

1. W rozporządzeniu (EWG) nr 805/68 wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 4b ust. 6 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

- „- 90 ECU na rok kalendarzowy 1995,
- 108,7 ECU na rok kalendarzowy 1996 i późniejsze.”;

b) w art. 4c ust. 2:

- kwotę „60 ECU” zastępuje się kwotą „72,45 ECU”,

⁷Dz.U. nr L 251 z 1.10.1977, str. 60.

⁸Dz.U. nr L 161 z 2.7.1993, str. 59.

⁹Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

¹⁰Dz.U. nr L 99 z 10.4.1981, str. 38.

¹¹Dz.U. nr L 238 z 6.9.1984, str. 13.

¹²Dz.U. nr L 225 z 4.9.1993, str. 4.

¹³Dz.U. nr L 195 z 18.8.1995, str. 6.

- kwotę „45 ECU” zastępuje się kwotą „54,34 ECU”,
 - kwotę „30 ECU” zastępuje się kwotą „36,23 ECU”,
 - kwotę „15 ECU” zastępuje się kwotą „18,11 ECU”;
- c) w art. 4d ust. 7:
- w akapicie pierwszym tiret trzecie otrzymuje brzmienie:
 - „- 120 ECU na rok kalendarzowy 1995,
 - 144,9 ECU na rok kalendarzowy 1996 i później.”,
 - w akapicie trzecim kwotę „25 ECU” zastępuje się kwotą „30,19 ECU”,
 - w akapicie czwartym kwotę „20 ECU” zastępuje się kwotą „24,15 ECU”;
- d) w art. 4h ust. 1 kwotę „30 ECU” zastępuje się kwotą „36,23 ECU”;
- e) w art. 4i ust. 2 kwotę „100 ECU” zastępuje się kwotą „120,8 ECU”.
2. W art. 5 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2182/77 kwotę „25 ECU” zastępuje się kwotą „30 ECU” i w lit. b) kwotę „2,5 ECU” zastępuje się kwotą „3 ECU”.
3. W art. 15 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 kwotę „50 ECU” zastępuje się kwotą „60 ECU”.
4. W art. 3 ust. 5 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 985/81 kwotę „25 ECU” zastępuje się kwotą „30 ECU” i w lit. b) kwotę „2,5 ECU” zastępuje się kwotą „3 ECU”.
5. W rozporządzeniu (EWG) nr 2539/84:
- a) w art. 5 ust. 2 lit. d) pkt 1 kwotę „25 ECU” zastępuje się kwotą „30 ECU” oraz pkt 2 kwotę „2,5 ECU” zastępuje się kwotą „3 ECU”, i
 - b) w art. 5 ust. 3 lit. e) pkt 1 kwotę „25 ECU” zastępuje się kwotą „30 ECU” oraz pkt 2 kwotę „2,5 ECU” zastępuje się kwotą „3 ECU”.
6. W art. 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3763/91¹⁴ kwotę „40 ECU” zastępuje się kwotą „48,30 ECU” we wszystkich miejscach, w których się pojawia.
7. W art. 14 ust. 2 i 3 i art. 24 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1600/92¹⁵ kwotę „40 ECU” zastępuje się kwotą „48,30 ECU”.
8. W art. 10 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1601/92¹⁶ kwotę „40 ECU” zastępuje się kwotą „48,30 ECU”.

¹⁴Dz.U. nr L 356 z 24.12.1991, str. 1.

¹⁵Dz.U. nr L 173 z 27.6.1992, str. 1.

¹⁶Dz.U. nr L 173 z 27.6.1992, str. 13.

9. W art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 747/93¹⁷ kwotę „130 ECU” zastępuje się kwotą „157,0 ECU” we wszystkich miejscach, w jakich się pojawia.

10. W art. 6 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2019/93¹⁸ kwotę „40 ECU” zastępuje się kwotą „48,30 ECU” we wszystkich miejscach, w których się pojawia.

11. W rozporządzeniu (EWG) nr 2456/93:

a) w art. 12 ust. 1 kwotę „30 ECU” zastępuje się kwotą „36 ECU”, i

b) w art. 14 ust. 1 kwotę „8 ECU” zastępuje się kwotą „10 ECU” i kwotę „5 ECU” zastępuje się kwotą „6 ECU”.

12. W art. 1 tiret drugie rozporządzenia Komisji (WE) nr 456/94¹⁹ kwotę „287,78 ECU” zastępuje się kwotą „347,50 ECU”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Jednakże art. 2 ust. 1 i 6, 7, 8, 9 i 10 stosuje się od dnia, w którym po raz pierwszy będzie zastosowany rolniczy kurs przeliczeniowy ustalony dnia 1 lutego 1995 r. lub po tej dacie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 października 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

¹⁷Dz.U. nr L 77 z 31.3.1993, str. 15.

¹⁸Dz.U. nr L 184 z 27.7.1993, str. 1.

¹⁹Dz.U. nr L 57 z 1.3.1994, str. 50.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2173/79

z dnia 4 października 1979 r.

w sprawie szczegółowych zasad zbytu wołowiny skupionej przez agencje interwencyjne i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 216/69

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cieleciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 425/77², w szczególności jego art. 7 ust. 3 i art. 25,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 878/77 z dnia 26 kwietnia 1977 r. w sprawie kursów walutowych stosowanych w rolnictwie³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2139/79⁴,

a także mają na uwadze, co następuje:

produkty skupowane przez agencje interwencyjne zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 805/68 muszą być rozdysponowane w taki sposób, aby uniknąć zakłóceń rynku oraz zapewnić równy dostęp do produktów i równe traktowanie nabywców;

art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 98/69⁵ stanowi, że ceny sprzedaży mogą być ustalane z góry lub wyznaczane w drodze przetargu;

równy dostęp do produktów i równość traktowania nabywców mogą być zapewnione, o ile w przypadku gdy cena sprzedaży jest ustalona z góry, agencje interwencyjne przyjmują zgłoszenia w kolejności ich otrzymania, do wyczerpania zapasów, przy czym wszystkie zgłoszenia otrzymane jednego dnia uznaje się za zgłoszenia otrzymane równocześnie;

w przypadku gdy cena sprzedaży jest ustalona w drodze przetargu, podane zasady można zachować publikując, we właściwym czasie, dane zaproszenie w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, niezależnie od możliwości umieszczenia zawiadomienia w biurach agencji interwencyjnej i skorzystania z wszelkich innych form krajowych kampanii reklamowych;

z uwagi na to, że celem procedury przetargowej jest uzyskanie najlepszej ceny, wybrana musi być oferta zawierająca najwyższą cenę; należy również wprowadzić przepis dotyczący przypadków złożenia więcej niż jednej oferty na zakup tej samej ilości produktu po tej samej cenie; jednakże najwyższą cenę można zaakceptować tylko wtedy, gdy odpowiada ona rzeczywistej sytuacji rynkowej; w związku z tym należy ustalić minimalne ceny sprzedaży,

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 61 z 5.3.1977, str. 1.

³ Dz.U. nr L 106 z 29.4.1977, str. 27.

⁴ Dz.U. nr L 246 z 29.9.1979, str. 76.

⁵ Dz.U. nr L 14 z 21.1.1969, str. 2.

zgodnie z procedurą wspólnotową, przy należytych podejściu do otrzymanych ofert przetargowych;

w celu zapewnienia sprawnego przebiegu zbywania składowanych produktów należy określić minimalne wielkości partii oferowanych do sprzedaży, odmienne dla każdego produktu w zależności od warunków występujących w obrocie poszczególnymi produktami;

zaproszenia do przetargu i zgłoszenia muszą zawierać wystarczające informacje, aby umożliwić właściwą identyfikację odnośnych produktów;

składanie zgłoszenia lub oferty przetargowej przebiega sprawniej, jeżeli potencjalnym nabywcom zezwala się na dokonanie oględzin oferowanych produktów; w konsekwencji należy wprowadzić wymóg zrezygnowania z góry przez zainteresowane strony z przysługujących im praw do składania jakiegokolwiek zażaleń dotyczących jakości i cech produktu, który może być im przydzielony;

wypełnienie zobowiązań umownych musi być gwarantowane przez wnoszenie zabezpieczeń ulegających przepadkowi w części lub w całości w zależności od stopnia naruszenia warunków umowy; poniesienie dodatkowych kosztów, wynikających z wykonania danej umowy w niepełnym zakresie, uzasadnia przepadek zabezpieczenia w całości gdy przejęta ilość produktu jest mniejsza niż 60% ilości pierwotnie zamówionej;

należy pozostawić Państwom Członkowskim swobodę kształtowania ich stanowisk w odniesieniu do stopnia naruszenia niektórych zobowiązań dodatkowych zawartych w umowach sprzedaży, z uwzględnieniem dużej różnorodności tych zobowiązań;

aby wymienione działania można było przeprowadzać sprawnie, należy ustanowić wymóg wykonywania praw i obowiązków wynikających z danej umowy sprzedaży lub oferty przetargowej w wyznaczonych terminach;

w regularnych odstępach czasu Państwa Członkowskie powinny powiadamiać Komisję o ilości sprzedanych produktów, tak aby Komisja mogła dokonywać oceny postępów zbytu;

w celu uproszczenia wyżej wymienionych procedur sprzedaży, muszą zostać ustalone terminy określania kursów walutowych stosowanych przy przeliczaniu cen ustalanych z góry na walutę krajową oraz przy wyznaczaniu minimalnej ceny sprzedaży i przeliczaniu jej na walutę krajową;

zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1134/68⁶ kwoty w nim określone wpłaca się na podstawie kursu przeliczeniowego obowiązującego w czasie przeprowadzania danej transakcji lub jej części; w art. 6 wymienionego rozporządzenia określono czas realizacji transakcji jako datę wystąpienia zdarzenia, którego definicja jest przedstawiona w przepisach wspólnotowych, a w przypadku braku takich przepisów i do czasu ich przyjęcia, w przepisach odnośnego Państwa Członkowskiego, przy czym wskutek wystąpienia tego zdarzenia kwota związana z odnośną transakcją staje się wymagalna i płatna; jednakże na podstawie art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 878/77 można jednak wyrazić zgodę na odstępstwa od wymienionych przepisów;

⁶ Dz.U. nr L 188 z 1.8.1968, str. 1.

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Agencje interwencyjne wyznaczone przez Państwa Członkowskie oferują do sprzedaży produkty skupowane na podstawie art. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 805/68 zgodnie z przepisami art. 7 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, rozporządzenia (EWG) nr 98/69 i niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ I

Sprzedaż po cenie ustalonej z góry

Artykuł 2

1. Zgłoszenie zamiaru zakupu przedkłada się agencjom interwencyjnym w formie pisemnej. Zgłoszenie uznaje się za podlegające rozpatrzeniu w dniu, w którym otrzymano zabezpieczenie określone w ust. 2.

2. Aby zgłoszenie było ważne i podlegało rozpatrzenia, dane zgłoszenie musi:

- a) wskazywać nazwę i adres nabywcy,
- b) zawierać dokładny opis produktu,
- c) określać wnioskowaną ilość i ustaloną cenę,
- d) zawierać oświadczenie o zrzeczeniu się przez zgłaszającego wszelkich roszczeń dotyczących jakości i cech produktu, który może być mu przydzielony.

Zgłoszenie może również wskazywać, według preferencji zgłaszającego, chłodnię lub skład, w których przechowywane są produkty stanowiące przedmiot tego zgłoszenia. Zgłoszenie musi być poparte zabezpieczeniem złożonym na rzecz odnośnej agencji interwencyjnej.

3. Zgłoszenie zamiaru kupna odrzuca się, jeżeli zabezpieczenie nie zostało wniesione na rzecz agencji interwencyjnej lub nie zostało zapewnione zgodnie z oczekiwaniami agencji interwencyjnej, w terminie pięciu dni roboczych od daty złożenia danego zgłoszenia zgodnie z ust. 1.

Artykuł 3

1. Agencja interwencyjna uznaje za ważne i podlegające rozpatrzeniu każdego dnia wszystkie zgłoszenia zamiaru kupna, przedłożone zgodnie z art. 4. Zgłoszenia uznane za podlegające rozpatrzeniu w konkretnym dniu uważa się za przedłożone równocześnie.

2. Z zastrzeżeniem wyjątkowych okoliczności, zgłoszenia akceptuje się w ciągu pięciu dni roboczych po ich przedłożeniu, do wyczerpania zapasów. W przypadkach, w których łączne ilości, wskazane w zgłoszeniach otrzymanych w tym samym czasie przekraczają ilość

dostępna, agencja interwencyjna może rozdzielić dostępną ilość, stosownie do przypadku, w porozumieniu z zainteresowanymi nabywcami lub poprzez losowanie.

3. W terminie przewidzianym w ust. 2 agencja interwencyjna zawiadamia każdego ubiegającego się o decyzji wydanej w odniesieniu do jego zgłoszenia.

Artykuł 4

1. Datą przedłożenia kompletnego zgłoszenia zamiaru kupna jest data jego otrzymania przez agencję interwencyjną, pod warunkiem że następuje ono nie później niż o godzinie 14:00 czasu lokalnego.

2. Kompletne zgłoszenia zamiaru kupna doręczone do agencji interwencyjnej w dniu niebędącym dla niej dniem roboczym, lub w jej dniu roboczym, ale po godzinie określonej w ust. 1, uważa się za przedłożone pierwszego dnia roboczego następującego po dniu ich otrzymania.

Artykuł 5

Kurs walutowy mający zastosowanie do cen sprzedaży ustalonych z góry w ecu, jest reprezentatywnym kursem przeliczeniowym obowiązującym w dniu, w którym dane zgłoszenie zamiaru kupna uważa się za podlegające rozpatrzeniu na mocy art. 3 ust. 1.

TYTUŁ II

Sprzedaż po cenie wyznaczonej w drodze przetargu

Artykuł 6

1. Każdy przetarg dotyczy określonych ilości.

2. Zaproszenia do składania ofert są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Dodatkowo agencje interwencyjne mogą umieszczać zawiadomienia o takich zaproszeniach w siedzibach swoich central, jak również ogłaszać je w inny sposób.

3. Zaproszenia do przetargu są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* na co najmniej 14 dni przed upływem terminu składania ofert przetargowych.

Artykuł 7

Każde zaproszenie do przetargu zawiera następujące informacje:

- a) opis produktów i datę, przed którą dokonano ich skupu;
- b) nazwę i adres chłodni lub składu, w których przechowywane są dane produkty;
- c) ilości poszczególnych produktów oferowanych w przetargu, w poszczególnych chłodniach;

- d) ostateczny termin oraz adres składania ofert przetargowych;
- e) tam gdzie jest to właściwe, oświadczenie dopuszczające składanie ofert przetargowych faksem.

Artykuł 8

1. Pisemne oferty przetargowe składa się w agencji interwencyjnej za potwierdzeniem odbioru lub pocztą na adres agencji. Agencja interwencyjna może dopuścić składanie ofert przetargowych faksem.
2. Aby była uznana za ważną i podlegała rozpatrzeniu, oferta przetargowa musi wskazywać:
 - a) nazwę i adres oferenta;
 - b) opis produktów oraz ilość której dotyczy dana oferta, ze wskazaniem chłodni lub składów, w których przechowywane są dane produkty;
 - c) cenę oferowaną za tonę, wyrażoną w walucie krajowej tego Państwa Członkowskiego, którego agencja interwencyjna ogłosiła zaproszenie do składania ofert;
 - d) oświadczenie oferenta o zrzeczeniu się wszelkich roszczeń dotyczących jakości i cech przydzielonego mu produktu;
 - e) wszelkie dodatkowe informacje wymagane w danym zaproszeniu do składania ofert.

Oferta przetargowa musi być połączona z zabezpieczeniem złożonym w agencji interwencyjnej lub zapewnionym zgodnie z oczekiwaniami agencji interwencyjnej.

Artykuł 9

W świetle otrzymanych ofert przetargowych minimalne ceny sprzedaży odnośnych produktów wyznacza się w oparciu o otrzymane oferty przetargowe, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

Artykuł 10

1. Oferty przetargowe zawierające cenę niższą niż minimalna cena sprzedaży odrzuca się.
2. Z zastrzeżeniem warunków określonych w ust. 1, dokonuje się wyboru oferty przetargowej zawierającej najwyższą cenę. W przypadkach, w których otrzymano więcej niż jedną ofertę przetargową na zakup tej samej ilości po tej samej cenie, jak i w przypadkach, w których wnioskowane ilości przekraczają ilości dostępne, agencja interwencyjna może rozdzielić dostępną ilość, stosownie do przypadku, w porozumieniu z oferentami lub poprzez losowanie.

Artykuł 11

Każdy oferent jest powiadamiany przez agencję interwencyjną o wyniku swojego udziału w

danym zaproszeniu do składania ofert.

Powyższa informacja jest przesyłana w terminie pięciu dni roboczych od daty zawiadomienia faksem Państw Członkowskich o decyzji ustalającej ceny minimalne

Artykuł 12

Kurs walutowy stosowany przy przeliczaniu:

- ofert przetargowych na ecu, i
- minimalnych cen sprzedaży na walutę krajową,

jest kursem reprezentatywnym obowiązującym w ostatnim dniu składania ofert przetargowych.

TYTUŁ III Przepisy ogólne

Artykuł 13

Agencje interwencyjne podejmują wszelkie niezbędne ustalenia umożliwiające potencjalnym oferentom dokonanie oględzin produktów przeznaczonych do sprzedaży, przed złożeniem przez nich zgłoszenia lub ofert przetargowych.

Artykuł 14

Zgłoszenia i oferty przetargowe sporządza się w jednym z języków urzędowych Wspólnoty.

Jednakże agencje interwencyjne mogą wymagać, aby zgłoszenia lub oferty przetargowe, sporządzone w języku niebędącym językiem danego Państwa Członkowskiego, były przedkładane z tłumaczeniem.

W przypadku gdy agencja interwencyjna korzysta z tego prawa, z wyprzedzeniem co najmniej 10 dni powiadamia o tym Komisję i inne agencje interwencyjne. Specjalne warunki omawianego wymogu przekazuje się podmiotom gospodarczym normalną drogą.

Artykuł 15

1. Zabezpieczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 wynosi 50 ECU za tonę.

Zabezpieczenie jest wnoszone, według uznania ubiegającego się lub oferenta, w gotówce lub w formie gwarancji udzielonej przez instytucję spełniającą kryteria ustalone przez Państwo Członkowskie, na którego terenie znajduje się dana agencja interwencyjna. Agencja interwencyjna może przyjąć czek bankowy jako zabezpieczenie.

2. Zabezpieczenie jest zwracane niezwłocznie:
 - a) w przypadku sprzedaży po cenie ustalonej z góry:

- jeżeli zgłoszenie zamiaru kupna nie zostało przyjęte,
 - gdy nabywca wypełnił zobowiązania określone w niniejszym rozporządzeniu i w warunkach umowy sprzedaży,
- b) w przypadku sprzedaży w drodze przetargu:
- jeżeli oferta przetargowa nie została przyjęta,
 - gdy wybrany oferent wypełnił zobowiązania określone w niniejszym rozporządzeniu w warunkach umowy sprzedaży.
3. Zabezpieczenie, z zastrzeżeniem przepisów art. 16, podlega zwrotowi, gdy ilość przejęta stanowi więcej niż 95% ilości objętej umową sprzedaży.

Artykuł 16

1. Jeżeli nabywca nie płaci za produkt w terminie określonym w art. 18 ust. 1, umowa, z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 i 3, jest unieważniana przez agencję interwencyjną w odniesieniu do nieopłaconej ilości.
2. Z wyjątkiem przypadków wystąpienia siły wyższej, zabezpieczenie ulega przepadkowi:
- a) proporcjonalnie do ilości nieopłaconej w wyznaczonym terminie, jeżeli opłacona ilość stanowi nie mniej niż 60% i nie więcej niż 95% ilości objętej umową,
 - b) w całości, jeżeli opłacona ilość stanowi mniej niż 60% ilości objętej umową.
3. W przypadkach niewykonania pozostałych zobowiązań określonych w danej umowie, właściwy organ odnośnego Państwa Członkowskiego może ogłosić przepadek zabezpieczenia w całości lub w części, w zależności od stopnia naruszenia zobowiązań.

Właściwe władze Państw Członkowskich powiadamiają Komisję o przypadkach zastosowania poprzedniego akapitu, określając zaistniałe okoliczności i podjęte działania.

Artykuł 17

1. Cena sprzedaży odnosi się do wagi brutto w przypadku mięsa z kością oraz wagi netto w przypadku mięsa bez kości i mięsa konserwowanego, bez uwzględniania podatków krajowych, franco punkt przeładunkowy chłodni, w której przechowywane są produkty. W przypadku mięsa bez kości, za wagę netto uważa się różnicę między wagą brutto ustaloną w punkcie przeładunkowym chłodni, a średnią wagą opakowania ustaloną przed jego użyciem.
2. W przypadkach sprzedaży, w których nie przewidziano szczególnego miejsca przeznaczenia lub wykorzystania danego produktu, minimalną ilością produktu przypadającego na pojedyncze zgłoszenie lub pojedynczą ofertę przetargową stanowi ilość:
- pięciu ton, w przypadku mięsa z kością,
 - dwóch ton, w przypadku mięsa bez kości lub mięsa konserwowanego.

Jeżeli ilość dostępna w danym miejscu odbioru lub danej chłodni jest mniejsza niż odpowiednio pięć lub dwie tony, ilość dostępna stanowi ilość minimalną.

Artykuł 18

1. Nabywca odbiera produkt w ciągu jednego miesiąca od daty akceptacji, o której mowa w art. 3 ust. 2 lub daty zawiadomienia, o której mowa w art. 11. Koszty i ryzyko związane z dodatkowym okresem składowania całkowitej ilości, która nie została przejęta w wyznaczonym terminie, obciążają nabywcę.
2. Odbiór produktów następuje zgodnie z zasadami regulującymi wydawanie produktów ze składu, ustalonymi przez agencję interwencyjną; nie zezwala się na żadne żądania dotyczące poszczególnych partii. W przypadku przetargu lub gdy zgłoszenie zamiaru kupna, o którym mowa w art. 2 ust. 2 wskazuje preferowane chłodnie, produkty są udostępniane w granicach dostępnych ilości.

Artykuł 19

Płatność uiszcza się w miarę jak produkty są przejmowane oraz proporcjonalnie do pobieranych ilości, najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień każdego odbioru. Wszelkich koniecznych korekt dokonuje się w terminie pięciu dni roboczych od daty otrzymania ostatecznej faktury.

Artykuł 20

Na początku każdego dwutygodniowego okresu Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ilości sprzedanej w czasie poprzednich dwóch tygodni.

Artykuł 21

1. Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 216/69⁷ traci moc.
2. Wszelkie odniesienia w aktach wspólnotowych do rozporządzenia uchylonego na mocy ust. 1 lub do artykułów uchylonego rozporządzenia interpretuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia lub do odpowiednich artykułów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1979 r.

Przepisy art. 16 ust. 3 mają również zastosowanie do umów zrealizowanych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia w przypadkach, w których ostateczna decyzja dotycząca zwolnienia zabezpieczenia nie została jeszcze podjęta.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 października 1979 r.

W imieniu Komisji
Finn GUNDELACH
Wiceprzewodniczący

⁷ Dz.U. nr L 28 z 5.2.1969, str. 10.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1208/81

z dnia 28 kwietnia 1981 r.

ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 lipca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 1979 r.,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1358/80 z dnia 5 czerwca 1980 r. ustalające cenę orientacyjną i cenę interwencyjną dorosłego bydła na rok gospodarczy 1980/81 i wprowadzające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych², w szczególności jego art. 4 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1358/80 stanowi, iż wspólnotowa skala klasyfikacji tusz wołowych powinna być stosowana do rejestracji cen i w przypadku interwencji w sektorze wołowiny i cielęciny;

klasyfikacja musi być dokonywana na podstawie budowy oraz okrywy tłuszczowej, kombinacja tych dwóch kryteriów umożliwia podział tusz wołowych na klasy, tak sklasyfikowane tusze muszą być zidentyfikowane;

w celu zapewnienia jednolitego stosowania tego rozporządzenia we Wspólnocie, należy wprowadzić przepisy dotyczące kontroli na miejscu dokonywanych przez wspólnotowy komitet inspekcyjny;

biorąc pod uwagę problemy praktyczne, które wynikają z wprowadzenia w Państwach Członkowskich wspólnotowej skali klasyfikacji, konieczne jest jej stopniowe zastosowanie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych.

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 140 z 5.6.1980, str. 4.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie następujące definicje:

a) *tusza*: ciało ubitego zwierzęcia po wykrwawieniu, wypatroszeniu, zdjęciu skóry, przedstawiana:

- bez głowy i nóg, głowa jest oddzielona od tuszy w stawie szczytowo - potylicznym, a nogi są zerwane w stawie nadgarstkowo - śródreęcznym lub stępowo - śródstopowym,
- bez narządów mieszczących się w klatce piersiowej i jamie brzusznej, z nerkami, lub bez, tłuszczu okołonerkowego i tłuszczu miednicznego,
- bez narządów rozrodczych i przylegających mięśni, oraz, w przypadku samic, bez tłuszczu wymienia lub sutka,

b) *póltusza*: produkt otrzymany poprzez podzielenie tuszy, o której mowa w lit. a) symetrycznie poprzez środek każdego kręgu karkowego, grzbietowego, lędźwiowego i krzyżowego oraz przez środek mostka i spojenie kulszowo - łonowe .

2. Ponadto, w celu ustalenia cen rynkowych, tusza jest przedstawiana bez usunięcia tłuszczu zewnętrznego:

- bez nerek, tłuszczu okołonerkowego lub tłuszczu miednicznego,
- bez przepony,
- bez ogona,
- bez rdzenia kręgowego,
- bez tłuszczu mosznowego,
- bez tłuszczu na zrazowej wewnętrznej,
- bez żył szyjnych i przyległego tłuszczu

szyja odcięta zgodnie z wymaganiami weterynaryjnymi.

Jednakże Państwa Członkowskie są uprawnione do akceptowania różnych prezentacji, kiedy ta prezentacja wzorcowa nie jest stosowana.

W takich wypadkach dostosowania są konieczne dla przejścia od tych prezentacji do prezentacji wzorcowej, są one ustalane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

Artykuł 3

Tusze wołowe dzielą się na następujące kategorie:

- tusze niewykastrowanych młodych samców do lat 2,
- tusze innych niewykastrowanych samców,
- tusze wykastrowanych samców,
- tusze samic, które się cielily,
- tusze innych samic.

Kryteria są ustalane dla rozróżnienia kategorii tuszy, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

2. Tusze wołowe są klasyfikowane przez oszacowanie odpowiednio:

- a) budowy,
- b) okrywy tłuszczowej,

jak ustalono odpowiednio w załącznikach I i II.

Państwa Członkowskie mają prawo nie brać pod uwagę, jako dodatkowego kryterium, rozwoju mięśni dla pokroju tusz.

Państwa Członkowskie, które zamierzają zastosować to uprawnienie, powiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie są uprawnione do dokonania dalszego podziału każdej z klas przedstawionych w załącznikach I i II, na maksymalnie 3 podklasy.

Artykuł 4

1. Tusze lub półtusze są klasyfikowane jak najszybciej po uboju i taka klasyfikacja jest przeprowadzana w samej rzeźni.

2. Sklasyfikowane tusze lub półtusze są identyfikowane.

3. Przed identyfikacją poprzez znakowanie, Państwa Członkowskie są uprawnione do usunięcia zewnętrznego tłuszczu z tuszy lub półtuszy, jeśli jest to uzasadnione okrywą tłuszczową.

Warunki, w których usunięcie zewnętrznego tłuszczu jest stosowane są określane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

Artykuł 5

Wspólnotowy komitet inspekcyjny składający się z ekspertów Komisji i ekspertów wyznaczonych przez Państwa Członkowskie przeprowadza inspekcję na miejscu. Komitet przedkłada Komisji raport z przeprowadzonych kontroli. Komisja, jeśli jest to stosowne, stosuje środki konieczne do zapewnienia, że klasyfikacja została przeprowadzona w sposób jednolity.

Inspekcje te są przeprowadzane w imieniu Wspólnoty, która ponosi wynikające z nich koszty. Szczegółowe reguły stosowania tego artykułu są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

Artykuł 6

Dodatkowe przepisy określające definicję klas budowy i okrywy tłuszczowej są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68 przed 30 czerwca 1981 r.

Przed 31 grudnia 1981 r. Komisja przedkłada Radzie raport dotyczący problemów powstających podczas wprowadzania w różnych Państwach Członkowskich wspólnotowej skali, szczególnie dotyczących stosowania przepisów art. 3 ust. 2 akapit drugi.

Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, w świetle przedstawionego raportu, przed 31 marca 1982 r. podejmuje decyzję o dniu, od którego ustanowienie cen rynkowych i stosowanie środków interwencyjnych jest przeprowadzane na podstawie wspólnotowej skali.

Do dnia zastosowania ustalonych cen rynkowych, tabele cen są formułowane na analogicznej podstawie; po pierwsze, zgodnie z bieżąco stosowanymi przepisami wspólnotowymi i krajowymi, i po drugie, na podstawie metod administracyjnych, które są stopniowo formułowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z początkiem roku gospodarczego 1981/82.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 kwietnia 1981 r.

W imieniu Rady

J. de KONING

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

BUDOWA

Stopień rozwoju profilu tuszy, w szczególności jej istotnych części (udziec, grzbiet, łopatką)

Klasa budowy	Wyszczególnienie
E doskonała	Wszystkie kształty wypukłe do super wypukłych; doskonale rozwinięte mięśnie
U bardzo dobra	Kształty wypukłe na całej długości; bardzo dobrze wykształcone mięśnie
R dobra	Kształty proste na całej długości; dobrze wykształcone mięśnie
O dość dobra	Kształty proste do zapadniętych; przeciętnie wykształcone mięśnie
P słaba	Wszystkie kształty zapadnięte do silnie zapadniętych; słabo wykształcone mięśnie.

ZAŁĄCZNIK II

STOPIEŃ WYKSZTAŁCENIA OKRYWY TŁUSZCZOWEJ

Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

Klasa pokrycia tłuszczem	Wyszczególnienie
1. niska	Od braku pokrycia do słabego pokrycia tłuszczem
2. mała	Małe pokrycie tłuszczem, mięso widoczne prawie wszędzie
3. średnia	Mięso, z wyjątkiem udźca i łopatki, prawie wszędzie pokryte tłuszczem, małe ilości tłuszczu w jamie piersiowej
4. wysoka	Mięso pokryte tłuszczem, ale na udźcu lub łopatce ciągle częściowo widoczne, trochę wyraźnych ilości tłuszczu w jamie piersiowej
5. bardzo wysoka	Cała tusza pokryta tłuszczem, duże ilości tłuszczu w jamie piersiowej

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 1026/91

z dnia 22 kwietnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1208/81 ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie (EWG) nr 1358/80 z dnia 5 czerwca 1980 r. ustalające cenę orientacyjną i cenę interwencyjną dorosłego bydła na rok gospodarczy 1980/81 i wprowadzające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych¹, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1208/81² ustanowiło wspólnotową skalę stosowaną przy klasyfikacji tusz wołowych;

doskonalenie genetyczne wynikające z krzyżowania bydła, skala stosowana we Wspólnocie przy klasyfikacji tusz wołowych powinna zostać dostosowana tak, aby można było uwzględniać istnienie zwierząt o podwójnym umięśnieniu; w tym celu należy uwzględnić fakultatywne wprowadzenie klasy budowy wyższej od klas istniejących,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 1208/81 wprowadza się zmiany w brzmieniu:

1. Art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Tusze wołowe dzielą się na następujące kategorie:

A. tusze niewykastrowanych młodych samców do lat 2,

B. tusze innych niewykastrowanych samców,

C. tusze wykastrowanych samców,

¹ Dz.U. nr L 140 z 5.06.1980, str. 4.

² Dz.U. nr L 123 z 7.05.1981, str. 3.

D. tusze samic, które się cielily,

E. tusze innych samic.

Bez uszczerbku dla obowiązujących przepisów interwencyjnych, do oznaczenia tusz od dnia 1 stycznia 1992 r. stosuje się litery A, B, C, D i E.

Ustanawia się kryteria, aby rozróżniać kategorie tusz, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 rozporządzenia (EWG) nr 805/68.

2. Tusze wołowe są klasyfikowane przez oszacowanie odpowiednio:

a) budowy,

b) okrywy tłuszczowej,

jak ustalono odpowiednio w załącznikach I i II.

Klasa budowy oznaczona w załączniku I literą S może być stosowana w Państwach Członkowskich w celu uwzględnienia, poprzez fakultatywne wprowadzenie klasy budowy wyższej od klas istniejących (tusze o podwójnym umięśnieniu), właściwości lub oczekiwanego rozwoju określonych form produkcji.

Państwa Członkowskie, które zamierzają skorzystać z tej możliwości, powiadomią odpowiednio Komisję i inne Państwa Członkowskie.

3. Państwa Członkowskie są uprawnione do dokonania dalszego podziału każdej z klas przedstawionych w załącznikach I i II na maksymalnie trzy podklasy”.

2. Załącznik I zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 22 kwietnia 1991 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

BUDOWA

Stopień rozwoju profilu tuszy, w szczególności jej istotnych części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa budowy	Wyszczególnienie
S ekstra	Wszystkie kształty zupełnie wypukłe, doskonale rozwinięte mięśnie (typ tuszy o podwójnym umięśnieniu)
E doskonała	Wszystkie kształty wypukłe do zupełnie wypukłych; doskonale rozwinięte mięśnie
U bardzo dobra	Kształty wypukłe na całej długości; bardzo dobrze wykształcone mięśnie
R dobra	Kształty proste na całej długości; dobrze rozwinięte mięśnie
O dość dobra	Kształty proste do zapadniętych; przeciętnie wykształcone mięśnie
P słaba	Wszystkie kształty zapadnięte do silnie zapadniętych; słabo wykształcone mięśnie”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2930/81

z dnia 12 października 1981 r.

**przyjmujące dodatkowe przepisy w celu zastosowania wspólnotowej skali klasyfikacji
tuszu wołowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tuszu wołowych², w szczególności jego art. 6 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu zapewnienia jednolitej klasyfikacji tuszu wołowych na obszarze Wspólnoty, konieczne jest przyjęcie bardziej sprecyzowanych definicji klas budowy i klas pokrycia tłuszczem;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dodatkowe przepisy określone w art. 6 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 są zgodne z wykazem zawartym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 października 1981 r.

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 123 z 7.05.1981, str. 3.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. STRUKTURA

Rozwój profilu tuszy, w szczególności podstawowych części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa budowy	Przepisy dodatkowe	
E doskonała	<p><i>Udziec:</i> bardzo zaokrąglony</p> <p><i>Grzbiet:</i> bardzo szeroki i gruby aż do łopatki</p> <p><i>Łopatka:</i> bardzo zaokrąglona</p>	<p>Zrazowa wewnętrzna wystaje wyraźnie nad spojenie łonowe (symphysis pelvis)</p> <p>Część tylna - biodrowa bardzo zaokrąglona</p>
U bardzo dobra	<p><i>Udziec:</i> zaokrąglony</p> <p><i>Grzbiet:</i> szeroki i gruby aż do łopatki</p> <p><i>Łopatka:</i> zaokrąglona</p>	<p>Zrazowa wewnętrzna wystaje nad spojenie łonowe (symphysis pelvis)</p> <p>Część tylna - biodrowa zaokrąglona</p>
R dobra	<p><i>Udziec:</i> dobrze wykształcony</p> <p><i>Grzbiet:</i> wciąż gruby lecz węższy przy łopatce</p> <p><i>Łopatka:</i> dość dobrze wykształcona</p>	<p>Zrazowa wewnętrzna i część tylna – biodrowa lekko zaokrąglone</p>
O dość dobra	<p><i>Udziec:</i> przeciętnie wykształcony do niedostatecznie wykształconego</p> <p><i>Grzbiet:</i> przeciętnie gruby do niedostatecznie grubego</p> <p><i>Łopatka:</i> przeciętnie wykształcona do niemal płaskiej</p>	<p>Część tylna - biodrowa: profil prosty</p>
P słaba	<p><i>Udziec:</i> niedostatecznie wykształcony</p> <p><i>Grzbiet:</i> wąski z widocznymi kośćmi</p> <p><i>Łopatka:</i> płaska z widocznymi kośćmi</p>	

2. STOPIEŃ WYKSZTAŁCENIA OKRYWY TŁUSZCZOWEJ

Ilość tłuszczu na tuszy oraz w jamie piersiowej

Klasa pokrycia tłuszczem	Przepisy dodatkowe
1 niska	Brak tłuszczu w jamie piersiowej
2 mała	W jamie piersiowej mięśnie między żebrami wyraźnie widoczne
3 średnia	W jamie piersiowej mięśnie między żebrami wciąż widoczne
4 wysoka	Wyraźne pasma tłuszczu na udźcu. W jamie piersiowej mięśnie między żebrami mogą być poprzerastane tłuszczem.
5 bardzo wysoka	Udziec niemal całkowicie pokryty tłuszczem tak, że trudno wyróżnić pasma tłuszczu. W jamie piersiowej mięśnie między żebrami poprzerastane tłuszczem

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2237/91

z dnia 26 lipca 1991 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2930/81 przyjmujące dodatkowe przepisy w celu zastosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1026/91², w szczególności jego art. 6 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze:

rozporządzenie (EWG) nr 1026/91 uzupełnia wykaz klas budowy tusz wołowych poprzez dodanie do niego klasy S; Załącznik do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2930/81 z dnia 12 października 1981 r. przyjmującego dodatkowe przepisy w celu zastosowania wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych³, powinien zostać odpowiednio dostosowany;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Część 1 (Budowa) Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2930/81 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lipca 1991 r.

¹ Dz.U. nr L 123 z 7.5.1981, str. 3.

² Dz.U. nr L 106 z 26.4.1991, str. 2.

³ Dz.U. nr L 293 z 13.10.1981, str. 6.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„1. BUDOWA

Stopień rozwoju profilu tuszy, w szczególności jej istotnych części (udziec, grzbiet, łopatka)

Klasa budowy	Przepisy dodatkowe	
S	<i>Udziec:</i> bardzo zaokrąglony podwójnie umięśniony widocznie podzielone pasma tłuszczu	Zrazowa wewnętrzna wystaje bardzo wyraźnie nad spojenie łonowe (<i>symphysis pelvis</i>).
Ekstra	<i>Grzbiet:</i> bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki. <i>Łopatka:</i> bardzo zaokrąglona.	Część tylna - biodrowa bardzo zaokrąglona.
E	<i>Udziec:</i> bardzo zaokrąglony	Zrazowa wewnętrzna wystaje wyraźnie nad spojenie łonowe (<i>symphysis pelvis</i>).
Doskonała	<i>Grzbiet:</i> szeroki i bardzo gruby aż do łopatki. <i>Łopatka:</i> bardzo zaokrąglona.	Część tylna - biodrowa bardzo zaokrąglona
U	<i>Udziec:</i> zaokrąglony	Zrazowa wewnętrzna wystaje nad spojenie łonowe (<i>symphysis pelvis</i>).
Bardzo dobra	<i>Grzbiet:</i> szeroki i gruby aż do łopatki. <i>Łopatka:</i> zaokrąglona.	Część tylna - biodrowa zaokrąglona.
R	<i>Udziec:</i> dobrze wykształcony	Zrazowa wewnętrzna i część tylna – biodrowa lekko zaokrąglone.
Dobra	<i>Grzbiet:</i> wciąż gruby, ale węższy przy łopatce. <i>Ł o p a t k o ść</i> dobrze wykształcona	
O	<i>U d z i e c</i> przeciętnie wykształcony do niedostatecznie wykształconego.	Część tylna - biodrowa: profil prosty.
Dość dobra	<i>Grzbiet:</i> przeciętnie gruby do	

Klasa budowy	Przepisy dodatkowe	
	<p>niedostatecznie grubego.</p> <p><i>Ł o p a t k a</i> przeciętnie wykształcona do niemal płaskiej.</p>	
<p>P</p> <p>Słaba</p>	<p><i>U d z i e</i> niedostatecznie wykształcony.</p> <p><i>Grzbiet:</i> wąski z widocznymi kośćmi.</p> <p><i>Łopatka:</i> płaska z widocznymi kośćmi.”</p>	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 563/82

z dnia 10 marca 1982 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych², w szczególności jego art. 2 ust. 2 akapit ostatni, art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1208/81 przewiduje stopniowe wprowadzanie we Wspólnocie systemu notowań tusz w celu ustalenia rynkowych cen wołowiny;

do celów uzyskania porównywalnych cen tusz we Wspólnocie właściwe jest, aby przy rejestrowaniu rynkowych cen tusz wołowych odwoływać się do wyraźnie określonej fazy obrotu i ustalić współczynniki korygujące potrzebne do tego, by prezentacje używane w danym państwie dostosować do prezentacji wzorcowej Wspólnoty;

w celu zapewnienia we Wspólnocie jednolitej klasyfikacji tusz wołowych niezbędne jest zdefiniowanie pewnych zasad odnoszących się do systemu klasyfikacji, w szczególności kryterium różnicowania kategorii niekastrowanego bydła płci męskiej;

Komitet Zarządzający ds. wołowiny i cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez swojego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Cena rynkowa, ustalana według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych, określonej w art. 6 akapit trzeci i czwarty rozporządzenia (EWG) nr 1208/81, jest ceną zwierzęcia dostarczonego do rzeźni, netto bez podatków, płatną dostawcy. Cenę podaje się dla 100 kg tuszy prezentowanych zgodnie z prezentacją wzorcową przewidzianą w art. 2 ust. 2 powyższego rozporządzenia, ważoną i klasyfikowaną na haku w rzeźni.

¹ Dz.U nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U nr L 123 z 7.5.1981, str. 3.

2. Jako wagę przyjmuje się:

- wagę tuszy po chłodzeniu, lub
- wagę tuszy ciepłą, ustaloną jak najszybciej po uboju, pomniejszoną o 2%.

3. W przypadku gdy prezentacja tuszy po zważeniu i klasyfikowaniu na haku różni się od prezentacji wzorcowej, wagę tuszy dostosowuje się stosując współczynniki korygujące określone w Załączniku. W takich sytuacjach odpowiednio dostosowuje się cenę za 100 kg tuszy.

Artykuł 2

Do celów stosowania art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 wprowadza się rozróżnienie między tuszami młodych byków w wieku poniżej dwóch lat a tuszami innych byków na podstawie stopnia skostnienia wyrostków kolczystych kręgów grzbietowych.

Chrząstkowe końcówki wyrostków kolczystych pierwszych dziewięciu kręgów grzbietowych nie mogą wykazywać oznak skostnienia w tuszach młodych, niekastrowanych byczków w wieku poniżej dwóch lat.

Artykuł 3

Usunięcie zewnętrznego tłuszczu określonego w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 odnosi się wyłącznie do częściowego usunięcia zewnętrznego tłuszczu:

- z udźca, poledwicy i środkowych żeber,
- z końca mostka, zewnętrznego obszaru ogonowo-genitalnego i zadu,
- z grzbietu.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 marca 1982 r.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

**Współczynniki korygujące przewidziane w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (EWG)
nr 1208/81, wyrażone w procentach wagi tuszy**

(W procentach wagi tuszy)

Procent	Zmniejszenie			Zwiększenie				
	1-2	3	4-5	1	2	3	4	5
Klasa tłuszczu								
Nerki		- 0,4						
Tłuszcz okołonerkowy	- 17,5	- 2,5	- 3,5					
Tłuszcz miedniczny		- 0,5						
Boczek cienki		- 0,4						
Boczek gruby		- 0,4						
Ogon		- 0,4						
Rdzeń kręgowy		- 0,05						
Tłuszcz mosznowy		- 0,5						
Tłuszcz na zrazowej wewnętrznej		- 0,3						
Tłuszcz żyły szyjnej i okolic		- 0,3						
Zdjęcie zewnętrznego tłuszczu				0	0	0	+2	+4

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3402/85

z dnia 2 grudnia 1985 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 563/82 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych², w szczególności jego art. 2 ust. 2 akapit ostatni, art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 3 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 563/82³, zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1935/83⁴, ustanawia szczegółowe zasady w odniesieniu do rejestrowania cen rynkowych dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych; aby zapewnić porównywalność cen we Wspólnocie, wspomniane rozporządzenie wprowadziło szereg wskaźników korygujących, które są niezbędne w celu dostosowywania prezentacji stosowanych w niektórych Państwach Członkowskich do wzorcowej prezentacji Wspólnoty;

z doświadczeń wynika, że dla zapewnienia lepszej porównywalności cen wystarczy odjąć podatek od wartości od ceny płaconej dostawcy za zwierzę przy dostawie do rzeźni; należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EWG) nr 563/82;

z tych samych przyczyn należy dostosować wykaz wskaźników korygujących przewidzianych w art. 2 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1208/81;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 123 z 7.5.1981, str. 3.

³ Dz.U. nr L 67 z 11.3.1982, str. 23.

⁴ Dz.U. nr L 191 z 15.7.1983, str. 41.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 563/82 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cena rynkowa, ustalana według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz z dorosłego bydła określonej w art. 6 akapit trzeci i czwarty rozporządzenia (EWG) nr 1208/81, jest ceną zwierzęcia dostarczonego do rzeźni, netto bez podatków, płatną dostawcy. Cenę podaje się dla 100 kg tuszy prezentowanych zgodnie z prezentacją wzorcową przewidzianą w art. 2 ust. 2 powyższego rozporządzenia, ważoną i klasyfikowaną na haku w rzeźni.”

2. Załącznik otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

Wskaźniki korygujące przewidziane w art. 2 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (EWG) nr 1208/81, wyrażone w procentach wagi tuszy

(W procentach wagi tuszy)

Procent Klasy tłuszczu	Ubytek			Przyrost				
	1-2	3	4-5	1	2	3	4	5
Nerki	- 0,4							
Tłuszcz okołonerkowy	- 1,75	- 2,5	- 3,5					
Tłuszcz miednicowy	- 0,5							
Wątroba	- 2,5							
Boczek cienki	- 0,4							
Boczek gruby	- 0,4							
Ogon	- 0,4							
Rdzeń kręgowy	- 0,05							
Tłuszcz piersiowy	- 1,0							
Jądra	- 0,3							
Tłuszcz mosznowy	- 0,5							
Tłuszcz na zrazowej wewnętrznej	- 0,3							
Tłuszcz żyły szyjnej i okolic	- 0,3							
Zdjęcie zewnętrznego tłuszczu				0	0	+ 1	+ 2	+ 4”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2090/93

z dnia 27 lipca 1993 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 563/82 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 125/93²,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r., ustanawiające wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1026/91⁴, w szczególności jego art. 2 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 1 ust. 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 563/82⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 3402/85⁶, ustala czynniki korygujące stosowane do ciężaru tuszy w sytuacji, gdy prezentacja tuszy różni się prezentacji wzorcowej; dla pewnego stopnia otluszczenia czynniki korygujące odnoszące się do usunięcia zewnętrznej warstwy tłuszczu powinny być dostosowane aby doprowadzić do stanu zgodnego z praktyką; również metody obliczania takich czynników korygujących powinny być wyszczególnione zgodnie z tym, czy są jednakowe we wszystkich Państwach Członkowskich, czy też różnią się między rzeźniami;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 563/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Tam, gdzie dostosowania określone w poprzednim ustępie są takie same na całym

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 18 z 27.1.1993, str. 1.

³ Dz.U. nr L 123 z 7.5.1981, str. 3.

⁴ Dz.U. nr L 106 z 26.4.1991, str. 2.

⁵ Dz.U. nr L 67 z 11.3.1982, str. 23.

⁶ Dz.U. nr L 322 z 3.12.1985, str. 14.

terytorium Państwa Członkowskiego, są one obliczane w skali krajowej; jeżeli dostosowania różnią się między rzeźniami, są one obliczane indywidualnie.”

2. W Załączniku, czynniki korygujące ustanowione dla usuwania zewnętrznej warstwy tłuszczu klasy tłuszczu 3 i 4 zastępuje się wzrostem procentowym, odpowiednio, + 2 i + 3.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2181/2001

z dnia 9 listopada 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 563/82 w odniesieniu do kryterium identyfikacji młodych byków niepoddanych kastracji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1512/2001²,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiającego wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1026/91⁴, w szczególności jego art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 563/82 z dnia 10 marca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1208/81 ustanawiającego rynkowe ceny dorosłego bydła na podstawie wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych⁵, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2090/93⁶, opiera kryterium rozróżniania tusz młodych byków niepoddanych kastracji w wieku nieprzekraczającym dwóch lat oraz tusz innych starszych zwierząt na podstawie stopnia skostnienia niektórych kręgów.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny oraz produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97⁷ ustanawia system identyfikacji i rejestracji poszczególnych sztuk bydła, który pozwala na monitorowanie tych zwierząt przez całe ich życie.
- (3) W celu zapewnienia spójności i aktualności prawodawstwa, kryterium identyfikacji, określone w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 563/82, należy zmienić w taki sposób, aby do celów weryfikacji, informacja o wieku zwierzęcia w systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt gospodarskich ustanowionym w Państwach Członkowskich zgodnie z tytułem I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 była wykorzystywana do identyfikacji tusz niekastrowanego bydła płci męskiej w wieku nieprzekraczającym dwóch lat.

¹ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21.

² Dz.U. L 201 z 26.7.2001, str. 1.

³ Dz.U. L 123 z 7.5.1981, str. 3.

⁴ Dz.U. L 106 z 26.4.1991, str. 2.

⁵ Dz.U. L 67 z 11.3.1982, str. 23.

⁶ Dz.U. L 190 z 30.7.1993, str. 9.

⁷ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.

- (4) Wprowadzenie w życie powinien poprzedzać wystarczająco długi okres, który pozwoli Państwom Członkowskim na dostosowanie się do nowego systemu.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 563/82 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Do celów stosowania art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81, tusze młodych byków niepodanych kastracji w wieku nieprzekraczającym dwóch lat oraz tusze innych niewkastrowanych zwierząt płci męskiej rozróżnia się na podstawie wieku zwierzęcia ustalanego w oparciu o informacje pochodzące z systemu identyfikacji i rejestracji bydła ustanowionego w każdym Państwie Członkowskim zgodnie z tytułem I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady*.

* Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od 1 kwietnia 2002 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2001 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2539/84

z dnia 5 września 1984 r.

ustanawiające szczegółowe zasady niektórych sprzedaży mrożonej wołowiny będącej w posiadaniu agencji interwencyjnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 98/69 z dnia 16 stycznia 1969 r. ustanawiające ogólne zasady zbytu mrożonej wołowiny i cielęciny przez agencje interwencyjne², zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 429/77³ określa, że ceny sprzedaży mogą być ustalone ryczałtowo z góry lub wyznaczane drodze przetargu;

niektóre transakcje sprzedaży mrożonej wołowiny i cielęciny będącej w posiadaniu agencji interwencyjnych są z reguły przedmiotem bardzo dużej liczby wniosków; aby odpowiedzieć na potrzeby niektórych szczególnych zastosowań i w trosce o lepsze zarządzanie finansowe zapasami interwencyjnymi należy wprowadzić procedurę sprzedaży w dwóch następujących po sobie etapach, drogą przetargu a następnie po cenie ustalonej z góry; należy określić szczegółowe zasady prowadzenia tego typu sprzedaży;

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2173/79⁴ ustanawia szczegółowe zasady zbytu wołowiny zakupionej przez agencje interwencyjne zarówno w ramach procedur zakupu po ustalonej z góry cenie jak i w zastosowaniu procedur przetargowych; w trosce o prostotę na tyle, na ile jest to możliwe należy odnieść się do tego rozporządzenia;

w celu zapewnienia ekonomicznego administrowania zapasami należy postanowić, aby agencje interwencyjne sprzedawały w pierwszej kolejności mięso, które jest składowane najdłużej;

należy odstąpić od stosowania przepisów art. 2 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 mając na uwadze trudności natury administracyjnej jakie stosowanie tego przepisu stwarza w niektórych Państwach Członkowskich;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 26.

² Dz.U. nr L 14 z 21.1.1969, str. 2.

³ Dz.U. nr L 61 z 5.3.1977, str. 18.

⁴ Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady niektórych sprzedaży mrożonej wołowiny będącej w posiadaniu agencji interwencyjnych Państw Członkowskich, dokonywanych w dwóch następujących po sobie etapach, najpierw w drodze przetargu, a następnie po ustalonej ryczałtowo z góry cenie.
2. Z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozporządzenia, sprzedaży w drodze przetargu, a następnie po cenie ustalonej z góry, dokonuje się zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2173/79.
3. Agencje interwencyjne w pierwszej kolejności sprzedają produkty, które są najdłużej składowane.

Artykuł 2

1. W pierwszym etapie mięso zostaje przeznaczone do sprzedaży w drodze przetargu.
2. Nie naruszając przepisów art. 6 i art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, załączniki do rozporządzenia otwierającego sprzedaż wołowiny stanowią zaproszenia do przetargu.

Informacje na temat ilości oraz miejsc, w których składowane jest mięso, osoby zainteresowane mogą uzyskać pod adresami podanymi w Załączniku do rozporządzenia dotyczącego sprzedaży wołowiny. Ponadto agencje interwencyjne mogą wywiesić zaproszenia do przetargu w swoich siedzibach i ogłaszać je w inny sposób.

3. Stosują się przepisy art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79 dotyczące udziału w przetargu i składania ofert.

Nie przyjmuje się ofert, w których oferowana kwota jest niższa od ceny minimalnej określonej w art. 3 ust. 1.

Jednakże w ofertach nie wskazuje się chłodzi, w których składowane są dane produkty.

Artykuł 3

1. Nie naruszając przepisów art. 9 i art. 10 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, dla każdej ilości mrożonego mięsa agencje interwencyjne przydzielają ilości przeznaczone do sprzedaży oferentom, których oferty zawierają cenę równą lub wyższą od ceny minimalnej określonej w Załączniku do rozporządzenia dotyczącego sprzedaży wołowiny.

Do celów stosowania przepisów pierwszego akapitu agencje interwencyjne przyjmują w pierwszej kolejności ofertę lub oferty zawierające cenę najwyższą w stosunku do wspomnianej ceny minimalnej. Kolejne ilości przydzielane są oferentom określonym w akapicie pierwszym, mając na uwadze zaoferowane ceny, począwszy od ceny najwyższej w stosunku do ceny minimalnej.

Jeśli w wyniku złożenia kilku ofert zawierających taką samą cenę, ilość przeznaczona do sprzedaży jest niewystarczająca, agencja interwencyjna dokonuje podziału tej ilości w porozumieniu z oferentami lub drogą losowania.

2. Nie naruszając przepisów art. 11 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, właściwa agencja interwencyjna informuje każdego z oferentów o rezultacie jego udziału w przetargu nie później niż czwartego dnia roboczego od dnia, w którym upływa termin składania ofert do danego przetargu.

3. Agencje interwencyjne wywieszają w swoich siedzibach informacje dotyczące ilości produktów, która pozostała do sprzedaży po zakończeniu sprzedaży drogą wspomnianego wyżej przetargu.

Artykuł 4

1. Ilości pozostałe do sprzedaży po zakończeniu procedury przetargowej określonej w art. 2 i 3, kierowane są do sprzedaży po cenie minimalnej, która jest określona w Załączniku do rozporządzenia dotyczącego sprzedaży wołowiny.

2. Wnioski o kupno można składać począwszy od piątego dnia roboczego od dnia, w którym upływa termin składania ofert do danego przetargu.

3. We wnioskach o kupno nie wskazuje się chłodni, w których składowane są dane produkty.

Artykuł 5

Nie naruszając przepisów art. 15 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, wysokość zabezpieczenia określana jest przy każdej sprzedaży.

Artykuł 6

Nie naruszając przepisów art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2173/79, termin przejęcia mięsa sprzedawanego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wynosi dwa miesiące począwszy od dnia, w którym upływa termin składania ofert przetargowych, bądź od dnia przyjęcia wniosku określonego w art. 3 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, w przypadku sprzedaży po ustalonej cenie.

Artykuł 7

W każdym przetargu agencje interwencyjne informują Komisję, w terminie określonym w art. 3 ust. 2, o ilości produktów, na którą złożono zapotrzebowanie oraz oferowanych cenach, jak również o przydzielonych ilościach i rzeczywistych cenach, po których z zastosowaniem art. 3 sprzedano dane produkty.

Artykuł 8

Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się w przypadku sprzedaży poza przetargiem, gdy rozporządzenie dotyczące takich sprzedaży zawiera odniesienie do niniejszego

rozporządzenia.

Artykuł 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 września 1984 r.

W imieniu Komisji

Poul DALSGER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2824/85

z dnia 9 października 1985 r.

ustanawiające szczegółowe zasady sprzedaży przeznaczonej na wywóz mrożonej wołowiny bez kości pochodzącej z zapasów interwencyjnych, w stanie niezmienionym lub po pokrojeniu i/lub przepakowaniu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 805/68 z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny¹, ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia Grecji, w szczególności jego art. 7 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

niektóre agencje interwencyjne posiadają znaczne zapasy interwencyjnie skupionego mięsa bez kości; w niektórych państwach trzecich istnieją rynki zbytu na powyższe produkty, w szczególności po ich pokrojeniu i przepakowaniu; należy wydawać zezwolenie na wywóz takiego mięsa w stanie niezmienionym lub po pokrojeniu i/lub przepakowaniu; niektóre Państwa Członkowskie nie posiadają jednak w chwili obecnej niezbędnej struktury administracyjnej do przeprowadzania kontroli wymaganej w przypadku krojenia i przepakowywania; dlatego powyższe działania przeprowadza się wyłącznie po uzyskaniu zgody właściwych władz;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady sprzedaży mrożonej wołowiny bez kości przechowywanej przez agencje interwencyjne Państw Członkowskich, która przeznaczona jest na wywóz w stanie niezmienionym lub po pokrojeniu i/lub przepakowaniu.

Artykuł 2

Oprócz szczegółowych danych, o których mowa w art. 2 ust. 2 i art. 8 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2173/79², podmiot gospodarczy ma obowiązek określenia we wniosku zakupu lub ofercie, czy mięso będzie wywożone w stanie niezmienionym, czy po pokrojeniu i/lub przepakowaniu.

Podmioty gospodarcze, które wybiorą wywóz po pokrojeniu i/lub przepakowaniu, mogą określić we wniosku kupna lub ofercie, czy chcą, aby ich wniosek kupna lub oferta zachowały

¹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 24.

² Dz.U. nr L 251 z 5.10.1979, str. 12.

ważność, jeżeli zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 nie zostanie udzielone.

Artykuł 3

1. Krojenie i/lub przepakowanie odbywa się jedynie w przypadku wydania zezwolenia przez właściwe władze.
2. Właściwe władze mogą zezwolić na krojenie lub przepakowanie mięsa przez nie przechowywanego wyłącznie w przypadku gdy:
 - mięso przeznaczone do krojenia i/lub przepakowania składowane jest na ich terytorium oraz
 - krojenie i/lub przepakowanie zostanie tam wykonane.
3. Jeżeli zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 nie zostanie udzielone, także oferta lub wnioski kupna są odrzucane z wyjątkiem sytuacji, gdy stosowane są przepisy art. 2 ust. 2.

Artykuł 4

Rozporządzenie otwierające sprzedaż i odnoszące się do niniejszego rozporządzenia może wyszczególnić produkty, które nie są objęte refundacjami.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy mięso, o którym mowa w art. 4 zostanie pokrojone i/lub przepakowane, nie można go mieszać z innym sprzedawanym mięsem.
2. W przypadku gdy mięso zostanie pokrojone i/lub przepakowane, torby, kartony i inne rodzaje opakowań, w których zostało ono umieszczone, musi posiadać szczegółowe adnotacje umożliwiające identyfikację, w tym adnotacje wyszczególniające wagę, rodzaj oraz ilość pokrojonych kawałków.
3. Podczas krojenia i przepakowywania mięso musi być zamrożone.

Artykuł 6

W przypadku mięsa, o którym mowa w art. 4, nakaz usunięcia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1687/76³ oraz dokumenty, o których mowa w art. 12 niniejszego rozporządzenia, noszą jedną z następujących adnotacji:

„Uden restitution [forordning (E_F) nr. 2824/85]”

„Ohne Erstattung [Verordnung (EWG) Nr. 2824/85]”,

„_____ [_____ (____) _____. 2824/85]”,

„No refund [Regulation (EEC) No 2824/85]”,

³ Dz.U. nr L 190 z 14.7.1976, str. 1.

„Sans restitution [r_glement (CEE) n° 2824/85]”,

„Senza restituzione [regolamento (CEE) n. 2824/85]”,

„Zonder restitutie [Verordening (EEG) nr. 2824/85]”.

Powyższa adnotacja jest także zamieszczona w sekcji 104 T5 formularza kontrolnego.

Artykuł 7

Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się w przypadku indywidualnych transakcji sprzedaży, do których odwołuje się rozporządzenie otwierające sprzedaż.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 października 1985 r.

W imieniu Komisji

Frans ANDRIESEN

Wiceprzewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 344/91

z dnia 13 lutego 1991 r.

**ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90
rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych¹, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 1186/90, w szczególności jego art. 1, przewiduje, że zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych, wprowadzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiającym wspólnotową skalę klasyfikacji tusz wołowych², zostanie rozszerzony na wszystkie tusze i półtusze wprowadzane na rynek;

istnieje potrzeba określenia warunków identyfikacji klasyfikowanych tusz; najodpowiedniejszy do tych celów jest system znakowania, przewidziany dla produktów dostarczonych w ramach interwencji; należy więc ustalić przepisy wprowadzające system znakowania podobny do systemu ustalonego rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 859/89 z dnia 29 marca 1989 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania środków interwencyjnych w sektorze wołowiny i cielęciny³, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 2271/90⁴, w szczególności jego art. 4 ust. 3, jednocześnie upoważniając Państwa Członkowskie do stosowania wyjątków jeśli chodzi o umiejscowienie oznakowania;

zgodnie z praktyką stosowaną w niektórych Państwach Członkowskich, o ile spełnione są pewne warunki, opatrzenie produktu etykietą daje takie same gwarancje wiarygodności identyfikacji jak znakowanie, dodatkowo umożliwia umieszczenie bardziej szczegółowych informacji; właściwym jest więc udzielenie tym Państwom Członkowskim zezwolenia na stosowanie etykiet zamiast znakowania;

należy wprowadzić przepisy dotyczące oznaczania kategorii zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1208/81, w szczególności jego art. 3 ust. 1;

¹ Dz.U. nr L 119 z 11.5.1990, str. 32.

² Dz.U. nr L 123 z 7.5.1981, str. 3.

³ Dz.U. nr L 91 z 4.4.1989, str. 5.

⁴ Dz.U. nr L 204 z 2.8.1990, str. 45.

ze względu na ograniczoną moc produkcyjną niektórych niewielkich rzeźni, należy uciec się do art. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 1186/90 i wprowadzić przepisy umożliwiające odstępnie, na prośbę Państwa Członkowskiego, od obowiązkowej klasyfikacji tam, gdzie przeciętna liczba ubijanego bydła dorosłego jest niewielka; podejmując decyzję, Komisja musi uwzględnić pewne okoliczności, w szczególności cel stopniowej harmonizacji w tej dziedzinie; aby uprościć stosowanie wyżej wymienionego przepisu w stosunku do niewielkich zakładów, celowym jest upoważnienie samych Państw Członkowskich do udzielania prawa do odstąpienia w przypadku zakładów, w których średnia roczna uboju nie przekracza 75 sztuk bydła dorosłego tygodniowo oraz w przypadku tusz zwierząt zakupionych przez detalistów i ubitych do ich celów na podstawie umowy;

w przypadkach gdy zatwierdzony zakład sam dokonuje trybowania wszystkich otrzymanych i zaklasyfikowanych tusz, obowiązkowa identyfikacja nie jest już celowa;

klasyfikacji powinien dokonywać personel posiadający niezbędne kwalifikacje, potwierdzone licencją lub zaświadczeniem;

rzetelność klasyfikacji należy weryfikować przez skuteczny system kontroli, przeprowadzanych przez instytucje publiczne lub prywatne, niemające powiązań z rzeźniami, w których dokonują inspekcji; niezbędna jest możliwość nakładania kar za dokonanie niewłaściwej klasyfikacji, w szczególności cofnięcia licencji osobie odpowiedzialnej;

Państwa Członkowskie powinny być zobowiązane do informowania Komisji o krokach podjętych w celu przestrzegania rozporządzenia (EWG) nr 1186/90 oraz karania przypadków naruszenia niniejszego rozporządzenia;

Komitet Zarządzający ds. wołowiny i cielęciny nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez swojego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wymieniona w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90 identyfikacja w zatwierdzonych zakładach tusz i półtuszy zaklasyfikowanych według wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych wprowadzonej rozporządzeniem (EWG) nr 1208/81, przeprowadzana jest za pomocą znakowania, wskazującego na kategorię oraz klasę budowy i okrywy tłuszczowej.

Znakowania dokonuje się przez stemplowanie nieusuwalnym i nietoksycznym tuszem, stosując metodę zatwierdzoną przez właściwe władze krajowe; litery i cyfry nie mogą mierzyć mniej niż 2 cm wysokości. Na ćwierci tylnej znaki umieszcza się na antrykocie w okolicach czwartego kręgu lędźwiowego, na ćwierci przedniej - na mostku, 10 do 30 cm od krawędzi rozcięcia mostka. Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne położenie znaku na każdej ćwierćtuszy, pod warunkiem że wcześniej poinformują o tym Komisję.

2. Bez wpływu na zastosowanie art. 4 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (EWG) nr 859/89 oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3445/90⁵, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zastąpienie znakowania przez etykiety, o ile spełnione zostaną następujące warunki:

- etykiety mogą być przechowywane i przytwierdzone jedynie w zatwierdzonych zakładach, gdzie dokonuje się uboju zwierząt; rozmiar etykiet nie może być mniejszy niż 5 x 10 cm;
 - oprócz spełnienia wymogów wymienionych w ust. 1, etykiety muszą zawierać numer zatwierdzenia rzeźni, numer identyfikacyjny lub numer uboju zwierzęcia, datę uboju oraz wagę tuszy;
 - oznaczenia, o których mowa w tiret drugim muszą być doskonale czytelne i nie dopuszcza się w nich żadnych zmian;
 - etykiety muszą być odporne na manipulacje i przymocowane na stałe do każdej ćwierćtuszy w miejscach wymienionych w ust. 1.
3. Znaków i etykiet nie wolno usuwać przed trybowaniem ćwierćtuszy.
4. Kategorię oznacza się zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1208/81.

Artykuł 2

1. W stosunku do zatwierdzonych zakładów dokonujących uboju jedynie niewielkiej liczby bydła dorosłego tygodniowo w skali rocznej Komisja, na prośbę Państwa Członkowskiego, może odstąpić od obowiązku dotyczącego klasyfikacji tusz wołowych, wprowadzonego art. 1 (EWG) nr 1186/90; podejmując decyzję Komisja bierze pod uwagę ewolucję mocy produkcyjnych rzeźni, organizację czynności klasyfikacyjnych oraz cel stopniowej harmonizacji w tej dziedzinie.

Odstąpienia dokonuje się na czas określony.

2. Bez wpływu na stosowanie ust. 1, Państwo Członkowskie może zdecydować, że wymagania dotyczące klasyfikacji tusz wołowych, ustalone w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90, nie są obligatoryjne:

- dla zatwierdzonych zakładów, w których średnia roczna uboju nie przekracza 75 sztuk dorosłego bydła tygodniowo,
- dla detalistów, którzy nabywają zwierzęta żywe i na podstawie umowy zamawiają ich ubój na własny rachunek.

⁵ Dz.U. nr L 333 z 30.11.1990, str. 30.

3. Zobowiązania dotyczące identyfikacji tusz wołowych, wymienione w art. 1 nie odnoszą się do zatwierdzonych rzeźni, które same dokonują trybowania wszystkich otrzymanych tusz.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają dokonywanie klasyfikacji przez wykwalifikowanych fachowców, posiadających odpowiednie licencje. Licencja może być zastąpiona przez zaświadczenie wydane przez Państwo Członkowskie tam, gdzie zaświadczenie takie odpowiada uznaniu kwalifikacji.

2. W zakładach objętych art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90 przeprowadzanie klasyfikacji powinno być kontrolowane na miejscu, bez wcześniejszego uprzedzenia, przez instytucję, która jest niezależna od rzeźni. Kontrole należy przeprowadzać co najmniej dwa razy na trzy miesiące we wszystkich zakładach zatwierdzonych oraz obejmować nią należy co najmniej 30 tusz wybranych przypadkowo. W przypadku zakładów zatwierdzonych, o których mowa w tiret pierwszym art. 2 ust. 2, częstotliwość kontroli może być zmniejszona do jednej na trzy miesiące.

W przypadkach wykazania przez kontrole znacznej liczby klasyfikacji lub identyfikacji nieprawidłowych i niezgodnych z przepisami, liczba sprawdzanych tusz oraz częstotliwość kontroli przeprowadzanych na miejscu może ulec zwiększeniu, a licencja, o której mowa w poprzednim ustępie może zostać cofnięta.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję o działaniach podejmowanych w celu zastosowania art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90 oraz o karach za wykroczenia w szczególności takie, jak podrobienie lub nielegalne użycie pieczęci i etykiet lub dokonywanie klasyfikacji przez osoby nieupoważnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1991 r.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 lutego 1991 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 2191/93

z dnia 27 lipca 1993 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 344/91 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych¹, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych², zmienione przez rozporządzenie (EWG) nr 3087/91³, ustanawia zasady dotyczące identyfikacji tusz i półtuszy; w świetle doświadczenia, zasady te powinny zostać uzupełnione zasadami dotyczącymi położenia znaków, czasu identyfikacji i kontroli identyfikacji, utrzymania identyfikacji w handlu wewnątrzwspólnotowym, użytych symboli dla podklas oraz podziału kategorii; ponadto należy określić przepisy, których należy przestrzegać, dotyczące przekazywania dostawcy zwierząt lub osobie odpowiedzialnej za ubój wyników klasyfikacji w celu uzasadnienia ceny za tusze i zachęcenia producentów do promocji jakości dostarczanych zwierząt poprzez dążenie do uzyskania wyższej klasyfikacji mięsa;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 344/91 wprowadza się następujące zmiany:

1) W art. 1:

a) w ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Znakowania dokonuje się przez stemplowanie na zewnętrznej powierzchni tuszy nieusuwalnym i nietoksycznym tuszem, stosując metodę zatwierdzoną przez właściwe władze krajowe; wysokość liter i cyfr nie może wynosić mniej niż

¹ Dz.U. nr L 119 z 11.05.1990, str. 32.

² Dz.U. nr L 41 z 14.02.1991, str. 15.

³ Dz.U. nr L 291 z 23.10.1991, str. 15.

2 cm”;

- b) w ust. 1 akapit drugi ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Państwa Członkowskie mogą jednakże ustalić inne położenie na każdej ćwierćtuszy pod warunkiem, że miejsca takie znajdują się na zewnętrznej powierzchni tuszy i że wcześniej poinformują o tym Komisję.”

- c) w ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. Bez uszczerbku dla art. 4 ust. 3 lit. c) i d) rozporządzenia (EWG) nr 859/89 i art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3445/90^{*}, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na zamianę oznakowania na oznakowanie za pomocą etykiet, zastąpienie znakowania przez etykiety, o ile spełnione zostaną następujące warunki.

^{*} Dz.U. nr L 333 z 30.11.1990, str. 30.”

- d) ust. 2 tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„- etykiety muszą być odporne na manipulację, wytrzymałe na rozdarcie i przymocowane na stałe do każdej ćwierćtuszy w miejscach wymienionych w ust. 1.”

- e) po ust. 2a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Klasyfikacja i identyfikacja musi odbyć się nie później niż jedną godzinę po rozpoczęciu czynności ubojowych.”

- f) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W szczególności, Państwa Członkowskie podejmują właściwe środki w celu zapewnienia, aby niniejszy przepis był przestrzegany w handlu wewnątrzspółnotowym.”

- g) w ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Oznaczenia podklas lub w miarę potrzeby, podziału kategorii według wieku dokonuje się za pomocą innych symboli niż tych, które są używane do klasyfikacji.”

- h) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do celów przekazywania wyników klasyfikacji określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90, klasa budowy i okrywy tłuszczowej jak również kategoria powinny być wskazane w fakturze lub w dokumencie dołączonym do faktury, zaadresowanym do dostawcy zwierząt, albo do fizycznej lub prawnej osoby odpowiedzialnej za czynności ubojowe, za pomocą symboli zgodnych z ustawodawstwem wspólnotowym.”

- 2) W art. 3:

- a) ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„2. W zakładach objętych art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90 przeprowadzanie klasyfikacji i identyfikacji, kontrolowane jest na miejscu bez wcześniejszego uprzedzenia przez organ, który jest niezależny od rzeźni.”

- b) ust. 2 akapit drugi zadanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, gdy organ odpowiedzialny za kontrole jest tożsamy z organem odpowiedzialnym za klasyfikację i identyfikację tusz lub, gdy nie podlega on władzy podmiotu publicznego, kontrole przewidziane w akapicie poprzednim muszą zostać przeprowadzone pod bezpośrednim nadzorem podmiotu publicznego na takich samych warunkach, co najmniej raz w roku”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1993/95

z dnia 16 sierpnia 1995 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 344/91 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych¹, w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

art. 3. ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 344/91 z dnia 13 lutego 1991 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych², ostatnio zmienionego rozporządzeniem (EWG) nr 2191/93³, ustanawia szczegółowe zasady dotyczące dokonywania i kontroli klasyfikacji; aby utrzymać na zadowalającym poziomie wyniki pracy klasyfikatorów regularnie działających w rzeźniach, należy dokonywać okresowych przeglądów ich pracy za pomocą indywidualnych kwartalnych testów; w świetle dotychczasowych doświadczeń wydaje się konieczne, aby kontrole na miejscu obejmowały nie tylko klasyfikację i identyfikowanie większej liczby tusz, ale także i ich obróbkę poubojową; ponadto aby uzyskać większą wydajność, wyniki indywidualnych testów, jak również kontroli przewidzianych w wyżej wymienionym artykule, powinny być przedmiotem sprawozdań przechowywanych przez krajowe organy kontroli;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. wołowiny i cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 3, ust. 1 i 2 rozporządzenia (EWG) nr 344/91 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa Członkowskie zapewniają dokonywanie klasyfikacji przez wykwalifikowanych fachowców, posiadających odpowiednie licencje. Licencja może zostać zastąpiona przez zaświadczenie wydane przez Państwo Członkowskie, jeśli zaświadczenie takie odpowiada uznaniu kwalifikacji.

Praca klasyfikatorów, regularnie działających w zatwierdzonych zakładach

¹ Dz.U. nr L 119 z 11.05.1990, str. 32.

² Dz.U. nr L 41 z 14.02.1991, str. 15.

³ Dz.U. nr L 136 z 5.08.1993, str. 17.

dokonujących uboju ponad 75 sztuk dorosłego bydła tygodniowo średniorocznie, będzie monitorowana regularnie za pomocą niezapowiedzianych indywidualnych testów przeprowadzanych na 40 tuszach. Jednakże, w przypadku, gdy w zatwierdzonym zakładzie regularnie pracuje tylko jeden klasyfikator oraz gdy w zakładzie znajduje się w czasie kontroli mniej niż 40 tusz, test należy przeprowadzić na dostępnych tuszach, pod warunkiem, że ich ilość wynosi, co najmniej 25. Test przeprowadzony jest przez organ niezależny od danej rzeźni oraz od instytucji odpowiedzialnej za klasyfikacje i zostaje zaliczony do kontroli wymaganych na podstawie ust. 2. Jednakże nie stosuje się wymogu niezależności instytucji odpowiedzialnej za klasyfikacje w wypadku przeprowadzania takiej kontroli bezpośrednio przez właściwy organ.

2. W zakładach objętych art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1186/90, przeprowadzanie klasyfikacji i identyfikacji kontrolowane jest na miejscu, bez wcześniejszego uprzedzenia przez organ, który jest niezależny od rzeźni.

Kontrole należy przeprowadzać co najmniej dwa razy na trzy miesiące we wszystkich zatwierdzonych zakładach dokonujących klasyfikacji tusz i muszą obejmować przynajmniej tą samą liczbę tusz, wybranych losowo, która jest określona w ust. 1 akapit drugi. Jednakże w przypadku zatwierdzonych zakładów, określonych w art. 2 ust. 2 tiret pierwsze, oraz w przypadku zatwierdzonych zakładów, w których regularnie pracuje jeden klasyfikator, częstotliwość kontroli może zostać zmniejszona tylko do jednej na trzy miesiące.

W przypadku gdy organ odpowiedzialny za kontrole jest tożsamy z organem odpowiedzialnym za klasyfikację i identyfikację tusz lub, gdy nie podlega on władzy podmiotu publicznego, kontrole, przewidziane w poprzednim akapicie, muszą zostać przeprowadzone pod bezpośrednim nadzorem podmiotu publicznego na takich samych warunkach, przynajmniej raz w roku. Podmiot publiczny regularnie informuje o wynikach kontroli organ odpowiedzialny za kontrole.

W przypadkach wykazania przez kontrole znacznej liczby klasyfikacji lub identyfikacji nieprawidłowych i niezgodnych z przepisami:

- a) należy zwiększyć liczbę kontrolowanych tusz oraz częstotliwość kontroli na miejscu; oraz
- b) można wycofać licencję, określoną w ustępie poprzednim.

Sprawozdania z kontroli przeprowadzonych na mocy niniejszego artykułu są sporządzane oraz przechowywane przez krajowe organy kontrolne. Sprawozdania te zawierają w szczególności liczbę tusz poddanych kontroli oraz liczbę tusz nieprawidłowo zakwalifikowanych lub zidentyfikowanych. W sprawozdaniach podaje się również wszystkie szczegóły dotyczące stosowanego rodzaju obróbki poubojowej oraz, tam gdzie jest to właściwe, jego zgodności z regułami wspólnotowymi.”

Artykuł 2

Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie inne środki niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 sierpnia 1995 r.

W imieniu Komisji

Erkki LIIKANEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) nr 1215/2003

z dnia 7 lipca 2003 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 344/91 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1186/90 rozszerzającego zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1186/90 z dnia 7 maja 1990 r. rozszerzające zakres wspólnotowej skali klasyfikacji tusz wołowych¹, w brzmieniu po nowelizacji przez Akt Przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji, a w szczególności jego art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) artykuły 1 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 344/91², ostatnio zmienione przez rozporządzenie (WE) nr 1993/95³, ustanawiają szczegółowe zasady przeprowadzania, identyfikacji i kontroli klasyfikacji tusz wołowych;
- (2) w celu zatwierdzenia alternatywnych metod bezpośredniej wzrokowej oceny budowy i pokrycia tłuszczem, można wprowadzić automatyczne techniki klasyfikacyjne, o ile są one oparte na statystycznie potwierdzonych metodach. Zatwierdzenie technik automatycznej klasyfikacji powinno być zgodne z określonymi warunkami i wymogami jak również z maksymalnym dopuszczalnym błędem statystycznym w klasyfikacji;
- (3) zakłady stosujące zautomatyzowane techniki klasyfikacji do określania klasy budowy i pokrycia tłuszczem powinny zapewnić, aby kategoria tuszy była identyfikowana zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1208/81 z dnia 28 kwietnia 1981 r. ustanawiającego wspólnotową skalę klasyfikacji tusz dorosłego bydła⁴, w brzmieniu po nowelizacji przez rozporządzenie (EWG) nr 1026/91⁵. W celu identyfikacji kategorii zainteresowane zakłady powinny stosować system, o którym mowa w Tytule I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny⁶;
- (4) w przypadku, gdy technika zautomatyzowanej klasyfikacji nie pozwala na klasyfikowanie tusz z powodu problemów technicznych, należy dopuścić pewną elastyczność w takim stopniu, aby klasyfikacja i identyfikacja danych tusz była przeprowadzona przed końcem uboju dziennego;

¹ Dz. U. L 119, z 11.5.1990, str. 32.

² Dz. U. L 41, z 14.2.1991, str. 15.

³ Dz. U. L 194, z 17.8.1995, str. 7.

⁴ Dz. U. L 123, z 7.5.1981, str. 3.

⁵ Dz. U. L 106, z 26.4.1991, str. 2.

⁶ Dz. U. L 204, z 11.8.2000, str. 1.

- (5) należy przyjąć przepisy w celu umożliwienia modyfikacji, po przyznaniu licencji, wymagań technicznych dotyczących technik zautomatyzowanej klasyfikacji w celu polepszenia ich dokładności. Jednakże takie modyfikacje powinny wymagać uprzedniego zatwierdzenia przez właściwe organy, które powinny stwierdzić, że owe modyfikacje przynoszą skutek w postaci wyższego poziomu dokładności;
- (6) konieczne jest ustanowienie regularnych kontroli na miejscu, dzięki którym można zweryfikować techniki zautomatyzowanej klasyfikacji pod względem pewnych określonych aspektów. Częstotliwość przeprowadzania owych kontroli należy w szczególności podwyższyć w początkowym okresie 12 miesięcy po przyznaniu licencji;
- (7) rozporządzenie (EWG) nr 344/91 należy zatem odpowiednio zmienić;
- (8) środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zgodne są z opinią Komitetu Zarządzającego do Spraw Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 344/91 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) drugi akapit otrzymuje następujące brzmienie:

"- w uzupełnieniu wymagań, o którym mowa w ust. 1, muszą one wskazywać numer zatwierdzenia rzeźni, numer identyfikacyjny lub numer uboju zwierzęcia, datę uboju, wagę tuszy i, w odpowiednich przypadkach, stwierdzenie, że przeprowadzono klasyfikację przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji; "

(ii) dodaje się następujący akapit:

"W przypadku, gdy klasyfikację przeprowadza się przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji, używanie etykiet jest obowiązkowe.";

(b) w ust. 2 lit a) dodaje się następujący akapit: "W przypadku, gdy nie da się sklasyfikować tusz przy użyciu techniki zautomatyzowanej klasyfikacji, klasyfikacja i identyfikacja tych tusz musi nastąpić przed końcem uboju dziennego."

2. W art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(a) po ust. 1 dodaje się następujące ust. 1a, 1b i 1c:

"1a. Państwa Członkowskie mogą przyznawać licencje zatwierdzające techniki zautomatyzowanej klasyfikacji do stosowania na ich terytoriach lub na części ich terytoriów. Zatwierdzanie następuje po spełnieniu warunków i minimalnych wymogów dotyczących badań certyfikacyjnych ustanowionych w załączniku I. Przynajmniej dwa miesiące przed rozpoczęciem badania certyfikacyjnego, Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w załączniku II, część A. Państwa Członkowskie wyznaczają niezależny organ, który analizuje wyniki badania certyfikacyjnego. W ciągu dwóch miesięcy od zakończenia badania certyfikacyjnego, Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje, o których mowa w załączniku II, część B.

W przypadku przyznania licencji zatwierdzającej technikę zautomatyzowanej klasyfikacji w oparciu o badanie certyfikacyjne, w którym zastosowano więcej niż jeden rodzaj prezentacji tuszy, różnice pomiędzy tymi prezentacjami nie prowadzą do różnic w wynikach klasyfikacji.

Po przekazaniu informacji Komisji, Państwa Członkowskie mogą udzielić licencji zezwalającej na stosowanie technik zautomatyzowanej klasyfikacji na ich terytoriach lub ich części bez organizowania badań certyfikacyjnych, pod warunkiem, że takiej licencji udzielono już w przypadku tej samej techniki zautomatyzowanej klasyfikacji w innej części tego samego Państwa Członkowskiego lub w innym Państwie Członkowskim w oparciu o badanie certyfikacyjne przeprowadzone na próbie tusz, które uważają za równie reprezentatywne, jeśli chodzi o kategorię, klasę budowy i pokrywy tłuszczowej, bydła dorosłego poddanego ubojowi w zainteresowanym Państwie Członkowskim lub jego części.

Klasyfikacja przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji jest ważna jedynie w przypadku, gdy prezentacja tuszy jest identyczna z używaną do badania certyfikacyjnego.

1b. Zakłady klasyfikujące przy użyciu metod zautomatyzowanej klasyfikacji:

- identyfikują kategorię tuszy; w tym celu korzystają z systemu identyfikacji i ewidencjonowania bydła, zgodnie ze wskazaniem Tytułu I rozporządzenia (WE) nr 1760/2000,
- prowadzą dzienną ewidencję kontrolną dotyczącą funkcjonowania technik zautomatyzowanej klasyfikacji, w tym w szczególności wszelkich stwierdzonych niedociągnięć i podjętych działań zaradczych, tam gdzie jest to konieczne.

1c. Modyfikacje warunków technicznych dotyczących technik zautomatyzowanej klasyfikacji, w przypadku których przyznano licencję, są wprowadzane jedynie po uzyskaniu zezwolenia właściwych organów danego Państwa Członkowskiego oraz po udowodnieniu, że taka modyfikacja przynosi skutek w postaci wyższego poziomu dokładności, niż uzyskany podczas badania certyfikacyjnego.

Państwa Członkowskie informują Komisję o wszelkich modyfikacjach, dla których przyznały one zezwolenie.";

(b) w ustępie 2 wprowadza się następujące zmiany:

(a) trzeci akapit otrzymuje następujące brzmienie:

"We wszystkich zatwierdzonych zakładach stosujących techniki zautomatyzowanej klasyfikacji należy przeprowadzić przynajmniej sześć kontroli w ciągu każdego 3-miesięcznego okresu w ciągu pierwszych 12 miesięcy po przyznaniu licencji, o której mowa w ust. 1a. Następnie, kontrole muszą zostać przeprowadzane co najmniej dwukrotnie w ciągu każdego 3-miesięcznego okresu we wszystkich zatwierdzonych zakładach stosujących techniki zautomatyzowanego klasyfikowania. Każda kontrola musi obejmować co najmniej 40 tusz, wybranych losowo. Kontrole mają w szczególności na celu weryfikację:

- kategorii tuszy,
- dokładności technik zautomatyzowanej klasyfikacji przy użyciu systemu punktów i limitów, o którym mowa w załączniku I ust. 3,
- prezentacji tuszy,
- dziennego kalibrowania jak również wszelkich innych aspektów technicznych metod zautomatyzowanej klasyfikacji, odnoszących się do zapewnienia, aby poziom dokładności uzyskany przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji był przynajmniej tak dobry jak uzyskany podczas badania certyfikacyjnego,
- dziennej ewidencji kontrolnej, o której mowa w ust. 1b.

W przypadku, gdy organ właściwy do przeprowadzania inspekcji jest tym samym, który jest odpowiedzialny za klasyfikację i identyfikację tusz lub w przypadku, gdy nie podlega on organowi publicznemu, kontrole przewidziane w drugim i trzecim akapicie należy przeprowadzić pod fizycznym nadzorem organu publicznego na takich samych warunkach i przynajmniej raz w roku. Organ publiczny jest regularnie informowany o ustaleniach dokonanych przez organ odpowiedzialny za kontrole.";

(b) w czwartym akapicie, punkt b) otrzymuje następujące brzmienie:
"(b) licencje przewidziane w ust. 1 i 1a mogą zostać odwołane."

3. Załącznik I i załącznik II dodaje się do niniejszego rozporządzenia jako załącznik I i załącznik II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 lipca 2003 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

"ZAŁĄCZNIK I

Warunki i wymogi minimalne zatwierdzania technik zautomatyzowanej klasyfikacji

1. Zainteresowane Państwo Członkowskie organizuje badanie certyfikacyjne z udziałem komisji złożonej z co najmniej pięciu specjalistów licencjonowanych w klasyfikowaniu tusz bydła dorosłego. Dwóch członków komisji będzie pochodzić z Państwa Członkowskiego przeprowadzającego badanie. Pozostali członkowie komisji będą pochodzić z innego Państwa Członkowskiego. Komisja składa się z nieparzystej liczby specjalistów. W badaniu certyfikacyjnym mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów służby Komisji Europejskiej i specjaliści z innych Państw Członkowskich.

Członkowie komisji działają na zasadach niezależności i anonimowości.

Zainteresowane Państwo Członkowskie nominuje koordynatora badania certyfikacyjnego, który:

- nie jest członkiem komisji,
 - posiada zadowalającą wiedzę techniczną i jest w pełni niezależny,
 - czuwa nad niezależnym i anonimowym działaniem członków komisji,
 - gromadzi wyniki klasyfikacji od członków komisji oraz te uzyskane w wyniku zastosowania technik zautomatyzowanego klasyfikowania,
 - zapewnia, aby w czasie trwania badania certyfikacyjnego wyniki klasyfikacji przy użyciu techniki zautomatyzowanej klasyfikacji nie były dostępne dla któregokolwiek z członków komisji i na odwrót, ani dla każdej innej zainteresowanej strony,
 - zatwierdza klasyfikację dla każdej z tusz i może podjąć decyzję, w oparciu o wyszczególnione obiektywne przyczyny, o odrzuceniu z próby tuszy, która miała zostać poddana analizie.
2. Podczas badania certyfikacyjnego:
 - każdą z klas budowy i pokrycia tłuszczem dzieli się na trzy podklasy,
 - wymagana jest próba składająca się z przynajmniej 600 zatwierdzonych tusz,
 - odsetek pomyłek powinien być nie większy niż 5 procent tusz, które nadają się do klasyfikowania przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji.

3. W przypadku każdej zatwierdzonej tuszy, mediana wyników dostarczonych przez członków komisji będzie traktowana jako właściwa klasa tej tuszy.

W celu oszacowania funkcjonowania technik zautomatyzowanej klasyfikacji, wyniki uzyskane przy użyciu urządzenia dokonującego zautomatyzowanego klasyfikowania dla każdej zatwierdzonej tuszy porównuje się z medianą wyników uzyskanych przez komisję. Wynikający stąd stopień dokładności uzyskany przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji ocenia się przy pomocy systemu punktów, które przyporządkowuje się w następujący sposób:

	Budowa	Pokrycie tłuszczem
Brak błędu	10	10
Błąd o 1 jednostkę (tj. o jedną podklasę za wysoko lub za nisko)	6	9
Błąd o 2 jednostki (tj. o dwie podklasy za wysoko lub za nisko)	-9	0
Błąd o 3 jednostki (tj. o trzy podklasy za wysoko lub za nisko)	-27	-13
Błąd o więcej, niż 3 jednostki (tj. o więcej, niż trzy podklasy za wysoko lub za nisko)	-48	-30

W celu dokonania zatwierdzenia, technika zautomatyzowanej klasyfikacji powinna uzyskać przynajmniej 60 % maksymalnej liczby punktów, zarówno w przypadku budowy jak i pokrycia tłuszczem.

W uzupełnieniu, klasyfikacja dokonana przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji musi zawierać się w następujących ramach:

	Budowa	Pokrycie tłuszczem
Błąd obciążony	_ 0,30	_ 0,60
Nachylenie linii regresji	1 _ 0,15	1 _ 0,30''

ZAŁĄCZNIK II

"ZAŁĄCZNIK II

A. Informacje, które mają przekazać Państwa Członkowskie, dotyczące organizacji badania certyfikacyjnego zatwierdzającego techniki zautomatyzowanej klasyfikacji:

- daty, w których ma mieć miejsce badanie certyfikacyjne,
- szczegółowy opis tusz dorosłego bydła klasyfikowanego na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub na jego części,
- metody statystyczne stosowane do wyboru próby, reprezentatywnej w zakresie kategorii, klas budowy i pokrycia tłuszczem, tusz bydła dorosłego poddawanego ubojowi na terytorium zainteresowanego Państwa Członkowskiego lub na jego części,
- nazwa i adres rzeźni, w której (których) ma mieć miejsce badanie certyfikacyjne, wyjaśnienie organizacji i działania linii technologicznej (technologicznych), w tym podanie prędkości na godzinę,
- rodzaje prezentacji tuszy, które mają być stosowane podczas testu certyfikacyjnego,
- opis urządzenia do zautomatyzowanej klasyfikacji i jej funkcji technicznych, w szczególności metody zabezpieczenia urządzenia przed wszelkiego rodzaju ingerencją,
- informacje dotyczące licencjonowanych specjalistów nominowanych przez zainteresowane Państwo Członkowskie, którzy mają wziąć udział w badaniu certyfikacyjnym jako członkowie komisji,
- informacje dotyczące koordynatora badania certyfikacyjnego, dowodzące jego zadowalającej wiedzy technicznej i pełnej niezależności,
- nazwę i adres niezależnej instytucji wskazanej przez zainteresowane Państwo Członkowskie, która analizuje wyniki badania certyfikacyjnego.

B. Informacje, które mają przekazać Państwa Członkowskie, dotyczące wyników badania certyfikacyjnego przeprowadzonego w celu zatwierdzenia technik zautomatyzowanej klasyfikacji:

- kopia arkuszy klasyfikacyjnych wypełnionych i podpisanych przez członków komisji oraz przez koordynatora podczas badania certyfikacyjnego,
- kopia wyników klasyfikacji uzyskanych przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji, zatwierdzonych przez koordynatora badania certyfikacyjnego,

- raport koordynatora dotyczący organizacji badania certyfikacyjnego w świetle warunków i wymogów minimalnych ustanowionych w załączniku I,
- analiza ilościowa wyników badania certyfikacyjnego, zgodnie z metodologią, która ma zostać uzgodniona z Komisją, wskazująca wyniki klasyfikacji w przypadku każdego zawodowego klasyfikatora oraz wyniki uzyskane przy użyciu technik zautomatyzowanej klasyfikacji. Dane zastosowane w analizie muszą zostać przedstawione w formacie elektronicznym uzgodnionym z Komisją,
- dokładność technik zautomatyzowanej klasyfikacji ustalona zgodnie z postanowieniami załącznika I ust 3."

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3002/92

z dnia 16 października 1992 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2046/92/EWG², w szczególności jego art. 12 ust. 4 oraz art. 26 ust. 3, uwzględniając również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze co następuje:

reguły wspólnotowe odnoszące się do różnych sektorów objętych wspólną organizacją rynków rolnych przewidują stosowanie systemu interwencyjnego;

niektóre produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych mogą podlegać szczególnemu wykorzystaniu i/lub miejscu przeznaczenia; należy ustanowić system kontroli zapewniający, że wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia tych produktów nie ulega zmianie;

rozporządzenie Komisji nr 569/88³, ostatnio zmienione rozporządzeniem nr 2919/92/EWG⁴ ustanawia wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji; w związku ze znoszeniem kontroli i formalności na wewnętrznych granicach, a także w związku z dalszymi zmianami rozporządzenia (EWG) nr 569/88, jak również do celów jasności i skuteczności administracyjnej, odnośne przepisy powinny zostać przeformułowane;

w przypadku, gdy kontrola ta jest sprawowana przez dwa lub więcej Państw Członkowskich, należy zastosować rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2823/87 z dnia 18 września 1987 r. w sprawie dokumentów obowiązujących do celów stosowania środków wspólnotowych dotyczących kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia towarów⁵;

właściwe jest wyznaczenie innych organów jak również organów celnych właściwych w zakresie wydawania egzemplarza kontrolnego T5 oraz kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów pochodzących z rezerw interwencyjnych;

w celu uproszczenia i skuteczności, właściwe jest, aby po wykonaniu niezbędnych kontroli,

¹ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

² Dz.U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 1.

³ Dz.U. nr L 55 z 1.03.1988, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 292 z 8.10.1992, str. 11.

⁵ Dz.U. nr L 270 z 23.09.1987, str. 1.

egzemplarz kontrolny T5 odsyłać bezpośrednio do agencji, która przyjęła zabezpieczenie; w przypadku gdy dana sprawa dotyczy dwóch lub więcej Państw Członkowskich, egzemplarze kontrolne T5 muszą być przesłane bezpośrednio przez każde z Państw Członkowskich do agencji, która przyjęła zabezpieczenie;

wydaje się pożądane, w celu uproszczenia procedur administracyjnych, zapewnienie większej elastyczności, niż ta, na którą pozwala egzemplarz kontrolny, w przypadku gdy wywóz dokonywany jest zgodnie z systemem ustanowionym w tytule X rozdział I rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1214/92⁶, które przewiduje, że w sytuacji gdy przewóz ma swój początek wewnątrz Wspólnoty, a kończy się poza nią, w urzędzie celnym posterunku granicznego nie potrzebują być wykonywane żadne formalności;

nieproporcjonalna liczba zmian Załącznika do rozporządzenia (EWG) nr 569/88 powoduje konieczność skreślenia tego Załącznika i uzasadnia konieczność stosowania odniesień przewidzianych w innych rozporządzeniach;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE

TYTUŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia, bez uszczerbku dla szczegółowych odstępstw przewidzianych w regułach wspólnotowych odnoszących się do niektórych produktów rolnych, wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia produktów pochodzących z zapasów interwencyjnych, zgodnie z:

- art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 136/66 (oleje i tłuszcze),
- art. 5 i 25 rozporządzenia Rady (EWG)⁷ nr 1418/76 (ryż),
- art. 6-9 rozporządzenia Rady (EWG)⁸ nr 804/68 (mleko i przetwory mleczne),
- art. 7 rozporządzenia Rady (EWG)⁹ nr 805/68 (wołowina i cielęcina),
- art. 7 rozporządzenia Rady (EWG)¹⁰ nr 727/70 (surowiec tytoniowy),
- art. 7,8 i 28 rozporządzenia Rady¹¹ nr 2727/75/ (zboża),

⁶ Dz.U. nr L 132 z 16.05.1992, str. 1.

⁷ Dz.U. nr L 166 z 25.06.1976, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 13.

⁹ Dz.U. nr L 148 z 28.06.1968, str. 24.

¹⁰ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 1.

¹¹ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 1.

- art. 6 rozporządzenia Rady¹² nr 2759/75 (wieprzowina),

w przypadku gdy produkty te podlegają szczególnemu wykorzystaniu i/lub miejscu przeznaczenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia, pod pojęciem „wysyłki” rozumie się wysłanie towarów z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego, a pod pojęciem „wywozu” wysłanie towarów z jednego Państwa Członkowskiego poza obszar celny Wspólnoty.

3. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się również do:

- produktów sprzedawanych na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1035/72¹³ (owoce i warzywa),
- produktów sprzedawanych na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 426/86¹⁴ (przetwory owocowe i warzywne),
- produktów sprzedawanych na podstawie art. 37 i 40 rozporządzenia Rady (EWG) nr 822/87¹⁵ (wino / alkohol).

4. Do celów niniejszego rozporządzenia, Unia Gospodarcza Belgii i Luksemburga (BLEU) jest uważana za jedno Państwo Członkowskie.

Artykuł 2

1. Poczynając od chwili ich pobrania z zapasów interwencyjnych, a kończąc na stwierdzeniu, że rzeczywiście podlegały przewidywanemu wykorzystaniu i/lub miejscu przeznaczenia, produkty, określone w art. 1 podlegają kontroli obejmującej kontrolę bezpośrednią, kontrolę dokumentów i kontrolę księgową, przez wyznaczone organy kontrolne, zwane dalej „właściwymi organami kontrolnymi”.

W celu zapobieganiu wszelkiej dyskryminacji na podstawie pochodzenia produktów, każde Państwo Członkowskie wyznacza, dla każdego specjalnego środka lub określonej części tego środka, jedną instancję kontrolną zajmującą się sprawdzaniem wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia danych produktów, bez względu na ich pochodzenie (ze Wspólnoty lub krajowe).

2. Państwa Członkowskie podejmują wszystkie niezbędne środki mające na celu zagwarantowanie, że:

- kontrola określona w ust. 1 została wykonana,
- produkty objęte interwencją nie zostały zastąpione innymi produktami.

Środki te stanowią w szczególności, że:

¹² Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 1.

¹³ Dz.U. nr L 118 z 20.05.1972, str. 1.

¹⁴ Dz.U. nr L 49 z 27.02.1986, str. 1.

¹⁵ Dz.U. nr L 84 z 27.03.1987, str. 1.

- przedsiębiorstwa wykorzystujące produkty objęte skupem interwencyjnym lub przetworzone produkty objęte skupem interwencyjnym, na przykład podczas operacji zakupu, sprzedaży, składowania, transportu, przeładunku, przepakowania, obróbki lub przetwarzania poddają się wszelkim niezbędnym środkom kontroli lub nadzoru oraz prowadzą księgowość umożliwiającą właściwym władzom przeprowadzanie wszelkiej kontroli, jaką organy uznają za niezbędną,
- produkty, określone w tiret pierwszym tego akapitu, są składowane i przewożone oddzielnie od innych produktów, tak, aby możliwa była ich identyfikacja.

Państwa Członkowskie informują Komisję o środkach przez nie podejmowanych na podstawie tego ustępu.

3. Procedurę stosowania egzemplarza kontrolnego T5 określonego w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2823/87 stosuje się, gdy kontrola określona w ust. 1 ma być przeprowadzona w części lub w całości:

- w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym dokonano wycofania produktów z zapasów interwencyjnych
- lub
- w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym złożono zabezpieczenie.

Egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany i stosowany zgodnie z przepisami rozporządzenia (EWG) nr 2823/87, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

4. W sytuacji, gdy, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a), sprzedająca agencja interwencyjna nie wydaje egzemplarza kontrolnego T5, zobowiązana jest dostarczyć polecenie wycofania. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wydanie wypisu polecenia wycofania.

Polecenie wycofania lub wypis przedkłada zainteresowana osoba właściwemu organowi kontrolnemu.

Artykuł 3

1. a) Kopia kontrolna T5, określony w art. 2 ust. 3, jest wydawany przez:
 - sprzedającą agencję interwencyjną w przypadku, gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego w takim stanie, jak w chwili ich pobrania z zapasów interwencyjnych, zwanym dalej „stanem niezmienionym”
 - lub
 - właściwy organ kontrolny, w przypadku, gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego po ich przetworzeniu

lub

- urząd celny wywozu
 - na podstawie przedstawienia polecenia wycofania wydanego przez agencję interwencyjną w sytuacji, gdy produkty objęte interwencją są wywożone w stanie niezmienionym i mają przekroczyć terytorium jednego lub więcej Państw Członkowskich,
 - na podstawie przedstawienia dokumentu kontrolnego wydanego przez właściwy organ kontrolny i stwierdzenia, że przetworzenie zostało dokonane pod kontrolą, w sytuacji, gdy produkty objęte skupem interwencyjnym są wywożone po przetworzeniu i mają przekroczyć terytorium jednego lub więcej pozostałych Państw Członkowskich.

W przypadku, gdy w zastosowaniu rozporządzenia Rady (EWG)¹⁶ nr 1055/77, produkty są składowane w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym jest usytuowana sprzedająca agencja interwencyjna, ta agencja interwencyjna wystawia lub zleca wystawienie na własną odpowiedzialność egzemplarza kontrolnego T5.

Państwa Członkowskie mogą:

- zezwolić, aby wyznaczony w tym celu organ wydawał egzemplarz kontrolny T5 zamiast sprzedającej agencji interwencyjnej,
- podjąć decyzję o zezwoleniu upoważnionym posiadaczom produktów objętych interwencją na wydawanie egzemplarza kontrolnego T5 na odpowiedzialność agencji interwencyjnej. Upoważnienie wydaje się posiadaczowi po spełnieniu warunków określonych w art. 17-24 rozporządzenia (EWG) nr 2823/87 *mutatis mutandis*.

W tych przypadkach wydanie egzemplarza podlega uprzedniemu przedłożeniu polecenia wycofania.

- b) Polecenie wycofania oraz dokument kontrolny, określone w lit. a) noszą numer seryjny i zawierają:
- opis produktów, zgodnie z treścią pola 31 egzemplarza kontrolnego T5, określonego w art. 2 ust. 3 a także, w miarę potrzeb, wszelką inną informację konieczną w celach kontroli,
 - liczbę, rodzaj, oznaczenia i numery przesyłek,
 - masę brutto i masę netto produktów,
 - odniesienie do stosowanego rozporządzenia,
 - informacje mające występować w polach 104 i 106 egzemplarza

¹⁶ Dz.U. nr L 128 z 24.05.1977, str. 1.

kontrolnego T5, w szczególności numer umowy o sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną.

Dokument kontrolny powinien zawierać numer egzemplarza kontrolnego T5 lub poprzedniego polecenia wycofania.

Polecenie wycofania i dokument kontrolny są w posiadaniu organu celnego wywozu.

- c) Strona zainteresowana wypełnia oryginał oraz dwie kopie egzemplarza kontrolnego T5. Organ wydający egzemplarz kontrolny T5 wysyła, tytułem informacji, kopię tego dokumentu do agencji, w której złożono zabezpieczenie, na podstawie art. 5, zachowując jego kopię.
- d) Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany do zainteresowanej osoby lub jej przedstawiciela, który z kolei przedkłada go właściwemu organowi kontrolnemu w Państwie Członkowskim wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia.

2. Po należytym złożeniu podpisu przez właściwy organ kontrolny w Państwie Członkowskim wykorzystania lub miejsca przeznaczenia, oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest przesyłany bezpośrednio do agencji, w której złożono zabezpieczenie, określone w art. 5.

Pełną nazwę i adres agencji, w której złożono zabezpieczenie podaje zainteresowana osoba w polu B egzemplarza kontrolnego T5.

3. W przypadku, gdy tylko część produktów wymienionych w egzemplarzu kontrolnym T5 spełnia ustalone wymagania, właściwy organ podaje w polu egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanym „kontrola wykorzystania i /lub miejsca przeznaczenia” ilość produktów spełniających te warunki oraz datę lub daty przeprowadzonych operacji.

Artykuł 4

Dowód na to, że wymagania dotyczące kontroli, określonej w art. 2 ust. 1 są przestrzegane, jest dostarczany w następujący sposób:

- a) dla produktów, których wycofanie z zapasów interwencyjnych oraz wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia zostało skontrolowane przez organ tylko jednego Państwa Członkowskiego przez przedłożenie dokumentów określonych przez to Państwo Członkowskie;
- b) dla produktów, których wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia zostało skontrolowane przez organy jednego lub więcej Państw Członkowskich innego niż państwo, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych za pomocą wszystkich egzemplarzy kontrolnych T5 wydanych w celu kontroli wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia, należycie poświadczonych i zatwierdzonych przez właściwe organy kontrolne;
- c) dla produktów, których wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia zostało

skontrolowane przez organy Państwa Członkowskiego, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych oraz jednego lub więcej innych Państw Członkowskich za pomocą dokumentów określonych w lit. a) i b);

- d) dla produktów, w odniesieniu do których formalności wywozowe oraz opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty miały miejsce w Państwie Członkowskim ostatecznego przetworzenia i złożenia zabezpieczenia za pomocą dokumentu lub dokumentów określonych przez to Państwo Członkowskie jako dowód wywozowy, a także za pomocą dokumentów wymienionych w lit. a) i/lub b), o ile obejmują one przetwarzanie.

Artykuł 5

1. Jeżeli wymagane jest zabezpieczenie w celu zagwarantowania właściwego wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia produktów, określonych w art. 1, jest ono składane przed przejściem tych produktów. Takie zabezpieczenie jest wnoszone:

- w sprzedającej agencji interwencyjnej Państwa Członkowskiego, w którym ma być rozpoczęte lub zakończone przetwarzanie, w sytuacji, gdy chodzi o produkty mające podlegać przetwarzaniu lub przetwarzaniu i wywozowi,
- w sprzedającej agencji interwencyjnej, we wszystkich pozostałych przypadkach.

2. W przypadku, gdy zabezpieczenie jest składane w agencji interwencyjnej innego Państwa Członkowskiego niż to, w którym znajduje się sprzedająca agencja interwencyjna, pierwsza z wymienionych przekazuje niezwłocznie do sprzedającej agencji interwencyjnej zawiadomienie pisemne zawierające:

- numer odpowiedniego rozporządzenia,
- datę i/lub numer przetargu / sprzedaży,
- numer umowy,
- nazwę nabywcy,
- kwotę zabezpieczenia w ecu,
- określenie produktu,
- ilość produktów,
- datę złożenia zabezpieczenia,
- wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia (w razie potrzeby).

Sprzedająca agencja interwencyjna sprawdza dane dotyczące zabezpieczenia.

Artykuł 6

1. W przypadku, gdy przepisy określone dla wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia nie mogą być dotrzymane z powodu siły wyższej, właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym złożono zabezpieczenie lub w razie braku złożenia zabezpieczenia organ Państwa Członkowskiego, w którym miało miejsce wycofanie z zapasów, podejmuje na wniosek zainteresowanego, następującą decyzję:

a) że termin ustalony dla operacji przedłuża się o niezbędny okres czasu, w następstwie zaistniałych okoliczności

lub

b) że kontrolę uznaje się za przeprowadzoną, jeżeli produkty nieodwracalnie stracono.

Jednakże, w tych przypadkach siły wyższej, gdy środki określone w lit. a) i b) są nieodpowiednie, właściwy organ informuje o tym Komisję, która może wprowadzić niezbędne środki zgodnie z procedurą określoną w art. 38 rozporządzenia nr 136/66/EWG oraz odpowiednimi artykułami szczegółowych rozporządzeń w sprawie wspólnej organizacji rynków.

2. Wniosek, określony w ust. 1, wnosi się w ciągu trzydziestu dni licząc od dnia, w którym zainteresowany dowiedział się o okolicznościach mogących być powodem zaistnienia siły wyższej, ale w terminie określonym przez szczegółowe rozporządzenie w sprawie przedstawienia dowodu koniecznego do dokonania zwolnienia z zabezpieczenia.

3. Zainteresowany dostarcza dowodu na wystąpienie okoliczności powołanych w charakterze siły wyższej.

TYTUŁ II

Produkty podlegające określonemu wykorzystaniu lub szczególnemu miejscu przeznaczenia we Wspólnocie

Artykuł 7

1. Uważa się, że produkty spełniają przepisy dotyczące określonego wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia, jeżeli zostanie stwierdzone:

a) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do przetworzenia i/lub do których mają być włączone inne produkty, które to czynności określa się dalej słowem „przetworzenie”, że zostały przetworzone;

b) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do bezpośredniego spożycia jako produkty zagęszczone, że zostały zagęszczone, zapakowane w celu sprzedaży detalicznej i przejęte przez handel detaliczny;

c) w odniesieniu do tych produktów, które są przeznaczone do spożycia w niektórych instytucjach lub organizacjach lub siłach zbrojnych i podobnych siłach, że zostały dostarczone tym instytucjom i przez nie przejęte;

oraz, w razie potrzeby, że czynności określone w lit. a), b) i c) zostały wykonane w

określonych terminach.

2. Wymagania wymienione w ust. 1 lit. a), b) i c) stanowią wymagania podstawowe w rozumieniu art. 20 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85¹⁷.

Artykuł 8

1. Jeżeli stosowany jest egzemplarz kontrolny T5, należy wypełnić pola 103,104,106 i 107 należące do części „informacje dodatkowe”.

W polach 104 i 106 umieszcza się adnotacje, określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Należy również podać w polu 106:

- numer umowy o sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,
- i, w razie potrzeby, numer wycofania.

W polu 107 należy podać numer odpowiedniego rozporządzenia.

2. W przypadku, gdy produkty są wysyłane do trzeciego Państwa Członkowskiego, przepisy art. 21 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 9

Zwolnienie z zabezpieczenia jest uwarunkowane przedstawieniem dowodu, określonym w art. 4.

Artykuł 10

W przypadku, gdy egzemplarz kontrolny T5 nie dotrze do agencji określonej w art. 3 ust. 2 w terminie trzech miesięcy:

- od wygaśnięcia terminu wyznaczonego dla wykonania danej czynności
- lub
- od jego wystawienia, jeżeli nie wyznaczono żadnego terminu,

w związku z wystąpieniem okoliczności niezależnych od zainteresowanego, ten ostatni może złożyć wniosek do właściwych organów o uznanie równoważności innych dokumentów, podając podstawę takiego wniosku i dostarczając dokumenty towarzyszące. Dokumenty te muszą odwoływać się do egzemplarza kontrolnego T5 i zawierać potwierdzenie wydane przez właściwy organ kontrolny, który sprawdził lub zlecił sprawdzenie, że produkty zostały wykorzystane zgodnie z przeznaczeniem jak również datę ich wykorzystania i/lub osiągnięcia miejsca przeznaczenia.

TYTUŁ III

¹⁷ Dz.U. nr L 205 z 3.08.1985, str. 5.

Produkty wywożone ze Wspólnoty w stanie niezmienionym

Artykuł 11

1. Uważa się, że produkty podlegały wskazanemu miejsca przeznaczenia, jeżeli zostanie stwierdzone, że:

a) opuściły one w stanie niezmienionym obszar celny Wspólnoty. Do celów niniejszego rozporządzenia dostawy produktów, których wyłącznym przeznaczeniem jest spożycie na pokładzie platform wiertniczych lub wydobywczych, w tym również konstrukcji pomocniczych zapewniających wsparcie tego typu operacji, usytuowanych na obszarze europejskiego szelfu kontynentalnego lub na obszarze szelfu kontynentalnego nieeuropejskiej części Wspólnoty, jednak poza strefą trzech mil licząc od linii podstawowej używanej do określania zasięgu morza terytorialnego danego Państwa Członkowskiego, uważane są za dostawy, które opuściły obszar celny Wspólnoty;

lub

b) osiągnęły swoje miejsce przeznaczenia w przypadku, określonym w art. 34 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87¹⁸;

lub

c) zostały umieszczone w zatwierdzonym magazynie zaopatrzenia żywnościowego na podstawie art. 38 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87;

lub

d) w przypadkach gdy miały podlegać przywózowi do państw trzecich, formalności celne związane z przekazaniem do spożycia zostały spełnione,

oraz, w miarę potrzeby, czynności określone w lit. a)- d) zostały wykonane we wskazanych terminach.

2. Wymagania określone w ust. 1 lit. a)- d) stanowią wymagania podstawowe w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

3. W przypadku, gdy produkty zostały umieszczone w magazynie zaopatrzenia żywnościowego zgodnie z ust. 1 lit. c), przepisy art. 38-41 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 stosuje się, z wyjątkiem tych w art. 40 ust. 3, nawet, jeśli nie przysługuje żadna refundacja.

4. Przepisy art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 stosuje się.

Artykuł 12

1. W przypadku, gdy produkty objęte skupem interwencyjnym podlegają wywózowi w stanie niezmienionym, przyjęcie przez organy celne zgłoszenia wywozowego ma miejsce w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło wycofanie produktów z magazynów.

¹⁸ Dz.U. nr L 351 z 14.12.1987, str. 1.

2. Zgłoszenie wywozowe oraz każdy inny dokument towarzyszący wymagany zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego mają, odpowiednio do danego przypadku, adnotację:

- „produkty objęte skupem interwencyjnym z prawem refundacji - rozporządzenie (EWG) nr 3002/92”

lub

- „produkty objęte skupem interwencyjnym bez prawa refundacji - rozporządzenie (EWG) nr 3002/92”.

3. Nawet, jeśli wywóz produktów nie powoduje prawa refundacji, te ostatnie, po przyjęciu zgłoszenia wywozowego, nie są już uważane za objęte art. 9 ust. 2 Traktatu EWG a do ich przepływu stosuje się przepisy art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG)¹⁹ nr 2726/90.

4. Warunki dotyczące wymaganego terminu przyznania refundacji oraz przedstawianego w tym celu dowodu stosuje się, jeśli dotyczy to zwolnienia z zabezpieczenia.

Artykuł 13

1. W przypadku stosowania egzemplarza kontrolnego T5 należy wypełniać pola 103,104,106,107 oraz, w razie potrzeby, pole 105 w części zatytułowanej „informacje dodatkowe”.

Pola 104 i 106 powinny zawierać adnotacje, określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Należy również podać w polu 106:

- numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną

i

- numer polecenia wycofania.

Numer odpowiedniego rozporządzenia podaje się w polu 107.

2. W przypadku, gdy egzemplarz kontrolny T5, stanowiący dowód wywozu towarów, jest wymagany do zwolnienia z zabezpieczenia, określonego w art. 5 i do dokonania wypłaty refundacji, właściwy organ posiadający zabezpieczenie przekazuje niezwłocznie i bezpośrednio uwierzytelnioną kopię egzemplarza kontrolnego T5 do właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji.

W tym przypadku zainteresowany wpisuje w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 następującą adnotację:

„Refundacja do zapłacenia przez.....” (z podaniem nazwy i pełnego adresu właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji).

3. W przypadku, gdy nie było możliwe wywiązanie się z terminu dwunastu miesięcy,

¹⁹ Dz.U. nr L 262 z 26.09.1990, str. 1.

przewidzianego na przedstawienie dowodu wywozu w celu dokonania wypłaty refundacji, zgodnie z art. 47 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, z powodu opóźnień administracyjnych w przekazywaniu zabezpieczenia egzemplarza kontrolnego T5 przez agencję posiadającą zabezpieczenie do właściwego organu dokonującego wypłaty refundacji, data otrzymania egzemplarza przez agencję posiadającą zabezpieczenie będzie uważana jednocześnie za datę odbioru przez organ przyznający refundację.

Artykuł 14

1. Produkty, które po dopuszczeniu zgłoszenia wywozowego przez służby celne, obejmuje jedna z procedur określonych w tytule X rozdział 1 rozporządzenia (EWG) nr 1214/92 w celu ich przewozu do stacji miejsca przeznaczenia lub dostarczenia odbiorcy spoza obszaru celnego Wspólnoty, są uważane za wywiezione z chwilą zastosowania wobec nich niniejszej procedury.

2. Kiedy stosuje się ust. 1, urząd celny wywozu, przyjmujący zgłoszenie wywozowe zapewnia, że jedna z adnotacji podanych, odpowiednio, w art. 7 ust. 4 lub ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87 znajduje się w dokumencie wydanym jako dowód wywozu.

3. Urząd celny wywozu może zezwolić na zmianę umowy przewozu ustalającej docelowe miejsce przewozu wewnątrz Wspólnoty jedynie po dokonaniu stwierdzenia, że:

- jeżeli w agencji interwencyjnej zostało złożone zabezpieczenie do celów zapewnienia, że wywóz miał miejsce; to zabezpieczenie nie zostało zwolnione
- lub
- że, złożone zostało nowe zabezpieczenie.

Jednakże, jeżeli zabezpieczenie zostało zwolnione na podstawie ust. 1 i jeśli produkt nie opuścił obszaru celnego Wspólnoty w dopuszczalnym terminie, urząd celny wywozu informuje o tym agencję odpowiedzialną za zwolnienie z zabezpieczenia i przekazuje jej w jak najszybszym terminie wszystkie niezbędne dane szczegółowe. W tych przypadkach uważa się, że zabezpieczenie zostało niesłusznie zwolnione a jego kwota podlega refundacji.

Artykuł 15

Zwolnienie z zabezpieczenia wymaga przedstawienia dowodu, określonego w art. 4 i:

- jeżeli produkt ma być przywieziony do określonego państwa trzeciego, lub
- jeżeli, w przypadkach, gdy produkt jest wywożony ze Wspólnoty, istnieją poważne wątpliwości co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia, produktu

przedstawieniu dowodu określonego w art. 17 i 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Właściwe organy Państw Członkowskich mogą wymagać dostatecznych dodatkowych dowodów, że produkty zostały rzeczywiście umieszczone na rynku państwa trzeciego dokonującego przywozu.

W przypadku zaistnienia poważnych wątpliwości, co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia produktów, Komisja może wezwać Państwa Członkowskie do zastosowania przepisów niniejszego artykułu.

Artykuł 16

1. W przypadku stosowania przepisów art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 754/76²⁰:

- zabezpieczenie określone w art. 5 ust. 1 ulega przypadkowi, jeżeli nie zostało zwolnione,
- kwota równa zabezpieczeniu musi być zwrócona, jeżeli to ostatnie zostało już zwolnione.

2. W przypadku, gdy produkty, dla których złożono zabezpieczenie, określone w art. 5 ust. 1, opuszczają obszar celny Wspólnoty i jeżeli formalności wymagane dla uzyskania refundacji nie zostały spełnione, formalności te, do celów stosowania rozporządzenia (EWG) nr 754/76, uznaje się za dokonane i ust. 1 stosuje się.

3. Kwota zabezpieczenia, określonego w ust. 1 i 2, jest uznawana za zabezpieczenie, które uległo przypadkowi w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78²¹.

4. Zainteresowany przedstawia właściwemu organowi dowód, mający postać świadectwa wydanego przez daną agencję interwencyjną, świadczący o tym, że przepisy ust. 1 były przestrzegane lub, że żadne zabezpieczenie nie zostało złożone.

Artykuł 17

Jeżeli, w następstwie okoliczności niezależnych od zainteresowanego, egzemplarz kontrolny T5 mający stanowić dowód, że produkty były zgodne z miejscem przeznaczenia określonego w art. 11 ust. 1, nie dotarł do agencji, określonej w art. 3 ust. 2 w ciągu trzech miesięcy od jego wystawienia, zainteresowany może, zgodnie z przepisami art. 47 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, przedłożyć właściwemu organowi uzasadniony wniosek o uznanie równoważności innych dokumentów.

TYTUŁ IV

Produkty wywożone ze Wspólnoty po ich przetworzeniu

Artykuł 18

Uważa się, że produkty podlegały przewidzianemu wykorzystaniu i miejscu przeznaczenia, jeżeli ustalono, że wymagania art. 7 i 11 były przestrzegane.

Artykuł 19

²⁰ Dz.U. nr L 89 z 2.04.1976, str. 1.

²¹ Dz.U. nr L 50 z 22.02.1978, str. 1.

W przypadku, gdy produkty mają podlegać wywozowi po przetworzeniu, przyjęcie zgłoszenia wywozowego przez organy celne, ma miejsce w tym Państwie Członkowskim, w którym miało miejsce ostateczne przetworzenie.

Artykuł 20

1. W przypadku, gdy produkty mają być wysłane w stanie niezmienionym w celu przetworzenia po dokonaniu ich wywozu, egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany przez sprzedającą agencję interwencyjną a pola 103, 104, 106 i 107 w części „informacje dodatkowe” wypełnia się.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera ponadto:

- numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,
- w razie potrzeby, numer wycofania, oraz
- adnotację „produkty objęte interwencją”, podlegające przy wywozie procedurze zewnętrznego tranzytu wspólnotowego”.

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

2. a) W przypadku, gdy produkty podlegają wysyłce po ich przetworzeniu w Państwie Członkowskim, w którym nastąpiło wycofanie z zapasów interwencyjnych i są przeznaczone do dalszego przetworzenia już po dokonaniu wywozu, egzemplarz kontrolny T5 jest wydawany przez organ, kontrolujący przetwarzanie.
- b) Pola 103, 104, 106 i 107 należące do części egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanej „informacje dodatkowe” wypełnia się.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera także:

- numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną,
- adnotację „produkty objęte interwencją”, podlegające przy wywozie procedurze zewnętrznego tranzytu wspólnotowego”.

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

3. a) W przypadku gdy produkty podlegają wywozowi po ich przetworzeniu i mają przekroczyć przez terytorium jednego lub więcej innych Państw Członkowskich, egzemplarz kontrolny T5 jest wystawiany przez urząd celny wywozu, na podstawie przedstawienia dokumentu wydanego przez organ sprawdzający przetwarzanie. Dokument ten jest przechowywany przez urząd celny wywozu.

Jednakże, dokument ten nie jest wymagany w przypadku, gdy ten urząd celny

wywozu sprawdził odpowiednie przetwarzanie.

- b) Pola 103, 104, 106 i 107 oraz, w razie potrzeby, 105 należące do części egzemplarza kontrolnego zatytułowanej „informacje dodatkowe” wypełnia się.

Pola 104 i 106 zawierają adnotacje określone w odpowiednim rozporządzeniu.

Pole 106 zawiera także:

- numer umowy sprzedaży zawartej z agencją interwencyjną, i
- w razie potrzeby, numer dokumentu, określonego w lit. a).

Pole 107 zawiera numer odpowiedniego rozporządzenia.

4. W przypadku, gdy egzemplarz kontrolny T5, stanowiący dowód wywozu towarów, jest wymagany w celu zwolnienia z zabezpieczenia, określonego w art. 5 i w celu dokonania wypłaty refundacji, właściwy organ posiadający zabezpieczenie przekazuje niezwłocznie i bezpośrednio uwierzytelnioną kopię egzemplarza kontrolnego T5 do właściwego organu dokonującego wypłacenia refundacji.

W tym przypadku, zainteresowany wpisuje w polu 106 egzemplarza kontrolnego T5 następującą adnotację:

„Refundacja do wypłacenia przez... ” (z podaniem Państwa Członkowskiego i wskazaniem pełnej nazwy i adresu właściwego organu dokonującego wypłacenia refundacji).

Artykuł 21

1. W przypadku, gdy produkty zostały wysłane do innego Państwa Członkowskiego w celu przetworzenia i jeżeli produkty przetworzone:

- są wysyłane do trzeciego Państwa Członkowskiego lub innego Państwa Członkowskiego w celu dalszego ich przetworzenia,

lub

- przekraczają terytorium trzeciego Państwa Członkowskiego lub innego Państwa Członkowskiego w celu wywiezienia,

wtedy właściwy organ, określony w art. 20 ust. 2 lub 3, wydaje, odpowiednio, jeden lub więcej egzemplarzy kontrolnych T5.

Egzemplarz lub egzemplarze kontrolne T5 wypełnia się:

- w przypadku określonym w akapicie pierwszym tiret pierwsze, jak określono w art. 20 ust. 2 lit. b),
- w przypadku określonym w akapicie pierwszym tiret drugie, jak określono w art. 20 ust. 3 lit. b),

wykorzystując informacje podane w oryginale egzemplarza kontrolnego T5. Ponadto, numer porządkowy, datę wydania dokumentu oryginalnego i nazwę organu, który go wydał, wpisuje się w polu 106 egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5.

2. W przypadku określonym w ust. 1, właściwy organ, który sprawdził operację wpisuje odpowiednią adnotację i przesyła niezwłocznie i bezpośrednio oryginał egzemplarza kontrolnego T5 do agencji, określonej w art. 3 ust. 2 i podaje w oryginale egzemplarza kontrolnego T5, w polu zatytułowanym „kontrola wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia”, że produkt został wysłany do innego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przetworzenia, zapakowania, przejęcia lub wywozu. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 zawiera numer lub numery porządkowe egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 w tym celu wystawionych lub odniesienie do egzemplarzy kontrolnych.

3. Dokument, określony w art. 4 lit. a), zawiera podobne adnotacje do tych określonych w ust. 2.

Artykuł 22

1. W przypadku, gdy dwie lub więcej operacji, z wyjątkiem wywozu (takie jak: przetwarzanie, pakowanie, przejęcie) 212,2 występują kolejno w tym samym Państwie Członkowskim, państwo to może zdecydować o uznaniu tych operacji za jedną operację. W tym przypadku nie wydaje się żadnego egzemplarza kontrolnego T5 zanim wszystkie przewidziane operacje nie zostaną wykonane.

Po wykonaniu kontroli wszystkich operacji oryginał egzemplarza kontrolnego T5 jest odsyłany do agencji określonej w art. 3 ust. 2. Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe środki w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tego systemu.

2. W przypadku, gdy Państwa Członkowskie decydują o nieprzestrzeganiu procedury określonej w ust. 1, właściwy organ wydaje po każdej operacji egzemplarz kontrolny T5. Właściwy organ, który sprawdził operację podaje w polu egzemplarza kontrolnego T5 zatytułowanym „Kontrola wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia”, że produkt został wysłany wewnątrz tego samego Państwa Członkowskiego w celu dalszego przetworzenia, zapakowania, przejęcia lub wywozu. Oryginał egzemplarza kontrolnego T5 zawiera numer lub numery porządkowe egzemplarza lub egzemplarzy kontrolnych T5 w tym celu wystawionych lub odniesienie do egzemplarzy kontrolnych.

3. Dokument określony w art. 4 lit. a) zawiera podobne adnotacje do tych określonych w ust. 2.

Artykuł 23

Przepisy art. 10., 12 ust. 2-4, art. 13 ust. 3 oraz art. 14-17 stosuje się do niniejszego tytułu.

TYTUŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 24

1. Państwa Członkowskie informują Komisję o pełnej nazwie i adresie właściwych organów kontrolnych, określonych w art. 2 ust. 1. Komisja informuje pozostałe Państwa Członkowskie.
2. Państwa Członkowskie informują co kwartał Komisję o przypadkach zastosowania przez nie art. 6 ust. 1, określając powołane okoliczności, ilości i podjęte środki.
3. Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji, w dniu 1 marca i dniu 1 września każdego roku, wykaz zawierający liczbę wniosków zgłoszonych na podstawie art. 10 lub 17, z podaniem przyczyny, o ile jest wiadoma, nie odesłania egzemplarzy kontrolnych T5, ilości i charakteru dokumentów dopuszczonych jako równoważne.

Artykuł 25

1. Rozporządzenie (EWG) nr 569/88 traci moc. Jednakże, stosuje się je nadal do operacji, w których wycofanie produktów z zapasów interwencyjnych nastąpiło przed dniem 31 grudnia 1992 r.

Załącznik do rozporządzenia (EWG) nr 569/88 pozostaje w mocy w ciągu okresu przejściowego, podczas którego szczegółowe akty wspólnotowe w dalszym ciągu odnoszą się do tego Załącznika. W przypadku, gdy Załącznik ten powołuje się na jednolity dokument urzędowy lub w przypadku dokumentu potwierdzającego wspólnotowy status produktów, wymieniony w art. 2 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 569/88, powołanie to jest równoznaczne z wymienieniem egzemplarza kontrolnego T5.

2. Do operacji przeprowadzanych na podstawie art. 2, ust. 3, w przypadku, których wycofanie z zapasów interwencyjnych następuje najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r. i w odniesieniu do których określone warunki wykorzystania i/lub miejsca przeznaczenia są prawdopodobnie spełnione w dniu 1 stycznia 1993 r. lub po tym dniu, dokumenty towarzyszące produktom zawierają następujące adnotacje:

- Aplicacion del procedimiento establecido en el Reglamento (CEE) n° 569/88
- Anvendelsesprocedure forordning (E_F) nr. 569/88
- Anwendung des Verfahrens gema□ der Verordnung (EWG) Nr. 569/88
- _____ (____) _____. 569/88
- Application of procedure under Regulation (EEC) No 569/88
- Application de la procedure du r_glement (CEE) n_ 569/88
- Applicazione del procedimento secondo il regolamento (CEE) n. 569/88
- Toepassing procedure Verordening (EEG) nr. 569/88
- Aplica__o do procedimento previsto no Regulamento (CEE) n_ 569/88.

Artykuł 26

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się do produktów wycofanych z zapasów interwencyjnych w dniu 1 stycznia 1993 r. lub po tym dniu. Jednakże, przepisy art. 25 ust. 2 stosuje się od dnia 1 listopada 1992 r.

Bez względu na przepisy art. 25, wszystkie akty wspólnotowe odnoszące się do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1687/76²² lub rozporządzenia (EWG) nr 569/88 lub ich artykułów uważa się za wymieniające niniejsze rozporządzenie lub jego odpowiednie artykuły.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 października 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

²² Dz.U. nr L 190 z 14.07.1976, str. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 75/93

z dnia 18 stycznia 1993 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3002/92 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli stosowania i/lub przeznaczenia produktów z intwerwencji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2046/92², w szczególności jego art. 12 ust. 4 i art. 26 ust. 3, a także odpowiednie przepisy innych rozporządzeń ustanawiających wspólną organizację rynku produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwom Członkowskim należy przyznać odpowiednie terminy w celu przeprowadzenia reorganizacji swoich agencji kontroli wymagane dla zapewnienia zgodności z wymogiem stanowiącym, że tylko jeden organ kontroli będzie odpowiedzialny za kontrolę wykorzystania lub miejsca przeznaczenia wszystkich produktów, niezależnie od ich pochodzenia, objętych którymkolwiek ze szczególnych środków lub jego częścią;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opiniami wszystkich właściwych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3002/92³ dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże, przez okres sześciu miesięcy od dnia 1 stycznia 1993 r., Państwa Członkowskie mogą utrzymać swoje istniejące organy kontroli dla każdego szczególnego środka lub jego części.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich

¹Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

²Dz.U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 1.

³Dz.U. nr L 301 z 17.10.1992, str. 17.

Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 stycznia 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 1938/93

z dnia 19 lipca 1993 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3002/92, w szczególności w odniesieniu do zwalniania zabezpieczeń wniesionych w związku z wywozem produktów z interwencji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r. w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2046/92², w szczególności jego art. 12 ust. 4 i art. 26 ust. 3, uwzględniając również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń ustanawiających wspólną organizację rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

Państwom Członkowskim należy pozostawić więcej czasu na przeprowadzenie reorganizacji swoich agencji kontroli, wymaganej dla zgodności z wymogiem stanowiącym, że tylko jeden organ kontroli jest odpowiedzialny za weryfikację wykorzystania i/lub przeznaczenia wszystkich produktów, niezależnie od ich pochodzenia, objętych, którymkolwiek ze specjalnych środków lub jego części;

w niektórych przypadkach produkty z interwencji są sprzedawane po cenach skalkulowanych z uwzględnieniem kwoty refundacji stosowanej dla państw trzecich lub dla określonego państwa trzeciego; dlatego prawo do refundacji wywozowej jest odliczane od ceny sprzedaży;

w celu zapewnienia należytego sfinalizowania operacji wymaga się wniesienia zabezpieczenia; kwota tego zabezpieczenia obliczana jest z uwzględnieniem różnych aspektów danej operacji, w szczególności ryzyka zakłócenia handlu i pełnego wywiązania się z zobowiązań złożonych przez dany podmiot gospodarczy;

w świetle zdobytego doświadczenia konieczne jest ponowne rozważenie konsekwencji zbywania produktów z interwencji na rynkach państw trzecich innych niż te, które zostały przewidziane w momencie wywozu;

w tym celu, należy dostosować przepisy regulujące zwalnianie zabezpieczeń złożonych w geograficznych miejscach przeznaczenia, do których produkty te faktycznie dotarły, jednocześnie zapewniając skuteczność środków przyjętych w odniesieniu do sprzedaży produktów z interwencji; co się tyczy zwalniania zabezpieczeń, biorąc pod uwagę różnorodność występujących sytuacji możliwe jest ustanowienie, na poziomie horyzontalnym, jedynie przepisów ograniczonych do aspektu refundacji wywozowych;

¹ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

² Dz.U. nr L 215 z 30.07.1992, str. 1.

dlatego rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3002/92³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1231/93⁴ powinno zostać zmienione;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwego Komitetu Zarządzającego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3002/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. W art. 2 ust. 1 akapit trzeci wyrazy „sześć miesięcy” zastępuje się wyrazami „10 miesięcy”;
2. W art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wymogi ustanowione w ust. 1 lit. a)-d) stanowią zobowiązania pierwotne w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85, bez uszczerbku dla przepisów art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

3. Art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

1. Zwolnienie zabezpieczenia wymaga przedstawienia dowodu, określonego w art. 4, oraz

- jeżeli produkty mają być przywiezione do określonego państwa trzeciego, lub
- jeżeli w przypadkach, gdy produkty mają być wywiezione ze Wspólnoty, występują poważne wątpliwości co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia

pod warunkiem przedstawienia dowodu określonego w art. 17 i 18 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać przedstawienia dodatkowych dowodów, że dane produkty zostały rzeczywiście wprowadzone na rynek danego państwa trzeciego dokonującego przywozu.

W przypadkach zaistnienia poważnych wątpliwości, co do rzeczywistego miejsca przeznaczenia produktów Komisja może wezwać Państwa Członkowskie do zastosowania przepisów niniejszego ustępu.

2. W przypadku gdy produkt ma być przywieziony do określonego państwa trzeciego i gdy kwota refundacji jest odliczana od ceny sprzedaży, a stosowny dowód, określony w ust. 1 nie został dostarczony:

³ Dz.U. nr L 301 z 17.10.1992, str. 17.

⁴ Dz.U. nr L 124 z 20.05.1993, str. 25.

- a) część zabezpieczenia może zostać zwolniona po przedstawieniu dowodu, że produkt opuścił obszar celny Wspólnoty; kwota zwolniona jest równa najniższej kwocie refundacji, wyznaczonej zgodnie z art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 3665/87, obowiązującej w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe;
- b) dodatkowo, oprócz kwoty określonej w lit. a), zostanie zwolniona ta część zabezpieczenia, która odpowiada różnicy między najniższą kwotą określoną powyżej, a kwotą refundacji obowiązującą w dniu, w którym przyjęto zgłoszenie wywozowe do państwa trzeciego dokonującego wywozu, do wysokości do której kwota ta nie przekracza kwoty refundacji obowiązującej dla obligatoryjnego miejsca przeznaczenia, w przypadku gdy:
- wywóz do wyżej wymienionego państwa trzeciego nie mógł być dokonany ze względu na siłę wyższą, oraz
 - dowód przywozu do innego kraju przeznaczenia został przedłożony zgodnie z ust. 1.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Art. 1 pkt 1 stosuje się od dnia 1 lipca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 19 lipca 1993 r.

W imieniu Komisji

RENÉ STEICHEN

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 770/96

z dnia 26 kwietnia 1996 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3002/92 ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i/lub przeznaczenia produktów z interwencji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 136/66/EWG z dnia 22 września 1966 r., w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 3290/94², w szczególności jego art. 12 ust. 4 i art. 26 ust. 3, uwzględniając również odpowiednie przepisy innych rozporządzeń ustanawiających wspólną organizację rynków produktów rolnych,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3002/92³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1938/93⁴ ustanawiające wspólne szczegółowe zasady dotyczące w szczególności zwalniania zabezpieczeń gwarantujących właściwe wykorzystanie i/lub miejsce przeznaczenia produktów z interwencji;

art. 8 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70⁵ z dnia 21 kwietnia 1970 r., w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1287/95⁶ wymaga, aby Państwa Członkowskie podjęły środki konieczne do odzyskania sum utraconych w wyniku wystąpienia niezgodności z przepisami prawa krajowego ustanowionymi w ustawach, rozporządzeniach lub działaniach administracyjnych;

w celu zapewnienia równego traktowania sprzedaży po cenach obniżonych produktów z interwencji i porównywalnych systemów gwarantujących udzielanie pomocy, w szczególności refundacji wywozowych, jak również w celu zapewnienia równego traktowania podmiotów gospodarczych w Państwach Członkowskich oraz ułatwienia odzyskiwania nienależnie przyznanych korzyści finansowych właściwe jest ustanowienie płatności kwoty równej kwocie zabezpieczenia niesłusznie zwolnionego;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią właściwych komitetów zarządzających;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Dz.U. nr 172 z 30.09.1966, str. 3025/66.

² Dz.U. nr L 349 z 31.12.1994, str. 105.

³ Dz.U. nr L 301 z 17.10.1992, str. 17.

⁴ Dz.U. nr L 176 z 20.07.1993, str. 12.

⁵ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 13.

⁶ Dz.U. nr L 125 z 8.06.1995, str. 1.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3002/92 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 5a

1. W przypadku gdy po zwolnieniu całości lub części zabezpieczenia, określonego w art. 5 stwierdza się, że dane produkty, w całości lub w części nie zostały wykorzystane w wyznaczony sposób i/lub nie dotarły do wyznaczonego miejsca przeznaczenia właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym dokonano zwolnienia zabezpieczenia wymagają, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 729/70, od danego podmiotu gospodarczego zapłacenia kwoty równej kwocie zabezpieczenia, która uległaby przepadkowi w przypadku, w którym przed zwolnieniem zabezpieczenia wzięto by pod uwagę niedopełnienie warunków umowy. Niniejsza kwota będzie powiększona o odsetki naliczone od dnia zwolnienia zabezpieczenia do dnia poprzedzającego zapłatę.

Otrzymanie przez właściwe władze kwoty, określonej w poprzednim ustępie stanowi odzyskanie korzyści finansowych przyznanych nienależnie.

2. Zapłata jest dokonana w terminie nieprzekraczającym 30 dni od daty otrzymania żądania zapłaty.

W przypadku gdy termin dokonania zapłaty nie zostanie dotrzymany, zainteresowane Państwo Członkowskie może postanowić, że zamiast zapłaty, kwota należna będzie potrącona z przyszłych wypłat należnych danemu podmiotowi gospodarczemu.

3. Stopa procentowa obliczana jest zgodnie z przepisami prawa krajowego, ale nie może być niższa aniżeli stopa procentowa stosowana w przypadkach rewindykacji krajowych.

W przypadku, w którym zwolnienie zabezpieczenia zostało dokonane skutkiem błędu właściwych władz odsetek nie pobiera się lub, co najwyżej należne odsetki ustala się na kwotę wyznaczoną przez dane Państwo Członkowskie i odpowiadającą zyskowi nienależnemu.

4. Państwa Członkowskie mogą powstrzymać się od żądania zapłaty, określonej w ust. 1 w przypadku, gdy kwota należna nie przekroczy 60 ECU, pod warunkiem, że na mocy prawa krajowego takie przypadki objęte są podobnymi przepisami.

5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 595/91* każda kwota otrzymana zgodnie z ust. 1 jest wypłacana na rzecz agencji płatniczej, która odpisuje daną kwotę z wydatków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

* Dz.U. nr L 67 z 14.03.1991, str. 11.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w

Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do zabezpieczeń złożonych tego dnia lub po tym dniu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 kwietnia 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 3515/92

z dnia 4 grudnia 1992 r.

ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1055/77 w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1055/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną¹, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1722/77², ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3826/85³, ustanawia wspólne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1055/77; w związku ze zniesieniem kontroli i formalności na granicach wewnętrznych między Państwami Członkowskimi, oraz do celów jasności i skuteczności administracyjnej, odnośne przepisy powinny zostać przereformowane; rozporządzenie (EWG) nr 1722/77 powinno zostać uchylone;

właściwe władze są informowane o całości obrotu handlowego produktami; dlatego do celów uproszczenia procedur administracyjnych pożądane jest, aby nie wymagać pozwoleń względem produktów znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnej i wywożonych do krajów nie będących Państwami Członkowskimi w celu ich składowania lub zawracanych do Państwa Członkowskiego, z którego zostały wysłane;

wywóz produktów interwencyjnych w celu składowania ich w państwie trzecim należy uznawać za wywóz, określony w art. 3 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2726/90 z dnia 17 września 1990 r. w sprawie wspólnotowego tranzytu⁴;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich właściwych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

¹ Dz.U. nr L 128 z 24.05.1977, str. 1.

² Dz.U. nr L 189 z 29.07.1977, str. 36.

³ Dz.U. nr L 371 z 31.12.1985, str. 1.

⁴ Dz.U. nr L 262 z 26.09.1990, str. 1.

Bez uszczerbku dla odstępstw przewidzianych szczególnymi zasadami wspólnotowymi i dotyczącymi niektórych produktów, niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólne szczegółowe zasady do stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1055/77.

TYTUŁ 1

Transport produktów interwencyjnych do państw trzecich w celu składowania

Artykuł 2

W przypadkach, których dotyczy art. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (EWG) nr 1055/77, w których produkty są wywożone do państwa trzeciego w celu składowania, dokument określony w art. 3 niniejszego rozporządzenia oraz zgłoszenie wywozowe składa się we właściwym urzędzie celnym w tym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się agencja interwencyjna odpowiedzialna za te produkty.

Na zgłoszeniu wywozowym i w danym wypadku, na dokumencie tranzytowym obowiązującym poza obszarem Wspólnoty lub na dokumencie krajowym równoważnym z takim dokumentem umieszcza się jedno z następujących potwierdzeń:

- Productos de intervención en poder de . . . (nombre y dirección del organismo de intervención) destinados a ser almacenados en . . . (país afectado y dirección del lugar de almacenamiento previsto). Aplicación del primer guión del artículo 2 del Reglamento (CEE) n° 1055/77;
- Produkter fra intervention som . . . (navn og adresse p_ interventionsorganet) ligger inde med, og som er bestemt til oplagring i . . . (det p_g_ldende land og adressen p_ det forventede oplagringssted). Anvendelse af artikel 2, f_rste led, i forordning (E_F) nr. 1055/77;
- Interventionserzeugnisse im Besitz von . . . (Name und Anschrift der Interventionsstelle), zur Lagerung in . . . (Land und Anschrift des vorgesehenen Lagerorts) bestimmt. Anwendung von Artikel 2 erster Gedankenstrich der Verordnung (EWG) Nr. 1055/77;
- _____ (_____
_____) _____ (_____
_____) _____ 2 _____ (_____) _____. 1055/77;
- Intervention products held by . . . (name and address of the intervention agency) for storage in . . . (country concerned and address of the proposed place of storage). Application of the first indent of Article 2 of Regulation (EEC) No 1055/77;
- Produits d'intervention détenus par . . . (nom et adresse de l'organisme d'intervention) destinés __tre stockés en/au . . . (pays concerné et adresse du lieu de stockage prévu). Application de l'article 2 premier tiret du r_glement (CEE) n° 1055/77;
- Prodotti di intervento detenuti da . . . (nome e indirizzo dell'organismo d'intervento) destinati ad essere immagazzinati in . . . (paese interessato e indirizzo del luogo di

immagazzinamento previsto). Applicazione dell'articolo 2, primo trattino, del regolamento (CEE) n. 1055/77;

- Interventieprodukten in het bezit van . . . (naam en adres van het interventiebureau) - bestemd voor opslag in . . . (betrokken land en adres van de opslagplaats). Toepassing van artikel 2, eerste streepje, van Verordening (EEG) nr. 1055/77;
- Produtos de interven__o em poder de . . . (nome e morada do organismo de interven__o) destinados a serem armazenados em/no . . . (país em causa e morada do local de armazenagem previsto). Aplica__o do primeiro travess_o do artigo 2.º do Regulamento (CEE) n.º 1055/77.

Do załatwienia formalności wywozowych w urzędzie celnym nie wymaga się przedstawienia pozwolenia na wywóz.

Artykuł 3

Dokument określony w art. 2 wydaje agencja interwencyjna tego Państwa Członkowskiego, które jest krajem nadania. W dokumencie tym umieszcza się numer oraz:

- opis produktów i w danym wypadku, wszelkie inne informacje niezbędne dla celów kontroli,
- numer, typ i w danym wypadku, oznaczenia i numery opakowań,
- masę produktów brutto i netto,
- odniesienie do rozporządzenia (EWG) nr 1055/77 stwierdzające, że produkty są przeznaczone do składowania,
- adres proponowanego miejsca składowania.

W przypadku zastosowania art. 2 urząd celny, w którym wniesione zostało zgłoszenie wywozowe zachowuje oryginał tego dokumentu, a kopię tego dokumentu dołącza się do produktu.

Artykuł 4

1. W sytuacji, jeżeli produkty będące w posiadaniu agencji interwencyjnej i składowane w państwie trzecim są następnie ponownie przywożone do tego Państwa Członkowskiego, którego jurysdykcji podlega ta agencja, ale nie zostają sprzedane, wówczas:

- ponowny przywóz podlega art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 1055/77,
- nie wymaga się przedstawienia pozwolenia na przywóz .

2. Ponadto, w urzędzie celnym kraju powrotnie przywożącego przedstawia się następujące dokumenty:

- potwierdzoną, należącą do eksportera kopię zgłoszenia wywozowego wydanego odnośnie do wywozu produktów do państwa trzeciego, w którym były one składowane lub kopię względnie kserokopię tego dokumentu, potwierdzoną co do zgodności z oryginałem przez urząd celny, który wydał oryginał dokumentu,
- dokument, wydany przez agencję interwencyjną odpowiedzialną za produkty, zawierający informacje przewidziane w art. 3 tiret pierwsze, drugie, trzecie i czwarte.

Dokumenty te zachowuje urząd celny kraju powrotnie przywożącego.

TYTUŁ 2

Przewóz produktów interwencyjnych z jednej agencji interwencyjnej do innej

Artykuł 5

W przypadkach, objętych art. 2 tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 1055/77, jeżeli produkty są wysyłane do innego Państwa Członkowskiego w ramach operacji przekazania, dołącza się do nich kopię formularza kontrolnego T5 określonego w art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2823/87⁵. Kopię formularza kontrolnego T5 wydaje ta agencja interwencyjna, która wysyła produkty; w rubryce 104 tej kopii umieszcza się jedno z następujących stwierdzeń:

- Productos de intervención - operación de transferencia;
- Produkter fra intervention - overf_rsel;
- Interventionserzeugnisse - Transfer;
- _____ - _____;
- Intervention products - transfer operation;
- Produits d'intervention - opération de transfert;
- Prodotti di intervento - operazione trasferimento;
- Interventieprodukten - Overdracht;
- Produtos de interven__o - opera__o de transfer_ncia.

W rubryce 107 podaje się numer niniejszego rozporządzenia.

Państwo Członkowskie ma prawo zezwolić na wydawanie kopii formularza kontrolnego T5 nie przez agencję interwencyjną, lecz przez wyznaczone w tym celu władze.

Kopię formularza kontrolnego T5 zwraca się bezpośrednio do tej agencji interwencyjnej, która wysyłała produkty, po wykonaniu właściwych czynności sprawdzających i zatwierdzeniu

⁵ Dz.U. nr L 270 z 23.09.1987, str. 1.

przez agencję interwencyjną tego Państwa Członkowskiego, do którego produkty te są przekazywane.

TYTUŁ 3

Postanowienia końcowe

Artykuł 6

Produkty składowane w innym Państwie Członkowskim przed dniem 1 stycznia 1993 r. uwalnia się spod nadzoru celnego na wniosek agencji interwencyjnej, odpowiedzialnej za te produkty.

Artykuł 7

Rozporządzenie (EWG) nr 1722/77 traci moc.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 grudnia 1992 r.

W imieniu Komisji

Ray MAC SHARRY

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 306/95

z dnia 15 lutego 1995 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 3515/92 ustalające wspólne szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1055/77 w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 1055/77 z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie składowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję interwencyjną¹, w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

z powodu przystąpienia Austrii, Finlandii i Szwecji do Unii Europejskiej, niezbędne jest wprowadzenie korekt językowych do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3515/92²;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią wszystkich zainteresowanych Komitetów Zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3515/92 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 akapit drugi dodaje się zapisy w brzmieniu:

- „- Interventionsprodukter som innehas av (interventionsorganets namn och adress) för lagring i (berört land och adress till det tilltänkta lagringsstället). Tillämpning av artikel 2 första strecksatsen i förordning (EEG) nr 1055/77
- Interventiotuotteita, jotka ovat (interventioelimen nimi ja osoite) hallussa ja jotka on tarkoitus varastoida (kyseessä olevan maan ja ehdotetun varastointipaikan osoite). Asetuksen (ETY) N:o 1055/77 2 artiklan ensimmäisä luetelmakohdan mukainen soveltaminen.”;

2. w art. 5 akapit pierwszy dodaje się zapisy w brzmieniu:

- „- Interventionsprodukter - överföringsförfarande,
- Interventiotuotteita - siirtotoimi”.

¹ Dz.U. nr L 128 z 24.05.1977, str. 1.

² Dz.U. nr L 355 z 5.12.1992, str. 15.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się z mocą od dnia 1 stycznia 1995 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lutego 1995 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2148/96

z dnia 8 listopada 1996 r.

ustanawiające zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3492/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające czynniki, które Sekcja Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej powinna uwzględnić w rocznych sprawozdaniach finansowych w odniesieniu do finansowania środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych¹, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Komisji nr 3492/90 ustanawia zasady regulujące rachunkowość w odniesieniu do produktów rolnych składowanych w magazynach państwowych;

w świetle doświadczeń zebranych podczas stosowania rozporządzenia Komisji (EWG) nr 618/90 z dnia 14 marca 1990 r. ustanawiającego zasady sporządzania rocznego spisu produktów rolnych w magazynach państwowych², zmienionego rozporządzeniem Komisji nr 3077/92³, niektóre uzgodnienia w sprawie zarządzania zapasami powinny zostać zmienione, ze szczególnym uwzględnieniem zasad oceny i monitorowania zapasów produktów rolnych umieszczanych w magazynach państwowych; rozporządzenie Komisji nr 618/90 powinno zostać uchylone;

powinny zostać wprowadzone odpowiednie uzgodnienia w dziedzinie zarządzania i monitorowania w celu zapewnienia prawidłowego zarządzania zapasami w magazynach państwowych;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Osoba fizyczna lub prawna magazynująca produkty rolne skupione na zasadach

¹ Dz.U. nr L 337 z 4.12.1990, str. 3.

² Dz.U. nr L 67 z 15.03.1990, str. 21.

³ Dz.U. nr L 310 z 27.10.1992, str. 19.

określonych przez Sekcję Gwarancji EFOGR, prowadzi ewidencję zgodnie z przepisami wspólnotowymi oraz przepisami krajowymi.

2. Agencje skupu interwencyjnego prowadzą w pełni uaktualniany wykaz podmiotów magazynujących, z którymi podpisały umowy składu. Wykaz ten zawiera informacje pozwalające na dokładną identyfikację wszystkich punktów składowania, takie jak: zdolność składowa, liczby wiat, zamrażarek lub silosów, schematy i plany. Wykaz ten jest dostępny w siedzibach zarządów agencji skupu interwencyjnego, dla pracowników Komisji i osób upoważnionych przez Komisję.

Artykuł 2

1. Dokumentacja rejestru dotycząca wprowadzenia do magazynów, składowania oraz usunięcia produktów z magazynów, stanowiąca podstawę do przygotowania rocznych sprawozdań finansowych, określonych w art. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3492/90, jest przesyłana przez podmiot składający do agencji skupu interwencyjnego co najmniej raz w miesiącu.

2. Agencja skupu interwencyjnego jest w posiadaniu dokumentacji określonej w ust. 1, przed dziesiątym dniem miesiąca następującego po miesiącu, którego dane dokumenty dotyczą. Dokumenty te wskazują co najmniej następujące pozycje: miejsce składowania (w tym, gdzie stosowne, wskazanie pojemnika lub kadzi), ilość przeniesioną z poprzedniego miesiąca, przyjęcie do magazynu i wydanie z magazynu każdej partii oraz zapasy na koniec okresu składowania.

Dane te umożliwiają dokładne wskazanie poszczególnych ilości produktów składowanych w danym momencie i uwzględniają uzgodnione zakupy i sprzedaż, w przypadku których nie nastąpiły jeszcze odpowiadające im przyjęcia do magazynu i wydania z magazynu.

Wzór formularza dla orientacji przewidziany jest w załączniku I.

Artykuł 3

1. Podmiot składający przygotowuje roczne zestawienie zapasów na podstawie zestawień miesięcznych określonych w art. 2. Instrukcje wydane w tym celu przez agencje skupu interwencyjnego przekazywane są do wiadomości Komisji w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Roczne zestawienie zapasów, na formularzu, którego wzór podany jest w załączniku II, podsumowuje ilości składowane w podziale według produktów i miejsca składowania oraz zawiera w odniesieniu do każdego produktu dane dotyczące ilości składowanych, numerów partii (z wyjątkiem w przypadku zbóż), roku przyjęcia do magazynu (z wyjątkiem w przypadku alkoholu) oraz wyjaśnienie wszelkich wykrytych nieprawidłowości.

Artykuł 4

1. Agencja skupu interwencyjnego ponosi odpowiedzialność za dokładność informacji zebranych na podstawie art. 1-3. W tym celu, w ciągu całego roku agencja przeprowadza kontrole na miejscu w magazynach, w nieregularnych odstępach czasu i niezapowiedziane, w przypadku, gdy jest to możliwe.

Każdy magazyn jest kontrolowany co najmniej raz w roku zgodnie z zasadami określonymi w załączniku III, a kontrole obejmują w szczególności:

- a) procedury gromadzenia informacji określonych w art. 2 i 3;
- b) zgodność dokumentacji prowadzonej na miejscu przez podmiot składający z informacjami przesłanymi do agencji skupu interwencyjnego; oraz
- c) fizyczną obecność w magazynie ilości wyszczególnionych w dokumentacji podmiotu składającego, wykorzystanej w ostatnim zestawieniu miesięcznym przesłanym przez niego, ocenianą wizualnie lub, w przypadku wątpliwości lub sporu, za pomocą ważenia i mierzenia.

Fizyczną obecność ustala się przez wystarczająco reprezentatywną kontrolę fizyczną, obejmującą przynajmniej ustanowiony w załączniku III udział procentowy produktów oraz umożliwiającą stwierdzenie, że całkowite ilości wykazane w ewidencji sprawozdaniu znajdują się rzeczywiście w magazynie.

2. Jeżeli w trakcie kontroli fizycznej wykrywa się nieprawidłowości, poddana kontroli musi być kolejna część procentowa składowanych produktów przy zastosowaniu tych samych metod. Jeżeli jest to niezbędne, kontrola może zostać rozszerzona o ważenie wszystkich produktów w partii lub w kontrolowanym magazynie.

Artykuł 5

1. Organ kontrolujący lub jego przedstawiciel opracowuje sprawozdanie w sprawie każdej kontroli przeprowadzonej co najmniej raz w roku, zgodnie z art. 4 i załącznikiem III.

2. Sprawozdanie zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę (nazwisko) podmiotu składającego, adres kontrolowanego magazynu oraz opis sprawdzanych partii;
- b) datę i czas rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- c) miejsce, gdzie miała miejsce kontrola oraz opis warunków składowania, pakowania i dostępności produktów;
- d) pełne dane dotyczące tożsamości osób przeprowadzających kontrolę, ich stanowiska i warunki ich upoważnienia;

- e) podjęte środki kontroli oraz procedury zastosowane w celu określenia wolumenu, takie jak metody pomiarów, wyliczeń, wyniki tymczasowe i końcowe oraz postawione wnioski;
- f) dla każdej składowanej partii lub klasy, ilość na podstawie ewidencji w agencji skupu interwencyjnego, ilość na podstawie ewidencji magazynowej oraz wszelkie rozbieżności między tymi dwoma kompletami ewidencji;
- g) dla każdej partii lub klasy kontrolowanej fizycznie, informacje określone w lit. f) oraz ilość zweryfikowana na miejscu i wszelkie rozbieżności, numer partii i klas, palety, skrzynie, silosy, kadzie i inne pojemniki użyte do ważenia oraz masa (zarówno netto, jak i brutto, gdzie stosowne) lub objętość;
- h) oświadczenia podmiotu składającego, w przypadku wystąpienia rozbieżności lub różnic;
- i) miejsce, data i podpis osoby sporządzającej sprawozdanie oraz podmiotu składającego lub jego przedstawiciela;
- j) wszystkie rozszerzone kontrole przeprowadzone w przypadku niezgodności, określające odsetek składowanych produktów objętych rozszerzonymi kontrolami, stwierdzone niezgodności i udzielone wyjaśnienia.

3. Sprawozdania przesyła się niezwłocznie do agencji skupu interwencyjnego. Niezwłocznie po otrzymaniu sprawozdania, sprawozdania finansowe agencji interwencyjnej zostają poprawione w świetle stwierdzonych nieprawidłowości i różnic, a fakt ten zgłasza się do EFOGR, zgodnie z art. 3 i 4 rozporządzenia (EWG) nr 3492/90.

4. Sprawozdania przechowuje się w siedzibie zarządu agencji skupu interwencyjnego i są one dostępne dla pracowników Komisji lub osób upoważnionych przez Komisję.

5. Dokument podsumowujący, wyliczający przeprowadzone inspekcje, ilości sprawdzone oraz nieprawidłowości wykryte w stosunku do zestawień miesięcznych lub rocznych, przesyła się Komisji w tym samym czasie, co roczne sprawozdania finansowe określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70⁴.

Artykuł 6

1. Podmiot składający ponosi odpowiedzialność za wszelkie wykryte różnice między ilościami znajdującymi się w magazynie, a szczegółami podanymi agencji skupu interwencyjnego w zestawieniach zapasów.

2. W przypadku, gdy brakujące ilości przekraczają ilości dopuszczalne w granicach stosowanych (stosowanej) tolerancji, łączna ich wartość obciąża podmiot składający jako niezidentyfikowana strata. Jeżeli podmiot składający kwestionuje brakujące ilości, może się

⁴ Dz.U. nr L 94 z 28.04.1970, str. 13.

domagać zważenia lub zmierzenia produktów, w których to przypadkach podmiot składający ponosi koszty tej czynności, chyba że okaże się, iż deklarowane ilości produktów faktycznie znajdują się w magazynie lub też, że różnice nie przekraczają marginesu tolerancji, w którym przypadku koszty ważenia oraz pomiarów obciążają organ kontrolujący.

3. Tolerancje ustalone w załączniku III stosuje się bez uszczerbku dla tych ustanowionych w rozporządzeniach w sprawie różnych produktów, jak wyszczególniono w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 147/91⁵.

Artykuł 7

1. Agencje skupu interwencyjnego prowadzą scentralizowany spis obejmujący wszystkie miejsca składowania, produkty oraz ich ilości i klasy, wskazujący masę (zarówno masę netto, jak i brutto, gdzie stosowne) lub objętość każdego z nich.

2. Wszystkie dokumenty księgowe i sprawozdania sporządzone na podstawie niniejszego rozporządzenia są przez cały czas dostępne, zarówno w magazynach, jak i w agencji skupu interwencyjnego, dla urzędników agencji, a także zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 729/70, oraz w szczególności jego art. 9, dla urzędników upoważnionych przez Komisję.

Artykuł 8

1. Agencje skupu interwencyjnego zapewniają, że podmioty składające prowadzą komputerową ewidencję zapasów interwencyjnych. W tym celu wprowadzają odpowiednie przepisy do umów składu, zawieranych z podmiotami składającymi.

2. Ewidencja komputerowa powinna być pełni funkcjonalna nie później niż w dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Stanowią one stały spis inwentarz dostępny w sposób bezpośredni i natychmiastowy dla urzędników agencji skupu interwencyjnego i Komisji oraz osób odpowiednio przez nie upoważnionych.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu nadania skuteczności niniejszemu rozporządzeniu i poinformowania zainteresowanych o ewentualnych karach, na jakie mogą się narazić w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia. Powiadamiają one Komisję o podjętych przez siebie środkach.

2. Państwa Członkowskie włączają do umów składu, przepisy określające skutki finansowe związane z naruszeniami popełnionymi przez podmiot składający i współmierne do tych naruszeń, dopuszczające rozwiązanie umowy w przypadku nieprawidłowości popełnionych świadomie lub nieprawidłowości wynikających z rażącego niedbalstwa.

Artykuł 10

⁵ Dz.U. nr L 17 z 23.01.1991, str. 9.

Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 618/90 traci moc.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 1996 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 1996 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

(Wzór)

MIESIĘCZNE ZESTAWIENIE ZAPASÓW

Produkt:		Podmiot składujący:		Miesiąc:	
		Magazyn: nr:			
		Adres:			
Partia	Opis	Ilość		Data	Uwagi
		(kg, tony, hl, skrzynki, sztuki, itp.)			
		Przyjęcie	Wydanie		
	Ilość z przeniesienia				
Ilość do przeniesienia					

(Pieczęć i podpis)

Miejsce i data:

Nazwa (Nazwisko):

ZAŁĄCZNIK II

(Wzór)

ROCZNE ZESTAWIENIE ZAPASÓW

(na podstawie art. 3)

Produkt:		Składujący:			Rok:
		Magazyn:		nr:	
		Adres:			
Partia	Wyszczególnienie	Ilość i/lub masa w dokumentacji	Ilość i/lub masa zweryfikowana	Ilość i/lub masa sprawdzona	Uwagi

W załączeniu wyjaśnienie dotyczące wykrytych nieprawidłowości.

.....,

Inspektor agencji skupu interwencyjnego:

Data i czas obecności w magazynie:

(Pieczęćka i podpis)

Miejsce i data:

Nazwa (Nazwisko):

ZAŁĄCZNIK III

PROCEDURA KONTROLI FIZYCZNEJ

(dla kontroli na mocy art. 4)

I. MASŁO

1. Wybór partii reprezentujących co najmniej 5% ogólnej ilości w magazynie państwowym. Partie mające zostać poddane kontroli wybiera się przed wizytacją w magazynie na podstawie ewidencji posiadanej przez agencję skupu interwencyjnego, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym poinformowany.
2. Weryfikacja na miejscu obecności wybranych partii i ich składu:
 - identyfikacja numerów kontrolnych partii i skrzynek na podstawie kwitów zakupu lub dowodów przyjęcia do magazynu,
 - ważenie palet (jednej na 10) i skrzynek (jedną na paletę),
 - optyczna kontrola zawartości skrzynki (jedną na pięć palet),
 - stan opakowania zbiorczego.
3. Opisanie w sprawozdaniu inwentaryzacyjnym partii poddanych kontroli fizycznej oraz odnotowanych niezgodności /braków.

II. ODTŁUSZCZONE MLEKO W PROSZKU

1. Wybór partii reprezentujących co najmniej 5% ogólnej ilości w magazynie państwowym. Partie które mają zostać poddane kontroli wybiera się przed wizytacją w magazynie na podstawie ewidencji posiadanej przez agencję skupu interwencyjnego, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym poinformowany.
2. Weryfikacja na miejscu obecności wybranych partii i ich składu:
 - identyfikacja numerów kontrolnych partii i worków na podstawie kwitów zakupów lub dowodów przyjęcia do magazynu,
 - ważenie palet (jednej na 10) i worków (jednego na 10),
 - optyczna kontrola zawartości worków (jednego na pięć palet),
 - stan opakowania zbiorczego.
3. Opisanie w sprawozdaniu inwentaryzacyjnym partii poddanych kontroli fizycznej oraz

stwierdzonych niezgodności / niedoborów.

III. ZBOŻA

A. Procedura kontroli fizycznej

1. Wybór pojemników lub komór elewatora, jakie mają być kontrolowane, reprezentujących co najmniej 5% całkowitej ilości zbóż będącej w magazynie państwowym.

Wybór powinien oparty jest na podstawie ewidencji stanów magazynowych agencji, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym poinformowany.

2. Kontrola fizyczna

- sprawdzenie obecności zbóż w wybranych pojemnikach lub komorach elewatora,
- identyfikacja zbóż,
- monitorowanie warunków składowania oraz porównanie punktu składowania i tożsamości zbóż z ewidencją magazynu,
- ocena składowanych ilości za pomocą metody uprzednio zatwierdzonej przez agencję skupu interwencyjnego, której opis musi być złożony w siedzibie zarządu agencji.

3. Plan magazynu oraz pomiary dla każdego silosu lub komory muszą być dostępne w każdym punkcie składowania.

Zboża muszą być składowane w sposób umożliwiający zweryfikowanie ich objętości.

B. Procedura w przypadku wykrycia nieprawidłowości

W przypadku oceny objętości dopuszczalna jest pewna granica tolerancji.

Art. 6 niniejszego rozporządzenia stosuje się, w przypadku gdy masa produktów składowanych, stwierdzona podczas kontroli fizycznej, różni się od wpisanej masy o 5% lub więcej w przypadku składowania w silosach lub w magazynach płaskich.

W przypadku, gdy zboża składowane są w magazynie, można rejestrować ilości zważone przy przyjmowaniu do magazynu, zamiast ilości wynikających z szacunków objętości, jeżeli ta ostatnia metoda nie zapewnia stopnia dokładności uważanego za odpowiedni, a różnica między tymi dwoma wartościami nie jest znaczna.

Agencja skupu interwencyjnego korzysta z tej opcji, w przypadku gdy uzasadnione jest

to okolicznościami, na zasadzie jednostkowych przypadków i na własną odpowiedzialność. Zastosowanie powyższej metody musi być przez agencję wskazane w sprawozdaniu.

(Wzór)

ZBOŻA – KONTROLA ZAPASÓW

Produkt:	Składujący: Magazyn, Silos: Numer pojemnika:	Data:
Partia	Zaewidencjonowane ilości	

A. Zapasy w silosach

Numer komory:	Nominalna pojemność m ³ (A)	Zarejestrowana pojemność wolna w m ³ (B)	Objętość składowanych zbóż w m ³ (A-B)	Zarejestrowany ciężar właściwy (kg/hl = 100)	Masa zbóż

Łącznie (A):

B. Składowanie w magazynach płaskich

	Numer komory magazynowej	Numer komory magazynowej	Numer komory magazynowej
Pokryta powierzchnia m ² m ² m ²
Wysokość m m m
Poprawki m m m
Objętość m ³ m ³ m ³
Ciężar właściwy kg/hl kg/hl kg/hl
Masa łącznie W tonach W tonach W tonach

Łącznie (B):

Całkowita masa zboża w magazynie:

Różnica w porównaniu z masą wynikającą z dokumentacji

Udział procentowy

.....,

Inspektor agencji skupu interwencyjnego

(Pieczęć i podpis)

IV. ALKOHOL

1. Wybór kadzi reprezentujących co najmniej 5% ogólnej ilości w magazynie państwowym. Kadzie mające zostać poddane kontroli wybiera się przed inspekcją w magazynie na podstawie ewidencji stanów magazynowych agencji, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym poinformowany.
2. Kontrola zamknięć celnych, jeżeli takie zamknięcia są przewidziane w regulacjach krajowych.
3. Weryfikacja na miejscu obecności kadzi w magazynie i ich zawartości:
 - identyfikacja kadzi na podstawie ich numerów i typu alkoholu
 - porównanie tożsamości i zawartości kadzi z ewidencją zapasów w magazynie i z ewidencją agencji skupu interwencyjnego,
 - organoleptyczna kontrola obecności alkoholu, rodzaju oraz ilości alkoholu w kadziach,
 - kontrola warunków składowania przez optyczną ocenę pozostałych kadzi.
4. Opisanie kadzi w sprawozdaniu inwentaryzacyjnym, poddanych kontroli fizycznej oraz stwierdzonych niezgodności /braków.

V. WOŁOWINA

1. Wybór partii reprezentujących co najmniej 5% ogólnej ilości w magazynie państwowym. Partie do kontroli wybiera się przed wizytacją w magazynie na podstawie ewidencji stanów magazynowych agencji, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym poinformowany.
2. Weryfikacja na miejscu obecności partii w magazynie i ich zawartości. Weryfikacja obejmuje:
 - dla mięsa z kością:
 - identyfikację partii oraz potwierdzenie liczby sztuk,

- weryfikacja, w odniesieniu do każdego rodzaju wycinków i/lub klasy, masy 20% tych sztuk,
- optyczna kontrola stanu opakowania zbiorczego;
- dla mięsa bez kości:
 - identyfikacja partii oraz potwierdzenie ilości skrzyń,
 - ważenie 10% palet lub pojemników,
 - ważenie 10% skrzyń z każdej ważonej palety,
 - optyczna kontrola zawartości skrzynek oraz stanu opakowania zbiorczego w każdej skrzynce.

Palety wybiera się uwzględniając różne wycinki znajdujące się w magazynie.

3. Opisanie w sprawozdaniu inwentaryzacyjnym partii poddanych kontroli fizycznej oraz stwierdzonych niezgodności / braków.

VI. OLIWA Z OLIWEK

1. Wybór kadzi reprezentujących, co najmniej 5% ogólnej ilości w magazynie państwowym. Partie do kontroli wybiera się przed wizytacją w magazynie, na podstawie ewidencji stanów magazynowych agencji, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym poinformowany.
2. Weryfikacja na miejscu obecności kadzi w magazynie i ich zawartości:
 - identyfikacja kadzi na podstawie ich numerów i typu oliwy z oliwek,
 - porównanie tożsamości i zawartości kadzi z ewidencją zapasów w magazynie i z ewidencją agencji skupu interwencyjnego,
 - organoleptyczna kontrola obecności oliwy z oliwek, typu oraz ilości oliwy z oliwek w kadziach,
 - kontrola warunków składowania przez optyczną ocenę pozostałych kadzi.
3. Opisanie w sprawozdaniu inwentaryzacyjnym kadzi poddanych kontroli fizycznej oraz stwierdzonych niezgodności/braków.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 808/1999

z dnia 16 kwietnia 1999 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2148/96 w odniesieniu do załącznika III

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3492/90 z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiające czynniki, które należy uwzględnić w rocznych sprawozdaniach finansowych w odniesieniu do finansowania środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej¹, w szczególności jego art. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 3492/90 ustanawia zasady w odniesieniu do wprowadzania rachunków zapasów produktów rolnych składowanych w magazynach państwowych, a rozporządzenie Komisji (WE) nr 2148/96² ustanawia zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych;

ryż powinien zostać włączony do rozporządzenia (EWG) nr 2148/96 ustanawiającego zasady oceny i monitorowania publicznych zapasów interwencyjnych produktów rolnych;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu EFOGR,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2148/96 pkt III otrzymuje brzmienie:

„III. ZBOŻA I RYŻ

A. Procedura kontroli fizycznej

1. Wybór pojemników lub komór elewatora, które mają zostać poddane kontroli, reprezentujących co najmniej 5% całkowitej ilości zbóż lub ryżu składowanych w magazynach państwowych.

Wybór oparty jest na podstawie ewidencji stanów magazynowych agencji, przy czym podmiot składający nie powinien być o tym powiadomiony.

2. Kontrola fizyczna:

¹ Dz.U. L 337 z 4.12.1990, str. 3.

² Dz.U. L 288 z 9.11.1996, str. 6.

- sprawdzenie obecności zbóż lub ryżu w wybranych pojemnikach lub składach,
- identyfikacja zbóż lub ryżu,
- monitorowanie warunków składowania oraz porównanie punktu składowania i tożsamości zbóż lub ryżu z ewidencją magazynu,
- ocena składowanych ilości za pomocą metody uprzednio zatwierdzonej przez agencję interwencyjną, której opis musi zostać złożony w jej siedzibie zarządu.

3. Plan magazynu oraz pomiary dla każdego silosu lub składu muszą być dostępne w każdym punkcie składowania.

Zboża lub ryż muszą być składowane w sposób umożliwiający sprawdzenie ich objętości.

B. Procedura w przypadku wykrycia nieprawidłowości

Sprawdzając objętość dopuszczalna jest pewna granica tolerancji.

Art. 6 niniejszego rozporządzenia stosuje się, w przypadku gdy masa produktów składowanych, stwierdzona podczas kontroli fizycznej, różni się od wpisanej masy o 5% lub więcej w odniesieniu do zbóż, a o 6% lub więcej w odniesieniu do ryżu, w przypadku składowania w silosach lub w magazynach płaskich.

W przypadku, gdy zboża lub ryż składowane są w magazynie, można rejestrować ilości zważone przy przyjmowaniu do magazynu, zamiast ilości wynikających z oceny objętości, jeżeli ta ostatnia metoda nie zapewnia stopnia dokładności uważanego za odpowiedni, a różnica między tymi dwiema wartościami nie jest zbyt duża.

Agencja interwencyjna korzysta z tej opcji, w przypadku gdy jest to uzasadnione okolicznościami, na zasadzie jednostkowych przypadków i na własną odpowiedzialność. W sprawozdaniu wskazuje ona iż skorzystała z tej opcji.

(Wzór)

ZBOŻA I RYŻ – KONTROLA ZAPASÓW

Produkt:	Składujący: Skład, silos: Nr pojemnika:	Data:
Partia:	Zaewidencjonowana ilość:	

A. Zapasy w silosach

Nr składu:	Nominalna objętość w m ³ (A)	Zarejestrowana pojemność wolna w m ³ (B)	Objętość składowanego zboża lub ryżu w m ³ (A-B)	Zarejestrowany ciężar właściwy (kg/hl – 100)	Masa zbóż lub ryżu

Łącznie (A):

B. Składowanie w magazynach płaskich

	Nr składu	Nr składu	Nr składu
Pokryta powierzchnia m ² m ² m ²
Wysokość m m m
Poprawki m ³ m ³ m ³
Objętość m ³ m ³ m ³
Ciężar właściwy kg/hl kg/hl kg/hl
Masa łącznie tony tony tony

Łącznie (B):

Całkowita masa w magazynie:

Różnica w porównaniu z masą wynikającą z dokumentacji:

Udział procentowy:

.....,

Inspektor agencji interwencyjnej

(Pieczęć i podpis)”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w

Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 kwietnia 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji